

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

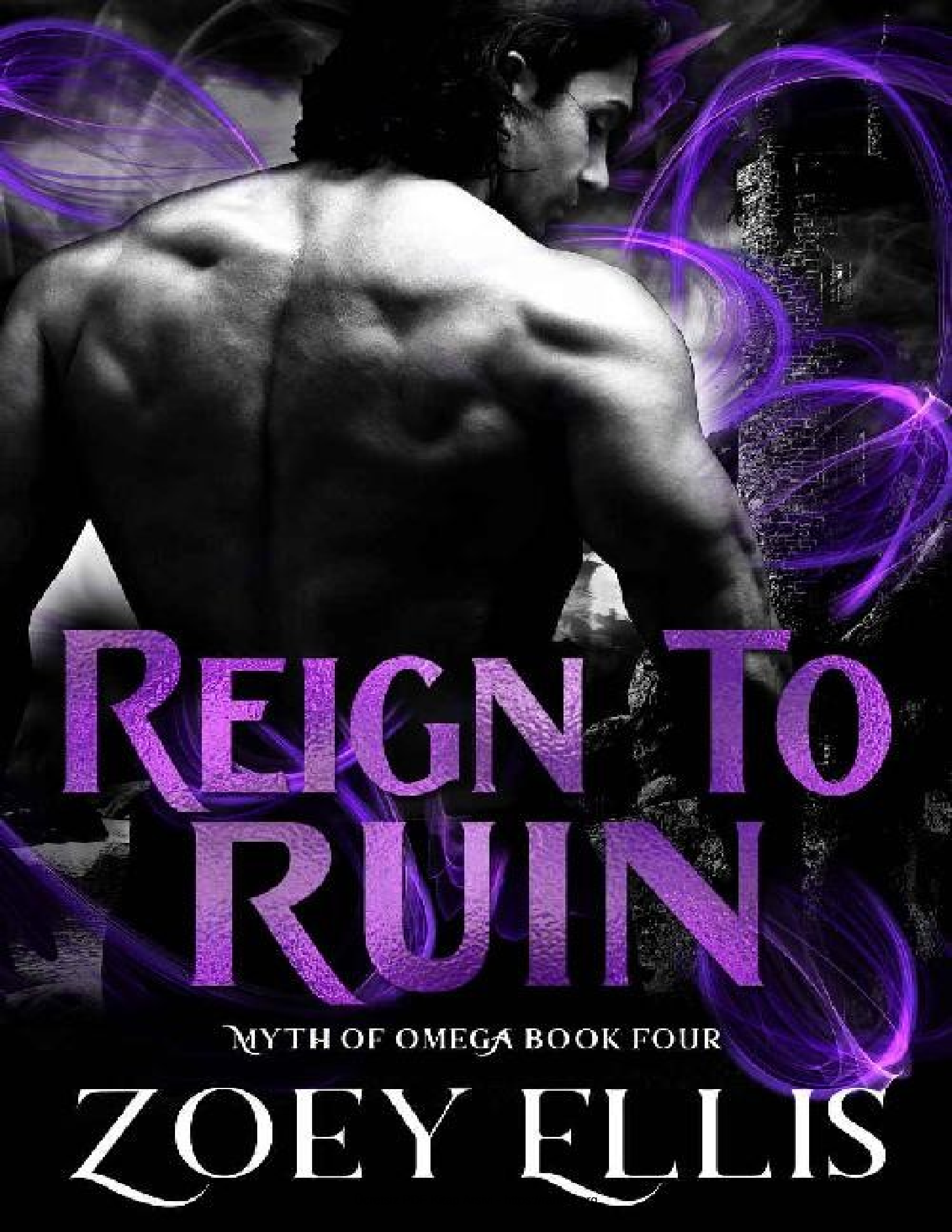
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

REIGN TO RUIN

MYTH OF OMEGA BOOK FOUR

ZOEY ELLIS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

Telif Hakkı	
Adanmışlık	
Reign To Ruin	
Batı Toprakları	-
Haritası BİRİNCİ	
BÖLÜM	
İKİNCİ BÖLÜM	
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
DÖRDÜNCÜ	
BÖLÜM BEŞİNCİ	
BÖLÜM	
ALTINCI BÖLÜM	
BÖLÜM YEDİ	
BÖLÜM BÖLÜM	
DOKUZ SEKİZ ON	
ON BÖLÜM BİRİNCİ	
ON İKİNCİ BÖLÜM	
BÖLÜM ON ÜÇ BÖLÜM ON	
DÖRT	
Hükümdarlıktan	
Yıkıma Yazar Notu	
Teşekkür Yazar	
Hakkında	

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Telif Hakkı© 2018 Zoey Ellis tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın herhangi bir baskısının satışı tamamen izinsizdir. İnceleme amaçlı kullanım dışında, yazarın/yayıncının yazılı izni olmaksızın bu eserin herhangi bir yolla kısmen veya tamamen çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İlk Baskı Temmuz 2018

OceanofPDF.com

Margarita için
Nezaketi, rehberliği ve cömertliği ile ilham perimi koruyan OceanofPDF.com

Hükümdarlıktan Yıkıma

Onu mahvedecek - ta ki ondan başka bir şey bilmeyene kadar

Alfa Kral

Yolsuzluk ve sadizm krallığının her köşesini sarmıştır. Yakışıklı, çekici, usta bir manipölatör olarak tüm bunların merkezinde kalmaya devam ediyor.

Nadir Omegaların kalesinde saklandığı bilgisine öfkelenen Kral Malloron, bir tanesini dışarı çıkarmak için büyü ve hile kullanır.

Onunla onurlandırmayacağını bildiği bir anlaşma yaparak, onu olması gerekenden çok daha fazla ilgilendiren bir fikir alışverişine başlarlar.

Onu karanlık dünyasının ahlaksızlıklarına zorlar, onu yok etmeye ve kendi amaçları için kullanmaya karardır, ancak mahvetme gücüne sahip tek kişinin kendisi olmayabileceğini fark eder.

Omega Diplomat

Krallığın sinsi ve hain insanlarıyla başa çıkmak için eğitilen Amara, içlerindeki en büyük düzenbazla mücadele etmeyi hiç beklemiyordu.

Onun sırlarını öğrenmek için yanıp tutuşan genç kız, gerçeğe ulaşmak için yozlaşmaya, hükmedilmeye ve paramparça olmaya razı olmak zorundadır; ancak çok geçmeden Kral Malloron'un saltanatının krallığından daha derinlere uzandığını ve onun içgüdülerine de hükmettiğini öğrenerek dehşete düşer.

Harabeye Saltanat, bu çiftin hikâyesinin ilk kitabı olmakla birlikte Omega Efsanesi serisinin dördüncü bölümüdür. Bu karanlık, erotik bir Omegaverse romanıdır. Cliff-hanger dahil. Büyüleyici derecede acımasız Alfa karşıtı hayranları için kahramanlar, arsız Omega kahramanları, epik fantastik dünyalar ve esir . Büyülü bir karanlık türü keşfedin...

Reign to Ruin, cinsel sahnelerden harabeye kadar açık bir okuma deneyimidir.

şiddet ve dil. Rahatsız edici durumlar ve karanlık bir romantizm içerir. 18 yaş ve üzeri okuyucular içindir.

OceanofPDF.com

Batı Toprakları için tam renkli bir harita görün

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

MALLORON

Etlerin ıslak tokatları, kaba mırıldanmalar ve yıkanmamış, terli vücutların ekşi kokusu Kral Malloron tarafından neredeyse fark edilmedi. Geniş ve loş alanı dolduran insanların çeşitliliği ne olursa olsun, her duyularına aynı saldırı oluyordu.

Kral, en popüler zevk odasından geçerken, bu ayrıcalık için para ödeyenler tarafından kullanılan, çeşitli şekillerdeki banklara yayılmış ve bağlanmış bedenlere zar zor baktı. Bunların hepsini daha önce görmüştü. Şu anda dikkatini çeken şey tenebris'ti; güçlü sihirli güç her santimini kaplamıştı, sürekli kıvranıyor, uzuvları boyunca girdap gibi dönerek vücudunun köşelerinde küçük patlamalarla patlayarak sinirini bozuyordu. Omuzları, dirsekleri ve dizleri ağrıyordu. normalden daha fazla baskı yapıyordu. Çok uzun zamandır iksirlerini almamıştı.

Odayı dolduran büyük tezgahların ve cihazların arasından manevralar yaparak traşlı kafalı Alfa'ya ulaştı. zevk odası ve rezervasyonlar. Bir köşede duran Alfa, şişman, kıllı bir lordun genç bir erkeğin sırtını umutsuzca pençeleyerek çılgınca sarsmasını ve taşaklarını onun kışına boşaltmasını izliyordu.

"Haber var mı Banon?" Malloron yaklaşırken sordu.

"Hayır, Majesteleri." Genç adam inlerken Banon gözlerini kaçırdı. "Burada her şey yolunda."

Malloron bu habere sevinerek nefes verdi ama bu, tadını çıkaramayacağı bir rahatlamaydı. Bölgesi sürekli hassas bir güç dengesi içindeydi ve son zamanlardaki yokluğu da buna yardımcı olmamıştı. Bu durum er ya da geç onu kesinlikle yakalayacaktı.

Alfa, "Evcil hayvanınız buraya pek gelmedi, bu yüzden diğerleri hakkında ona danışmakta fayda olabilir," diye ekledi.

"Buraya gelmedi de ne demek?" Malloron kaşlarını çatı. "Siz Doğu Toprakları'nda olduğunuzdan beri hiç rahatsız olmadı-"

Malloron donakaldı ve dikkat kesildi. Yakınlarda biri az önce büyü kullanmıştı.

Odayı yavaşça taradı. Hiçbir şey yerinde görünmüyordu ama yine de büyülu dalgalanmaları hissetti.

İçinde hem öfke hem de entrika vardı. Bırakın kullanmayı, hiç kimse onun şatosunda büyüye erişememeliydi bile. Ne haltlar dönüyordu burada? Önce Omegaların burnunun dibinde büyü kullanarak saklandığına dair öfkelerendirici bir haber almıştı, şimdi de birileri zindanlarının derinliklerinde yasadışı bir şekilde büyü kullanıyordu ve bir şekilde bu tür faaliyetleri engellemek için yapılan büyüünün etrafından dolaşıyordu. bir şüphe gelince merakı daha da arttı... Ya büyü kullanan kişi bir Omega ise?

"Majesteleri?"

Malloron dikkatini tekrar Banon'a yöneltti. "Ne oldu?"

"Ben sadece siz Doğu Toprakları'na geldiğinizden beri onun buraya bir kereden fazla gelmediğini söylüyordum."

"Kim?"

"Evcil hayvanınız."

Malloron sinirli bir şekilde, "O benim evcil hayvanım değil," dedi. O kadar da güçlü değildi.

Şu anda personeli arasındaki politikaya sabır gösteriyordu. Birisi büyük büyük dedesinin önleme büyüünden kaçıyordu ve bu hiç de azımsanacak bir başarı değildi. Dalgalanmalara daha fazla odaklandığında, dalgalanmaların Odanın dışında.

"-eğer bilmiyorsa odaları yönetmek-"

Malloron hızlıca, "Onunla konuşacağım," dedi. Alfa bir kelime daha edemeden çıkışa yöneldi.

Dalgalanmaların izini takip ederek Eiros Kalesi'nin karanlık yeraltı koridorlarında ilerledi. Tenebris'in artan rahatsızlığı, dalgalanmaları ayırt etmesini zorlaştırdı. Tarafından

Şimdi, tenebris vücudundaki her kası parçalıyormuş gibi hissediyordu. Bir an önce iksirlerine ulaşması gerekiyordu; daha önce hiç bu kadar uzun süre iksirsiz kalmamıştı ve geçen her an tüm vücudunun krize girmesine neden olabilirdi. Ama ortasında bir suçlu vardı ve Tenebris'e asla ineklik etmeyeceğine yemin etmişti, bu yüzden Doğu Toprakları İmparatoru tarafından bu duruma zorlandığı için nefesinin altında lanet okuyarak yoluna devam etti.

Malloron, İmparator Drocco'ya Omega'sının saçma takibinde yardımcı olurken iksirleri bitmişti; adam tam anlamıyla takıntılıydı. Bu

içinde olmak korkunç bir durumdu - sonsuza dek onun zayıflığı olacaktı. Ama en azından ona sahipti. Nadir bir Omega keşfetmek için bahse girebileceği onca insan arasında Drocco'yu asla tahmin edemezdi.

Omegalar bir asır önce bilinen topraklardan gizemli bir şekilde kaybolmuştu ve genç kız çocukları, onları koruma çabalarına rağmen hâlâ düzenli olarak ortadan kayboluyordu. Malloron bunun nedenini asla anlayamadı.

bazı Alfalar bu kadar endişeliydi. Omegalar Alfaları zayıf ve aptal yapıyordu ve henüz tanık olduğu hiçbir şey bu gerçeği çürütmüyordu. Kendi çapında güçlü ve korkusuz bir savaşçı olan İmparator Drocco'nun Omega'sını güvence altına almak için katlandığı uzun yollar gülünçtü. Aslında Malloron'un kalesinin etrafındaki şehir hâlâ onun yaptıklarının etkilerini yaşıyordu. Bunu değerli kılan tek şey, oradayken öğrendiği hayati bir bilgiydi.

Görünüşe göre, Omegalar kalesinde serbestçe dolaşıyorlardı ve sadece bu da değil, aynı zamanda Yeteneklerini kullanarak dinamiklerini gizleyebiliyorlardı - büyüü manipüle etme yeteneği. Malloron yıllardır ihtiyaçları için bir Omega arıyordu ve yine de İmparator Drocco'ya inanacak olursa, onlar bunca zamandır onun kalesindeydi. Bu fikir ona ilk söylendiğinde neredeyse kör edici bir öfkeye kapılıyordu. Bilinen Topraklar'daki en başarılı Yetenek ustası olmakla övünüyor; Tanrı aşkına, Yetenek'i yaratanlar ailesiydi. Kimse bu yetenekle ondan saklanamamalıydı. Hiç kimse.

Dalgalanmalar onu eğitim zindanlarından birinin girişine götürdü. Buralar tüm operasyonunun en hassas bölgeleriydi. Zaptedilenler - onun zevk köleleri - sadece müşterilerle geçirdikleri zamanın üstesinden gelebilecek şekilde eğitmekle kalmıyor, aynı zamanda kraliyet ailesine sadık kalmaları için de eğitilmeleri gerekiyordu. Onun kölelerini ele geçirmek isteyen pek çok kişi vardı ve pek çoğu da bunu denemişti, ancak aldıkları özel eğitim her birini yerinde tutuyordu. Eğitim zindanları daha çok zevk odalarından daha öngörülemezdi. Bazen tamamen vahşiydi, köleler histerikti ve dövülürken ya da işkence görülürken kavga ediyor ya da orgazm oluyorlardı ya da sessiz ve bastırılmışlardı.

Malloron'un merakı, bir eğitim zindanında büyü kullanılması fikriyle kabardı. O kadar yer varken.

Zindanın suçluyu bulmak için çok vahşi olmayacağını umarak içeri girdi. Geniş ve açık ana alan çeşitli ekipmanlar, derme çatma yataklar ve tıbbi malzemelerle doluydu. Kemerler ve kapılar ana mekândan gerektiğinde kullanılan daha özel eğitim odalarına açılıyordu. Neyse ki

sakin bir gündü. Kölelerin çoğu derme çatma yataklarında oturuyor ya da uzanıyor, eğitmenleri ise aralarında dolaşıyordu.

"Sizi bugün burada görmek ne güzel Majesteleri," diye selamladı baş eğitmen Dilys. "Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı?"

"Burada yeni biri var mı?" Malloron ana odayı tarayarak sordu. "Son köle sevkiyatı bir hafta önce yapıldı, Majesteleri. Kimse yok daha yeni."

Büyü kullanımının ana alanda gerçekleşmediğini fark etti. "Ve hiç kimse sorun çıkarmadı."

"Her zaman sorun çıkarırlar." Güzel bir selamla zalimce sırıttı. "Ama her zamankinden daha fazla değil."

Malloron cevap vermedi. Dilys köleleri eğitmekten büyük zevk alırdı. Gerekli yöntemi izlediğinden emin oluyordu ama köleler itaatsiz olduğunda her zaman daha başarılı oluyordu. Malloron işi hallettiği sürece bunu umursamıyordu.

Malloron boşluğa doğru ilerlerken bir acı patlaması tüm vücudunu sardı. Belli etmemeye çalışarak dondu kaldı ve tekrar yürümeye başlamadan önce uzun bir süre acıya karşı savaştı. İksirleri olmadan yapabileceği tek şey, büyüü içine çekerek tenebrisi sakınleştirmeye çalışmaktı ama bunu yapmak zorunda kalmaktan hoşlanmıyordu

Bu şekilde büyü yapmak, özellikle de toplum içinde. Büyü ne zaman manipüle , görünür hale gelirdi ve kimsenin büyüü doğrudan vücuduna aktarabildiğini bilmesine ihtiyacı yoktu. Tenebris yüzlerce yıl boyunca ailesinde bir sır olarak kalmıştı ve bunu kimseye açıklayan kişi o olmayacaktı.

Malloron acı içinde kıvrılırken derin bir nefes aldı. Gözlerini kapatıp zihnini odaklayarak büyüü dalgalanmaları araştırdı.

İzleri takip ederek koridorlardan birine ve daha küçük şifa odalarından birine girdi. Eğitim kölelerinin çoğu kanlı ve şişmiş bir halde yataklarda yatarken, temel iyileştirme eğitimi almış hizmetkârlar onlarla ilgileniyordu.

Malloron yavaşça odanın içinde ilerledi ve yataklardan birinden dalgalanmalar geliyordu. Yatağı daha net görebileceği bir köşeye ilerledi.

Üzerinde genç bir adam inleyerek yatarken, üzerine eğilmiş bir hizmetçi yaralarını sardı ve nefes alışını kontrol etti. Dalgalanmalara neden olabilecek herhangi bir şey yapıyor gibi görünmüyorlardı, ancak yine de hissetmeye devam etti

o yönden geliyorlardı. Malloron büyüünün nasıl kullanıldığını anlamaya çalışarak onları yakından izledi.

Adam temizlendikten sonra hizmetçi başka bir yatağa geçti ve dalgalanmalar da onunla birlikte hareket etti. Malloron birdenbire anladı. Büyünün dalgalanması hizmetçinin içinden geliyordu.

Göğsünde bir heyecan oluştu. Hizmetkâr bir Omega olmalıydı. Etrafına alışılmadık bir büyü ya da tılsım örmüş bir Yetenek ustası değilse, içinde sihrin dalgalanıyor olmasının başka bir yolu yoktu. Eğer öyleyse, onun evinde ne işi vardı?

zindanlarda hizmetçi olarak çalışmak? Yetenekli zanaatkârlar Batı Toprakları'nda pek çok iş bulabilirdi. Zindanlardaki hizmetkârlık pozisyonu mantıklı.

Yataktan yatağa geçerken onu izledi. Simsiyah saçları yuvarlak bir top şeklinde arkadan bağlanmıştı ve elleri solgundu ama bunun dışında onun hakkında pek bir şey söyleyemiyordu. Üzerinde sadece zindanlarda çalışanlara verilen, zindan hizmetkârlarının giydiği siyah tunik vardı. Kölelere metodik bir şekilde muamele ederken başını öne eğmiş, bir şey yapıyormuş gibi görünmüyordu bile.

odanın köşesindeki varlığını fark etti. Bu alışılmadık bir durum değildi; hizmetkârların çoğu görevlerini sessizlik içinde tamamlamaya odaklanmak ve kraliyet ailesinin ya da önemli misafirlerin huzurunda, özellikle de zindanlarda neredeyse hiç var olmamak üzere eğitilmişlerdi. Odadaki diğer şifacı hizmetkârlardan hiçbiri de ona dikkat etmemişti.

Birden ayağa kalktı ve yavaşça odanın içinde yataklara baktı. Malloron onun ilk düşündüğünden çok daha genç olduğunu fark edince şok oldu.

Sadece bu da değil, aslında hizmetçi kıyafetleri içinde bile çok yakışıklıydı.

Bir hizmetçinin güzel olması alışılmadık bir şey değildi ama kendi ligindeymiş gibi görünüyordu. Bu da daha fazla soruyu beraberinde getirdi;

Ona benzeyen biri Eiros'ta çok daha iyi bir iş bulabilirdi.

Neden burada, kanlı ve pis kokulu eğitim zindanlarında bulunuyordu? Kimden Durduğu yerde kadının gözlerinin rengini göremiyordu ama kar gibi teni ve koyu renk saçları yeterince dikkat çekiciydi.

Odanın içinde yavaşça yürüdü, yataklarındaki kölelere baktı ve dalgalanmalar daha da şiddetlendi. Dönüp odanın tamamına baktığında gözleri onunkilere kaydı. Bir heyecan, arzu ve entrika fişkırı. Uzun kirpikli gözleri koyu maviydi, Beyaz Okyanus'un en derin derinlikleri gibi karanlıktı. Kontrast oluşturduğunda son derece çarpıcıydı.

Siyah saçları ve açık teniyle. Yakışıklı değildi, güzeldi.

Bakışlarını birbirlerine diktikleri o ağırlıksız anda, gülümsemedi, başını eğmedi ya da hizmetkârların yapması gerektiği gibi onunla göz temasını bile kesmedi. Gözleri onun gözlerinde sertleşmiş gibiydi ve içinden bir direnç duygusu yayılıyordu. Sonra arkasını döndü ve o an yok oldu.

Malloron, yoğun bir merak ve özlem onu sararken nefesini içine çekti. Bu kadın uzun zamandır karşılaştığı en ilginç şey olmalıydı ve tüm duyuları ona onun zorlayıcı bir meydan okuma olacağını söylüyordu.

Malloron etrafındaki büyülerden bir parça alarak küçük bir küre ördü. Küçük bir parçayı tıraş ederek sağ elinin avuç içine yerleştirdi, ardından geri kalanını hizmetçiye doğru sürükledi. Yatağın üzerine eğilmiş olan hizmetçinin saçlarına dikkatlice ilişti ve her bir teline nüfuz edene kadar yerinde tuttu. Sağlamlaştırdıktan sonra sağ avucunun ortası sinyalle titreşti. Artık kızın nereye gittiğini söyleyebilecek ve ona kızın ne halt olduğunu anlaması için zaman kazandıracaktı. Elbette onu alıp istediği her şeyi söylemeye zorlayabilirdi ama neredeydi? bunun eğlencesi ne? Ayrıca, amaçları için isteksizce de olsa istekli bir Omega'ya ihtiyacı .

Sakat bırakan acı hâlâ içinden geçse de, içinde bir heyecan oluşmaya başlamıştı. Eğer gerçekten bir Omega bulduysa, nihai hedefine dev bir adım daha yaklaşmıştı. Onu gizlice izlemeye devam etti ve siyah tuniğinin küçük, biçimli vücudunun etrafında nasıl hareket ettiğini takdir etti.

Eğer kız gerçekten bir Omega ise, onu tuzağa düşürmenin bir yolunu bulacaktı. Ve eğer değilse, yine de onunla eğlenebilirdi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İKİNCİ BÖLÜM

AMARA

"Size söylüyorum, zindanda büyü kullandı."

Helenka kollarını kavuşturdu ve Zanya'ya ters ters baktı. "Bu hiç komik değil. Zaten orada olması bile yeterince tuhaftı, bu konuda şaka yapmayın."

Lisara karşı yataktan kıkırdadı. "Zanya'nın iş söz konusu olduğunda şaka yaptığını ne zaman ?"

Helenka kollarını yavaşça açtı, Zanya'ya bakarken kaşları daha da çatıldı. "Ciddi misin sen? Kral büyü mü kullandı?"

"Hemen bir sonuca varma," dedi Amara kararlı bir şekilde, son siyah tuniği katlayıp yatağının üzerine düzgün bir yığın halinde yerleştirirken. Zindanlarda geçirdiği uzun bir vardiyadan sonra morali bozuktu. Zindanda iyileştirmeye çalıştığı kölelerden ikisi eğitim zindanından sağ çıkmadı. Genç adam iç kanama geçirmiş, kadın ise nöbet geçirip kendi kanı ve atıklarıyla dolu bir havuzda ölene kadar yemeyi ve içmeyi reddetmişti. Amara, diğer Omegaların kral gibi anlamsız ve öfke uyandıran bir şey hakkında tartışmalarını dinleyecek havada değildi.

Zindanlardaki baskın varlığı acı yardımcı olmuyordu. Adam sessizce bir köşeye çekilebilecek gibi değildi - o bir Alfa'ydı ve Batı Toprakları'nın en büyüğü olduğu söyleniyordu. Kraliyet soyundan geldiği için. Kim olduğu Amara'nın umurunda bile değildi. Ölmekte olan, acı çeken kölelerin bulunduğu odanın üzerinde durup ona bakarken küstahlığı her halinden belliydi.

"Belki büyü , belki de kullanmamıştır," dedi omuz silkerek. "Ama burada büyüye erişemediğimiz için, bir şey çıkmadığı sürece bunu bilemeyiz. Eğer eğitim zindanlarında büyü kullandıysa, bunun herhangi bir sebebi olabilir."

Lisara ve Zanya kendi tuniklerini katlarken düşünceli bir şekilde başlarını salladılar ama Helenka kaşlarını çattı. "Doğru, ama şifa odalarından birinde olması alışılmadık bir durumdu. Daha önce hiç birine girdiğini hatırlamıyorum."

"Uzak bir seyahatten yeni döndü," diye Lisara. "Yani şifa odasına herhangi bir nedenle gelmiş olabilir."

"Aklına bir tane geliyor mu?" Helenka işaret ederek sordu.

Bunu takip eden sessizlik anında, büyük ortak hizmetli odasının kapısı açıldı ve dokuz Omega daha içeri girdi. Sıra sıra dizilmiş yatakların arasından geçerek Amara ve diğerlerinin bulunduğu uzak köşeye geldiler, ellerinde katlanmış tunikler vardı.

"Bugün şifa odasında kralı gördün mü?" Vanna yaklaşıırken sordu.

"Biz de tam bunu tartışıyorduk." Helenka yatakta onun oturması için yer açtı. "Zanya onun büyü kullandığından emin-"

"Hepimizin bu şekilde bir arada ve yalnız olması nadir rastlanan bir durum," diye araya girdi Amara, kızgın değil de etkili görünmeye çalışarak. "Görevimize odaklanmalı ve ilerlemek için stratejileri tartışmalıyız."

Tüm ekibi hemen sessizleşti, yataklara oturdular ve tüm dikkatlerini ona verdiler. "Yaklaşık iki yıldır burada bu görev üzerinde çalışıyoruz," diye söze başladı. "İlerlemeden memnun olduğumu söyleyemem. yaptık. Hâlâ kırmızı zindana giremiyoruz."

"Bu işler zaman alır," dedi karşısında oturan daha yaşlı bir olan Kekia. Her ne kadar Amara'nın ekibinin tam olarak bir parçası olmasa da Mümkün olduğunca her ekip toplantısına katılması önemliydi. Kekia son dokuz yıldır Batı Toprakları'nda görev yapan deneyimli bir casustu. Başlıca görevi yeni Omegaları denetlemek ve onlara Böylece yabancı olarak göze çarpmıyorlardı. Amara Batı Toprakları'nda konuşulan dillerin çoğunu öğrenmiş olsa da, deneyim olmadan öğrenilemeyecek şeyler de vardı. Kekia, onun ve diğer pek çok Omega'nın buraya bu kadar kolay yerleşmesinin başlıca sebebiydi - Omega'ların tespit edilmekten kaçınmasının başlıca sebebi de buydu. "Burada her şey dikkatle yönetilmeli," dedi nazıkçe, gür bir tutam kahverengi saçını kulaklarının arkasına sıkıştırarak. "Riskleri biliyorsun."

"O zindandaki çocukların zamanı yok," diye sertçe karşı çıktı Amara. "Biz burada lanet olası kralın dedikodusunu yaparken, onlar her türlü korkunç şekilde acı çekiyorlar."

Diğer Omegaların yüzleri düştü ve grubun havası kasvetli bir havaya büründü.

"Her gün onları hayal kırıklığına uğratiyoruz." Amara her biriyle göz teması kurdu.

"Acı çektiklerinden emin değiliz," dedi Zanya. Ekibin stratejistiydi; son derece analitikti ve gerçeklere güveniyordu. "Bence böyle varsayımlarda bulunmamalıyız. Tek bildiğimiz, bilinen Topraklar'da kaybolan çocukların Omega olduğunu düşünüyoruz ama hepsi öyle değil. O zindana götürüldüklerini ve bir daha onları göremediğimizi biliyoruz; bunun herhangi bir nedeni olabilir."

Amara bir nefes aldı. Bu doğruydı. Az önce onları varsayımlarda bulundukları azarlamıştı ama kendisi de varsayımlarda bulunuyordu. "Haklısın. Ama biz

Kral ve diğer yöneticilerin ne tür faaliyetlerde bulunmaktan biliyoruz. İki yılın ardından onlara ne olduğunu hala bilmiyor olmamız utanç "

Bunun üzerine ekip sessizliğe büründü.

"Muhtemelen bilinen topraklardaki en çeşitli ve yetenekli Omega casus ekibiyiz," diye devam etti Amara. "Elde ettiğimiz sonuçları Annelere gururla anlatabilmemiz gerekiyordu. Oysa buraya gönderildiğimiz zamandan çok daha ileride değiliz. Kalan zamanımızda daha iyisini yapmamız gerekiyor. Ben ilerleme istiyorum. Annelerin sahip olduğumuza inandığı olağanüstü yetenekleri görmek istiyorum. Bu çocuklara ne olduğunu öğrenene kadar kimsenin dinlenmemesini istiyorum. çocuklar."

Omegalardan bazıları yüzlerinde kararlı ifadelerle başlarını sallarken, diğerleri daha dik oturdu ama Kekia yavaşça ayağa kalktı.

"Amara," dedi, onun önünde durmak için hareket ederek. "Eğitim zindanlarında çalışmak zordur, nasıl hissettiğini anlıyorum."

Amara'nın gözleri aniden yaşardı ama bakışlarını Kekia'dan ayırmadı. "Bununla hiçbir ilgisi yok."

"Hayır mı?" Kekia onun ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Az önce çift vardiya çalıştınız ve daha üç gün önce orada bir önceki vardiyayı bitirdiniz. Bu

O kölelerin başına gelenler korkunç. Travma geçirdiğinizden hiç şüphem yok."

"Travma ," diye tersledi Amara, gözlerinden yaşlar süzülse de. "Çok kızgınım. O insanların acı çekmesini izlemek zorunda kaldığım ve bu konuda hiçbir şey yapmadığım için kızgınım. Bir Alfa'nın hiçbir sonuç olmadan istediği her şeyi yapabileceğini düşünmesine kızgınım. Burada bir fark yaratmadığım için, Anneler bana, bize güvendikleri için ve bunun için gösterecek hiçbir şeyimiz olmadığı için kızgınım. Omega Yerleşkesi'ne dönüp Doğu Toprakları'nda gerçekten bir fark yaratabileceğim görevler yapıyor olabilirdim."

Kekia onun ellerini sıktı. "Bir fark yaratıyorsun Amara. Kendinize çok yükleniyorsunuz. Kırmızı zindana girmenin bir yolunu henüz bulamamış olmanız, sizin ve ekibinizin başka başarıları olmadığı anlamına gelmez. Sizin sayenizde zindanın nerede olduğunu bile biliyoruz. Çocukların evlerinin çoğunun yerini tespit edebildik ve sizin sayenizde aileleriyle birlikte. Sen bizim Farklı bölgelerde neler olup bittiği hakkında bilgi sahibi oldu ve Annelerin nereye casus göndereceklerini daha iyi analiz etmelerini sağladı. Sen yarattın Eiros'taki Omegaların görevlerini daha hızlı tamamlayabilmelerini sağlayan Batı Topraklarının her yerindeki bağlantılar. Siz ve ekibiniz kurulduğundan bu yana, Batı Toprakları'ndaki görev tamamlama oranları iki katına çıktı. Anneler hepinizden memnun."

Amara'nın yüzünden yaşlar süzüldü ve gözlerini indirdi. "Bu yeterli değil," diye fısıldadı. "Uğruna geldiğimiz kişilere yardım edemezsek hiçbir şey yeterli olmaz."

"Onlara yardım ediyoruz Amara," dedi Zanya, sesi aniden yaklaşarak.

Amara başını kaldırdığında Zanya'nın yanında durduğunu gördü ve diğer Omegalar ayağa kalkıyor.

"Yaptığımız her şey Batı Toprakları'nı daha katlanılabilir kılıyor," diye devam etti Zanya, parlak mavi gözleri kararlıydı. "Gerçekleşen her değişiklik Çünkü yaptığımız her şey, öğrendiğimiz her bilgi, Annelerin kullanımına sunulduğunda, o çocuklara yardım etmiş oluyoruz."

"Her seferinde onlar hakkında daha fazla şey öğrenmeye biraz daha yaklaşıyoruz," dedi Lisara ona doğru yaklaşarak.

"Bundan daha hızlı gidemezdi," diye ekledi Kekia. "Anneler bunu biliyor. Bu yüzden bize iş, resmi evrak ve sahte aileler buldular. Batı Topraklarını ve politikalarını biliyorlar ve bunun zaman alır. Aptalca davranıp keşfedilmemize neden olacak herhangi bir şey için acele edemeyiz. O zaman uğruna geldiğimiz kişileri gerçekten hayal kırıklığına uğratmış oluruz."

Amara'nın görüşü gözyaşlarıyla bulanıklaştı ve yutkunurken boğazı ağrıdı. Haklıydılar - ekibine haksızlık ediyordu. Fark edilmeden yapılabilecek her şey yapılmıştı ve onlar da bunu çok iyi yapmışlardı. Etrafında toplananlara gülümsedi.

Amara'nın ekibi Anneler tarafından bir araya getirilmişti. Batı Toprakları'na gelmeden önce Omegaların hiçbirisiyle tanışmamıştı. Hepsi farklı zamanlarda gelmiş ve kaleye varmak için farklı yollar kullanmışlardı. Pek çok açıdan çok çeşitliydiler ve farklı becerilere sahiptiler ama birbirlerine sıkı sıkıya bağlıydılar.

Kendini görevlerine ve ona adanmıştı. Belki de bu doğrudu - belki de eğitim zindanları onu tahmin ettiğinden daha fazla etkilemişti ama bunun onu umursamaz yapmasına izin veremezdi. Bugün umutsuzca o iki kişiyi kurtarmaya çalıştı, onları biraz rahatlatmak için odanın etrafında hissettiği büyüye erişmeye kadar gitti. Tabii ki işe yaramadı. Öldüklerinde, bedenlerindeki tüm yaşam tükendiğinde, gözleri donuk ve boş olduğunda bile, odanın etrafına baktığında yataklardaki diğer kölelerin de aynı yönde ilerlediğini görmüştü - gözlerinde umutsuzluk. Kral Malloron'un köleleri Eiros'taki en değerli mallarıydı. Gözcüleri onları eğitmek için bilinen toprakların dört bir yanından kadın ve erkekleri alırdı; bazıları müşterilerini memnun edecek belirli özelliklere sahipti, ise rastgele çalınmıştı. Görev bilgilerine göre, hiç kimse kaçmamıştı.

Amara ekibinin endişeli yüzlerine baktı ve başını salladı. "Teşekkür ederim. Hepinize."

Kekia onu kollarının arasına aldı ve diğer Omega'lar da onlara katılarak grupça sarılmak için birbirlerine kenetlendiler.

"Sanırım şu anda liderlik etmeye uygun değilim," diye mırıldandı Amara Kekia'nın omzuna.

"Elbette ." Helenka onun sırtını sıvazladı. "Sadece yemeğe, uykuya ve farklı bir vardiya düzenine ihtiyacın var. İyi olacaksın."

Pameli, "Treyala'nın çorba çöreklerini yemek bir süreliğine her şeyi unutmaya yardımcı olacak," diye şaka yaptı. "Hayatın için savaşmakla çok meşgul olacaksın."

Treyala Pameli'yi yumruklamak için eğildiğinde Omega'lar kıkırdadı.

"Ricker'ı ziyaret etmekten zarar gelmez," diye ekledi Lisara. "Sana düşkün olduğunu biliyorsun, bırak seni şımartırsın ve biraz ilgi gösterebilirsin."

"Hepimiz bazen böyle hissediyoruz Amara," dedi bir başka Omega, Jaione. "Hissettiğimizi biliyorsun çünkü son iki yıldır kendimize iyi bakmamızı sağladın ki bu bizi alt etmesin. Sizin de kendinize dikkat etmeniz gerekiyor. Bunu senden esirgemeyeceğiz."

Diğer Omegalarından onay mırıltıları geldi ve Amara başını salladı. Eiros kalesindeyken Omegaların duygusal durumlarına dikkat etmeleri konusunda çok ısrarcı olmuştu ama son zamanlarda kendine dikkat etmeyi unutmuş gibi görünüyordu.

"Omega Yerleşkesi'nde artık evimizde olmadığımızı biliyorum," dedi Kekia, sesi hepsine hitap edecek şekilde yükselerek. "Evimizden uzakta olduğumuzu biliyorum."

güvende olduğumuz evimize. En yakın arkadaşlarımızı özlediğimizi biliyorum. Birlikte büyüdüğümüz Omega kardeşler ve bizi koruyan Anneler, ama biz burada hâlâ bir aileyiz." Amara'yı daha da sıktı. "Biz burada senin aileniz ve zor bir gün geçirdiğinde sana destek olacağız, tıpkı son iki yıldır bize her zaman yaptığın gibi."

Diğer Omegalar başlarını salladı ve Amara'nın kalbinden bir ağırlık kalktı. Yapabileceği çok şey vardı, bunu hep biliyordu ama son iki yılda bir noktada her şeyi kişisel algılamaya başlamıştı. Geriye dönüp baktığında, muhtemelen Eiros limanında bir tekneden inen çocukları gördüğü gündü, hepsi de bilinen toprakların farklı yerlerinden gelmişlerdi. Şatoya götürülmüşler ve bir daha hiç görülmemişlerdi. Günlerce bunu düşündü, uyuyamadı ya da konsantre olabilirdi. Ancak işini yapamazsa herkesi riske atacaktı ve bu olamazdı.

Toplantılarının sonunda her casusun önümüzdeki ay boyunca üzerinde çalışacağı yeni bir hedefi vardı. Görevlerin çoğu kırmızı zindan hakkında daha fazla şey keşfetmeyi içeriyordu; malzemelerin nasıl teslim edildiğine dair daha fazla inceleme ve araştırma ve o sektörde çalışan Yetenek ustalarının sihirli bir şekilde etkileyip etkilemediklerini görmek için gözlemler. Diğerleri Omegaların fark edilmeden birinden diğerine geçebilmeleri için vardiya düzenlerini organize etmeye odaklanırken, diğerleri Omegaların görevlerini tamamlarken daha az direnç göstermeleri için kale içindeki hedeflenen hizmetkârları ve personeli meşgul etmeye ve dikkatlerini dağıtmaya odaklandı. Çeşitli renklerdeki tunikleri yaptıkları işlere göre paylaştırdılar. ve sonra dikkat çekmemek için birer ikişer yavaş yavaş odayı terk ettiler.

Amara önümüzdeki bir ay boyunca izleyecekleri yol konusunda kendini daha güvende hissediyordu.

Zanya, Amara'nın her bir alt ekip için eylem planını gözden geçirdi ve başarı olasılığını artırmak için önerilerde bulundu. Amara'nın gelecek ayki ana odak noktası Eiros Kalesi'nin yerleşim planıydı. Aylardır bir kat planı elde etmeye çalışıyordu. Sorun şuydu ki, kimsenin kalenin tamamına erişimi yoktu. Hizmetkârlar işleriyle sınırlıydı ve tuniklerinin rengi kalenin neresine erişebileceklerini gösteriyordu. Mimara ulaşmaya çalışmış ama kaleyi onlarca yıl boyunca birden fazla mimar tasarladığı için zor olmuş. Ancak Jaoine kısa süre önce güvenilir

Planların DarRojan'da depolandığına bilgi - sadece onlara ulaşma meselesiydi.

Amara'nın hizmetkârlarının odasını paylaştığı üç Omega, Lisara, Helenka ve Zanya, bir şekilde bu göreve yardım ediyordu. Üçü arasında, Batı Toprakları'ndaki Eridemont'doğmuş olan Zanya'ya en yakın olan oydu.

Amara onu yerleşkede tanımış olmayı diliyordu.

Ciddi bir kadın olmasına rağmen, keskin, zeki ve açık sözlüydü ama yine de nazikti. Bazen biraz aval aval baktığı bile oluyordu. Aslında birçok yönden Amara'ya en yakın arkadaşları olan Cailyn ve Victoya'yı hatırlatıyordu.

Omega Yerleşkesi'nde büyüdüğü arkadaşları. Belki de bu yüzden ona daha yakın hissediyordu.

Evini özlediğini inkâr edemezdi. Cailyn yaklaşık bir yıl önce Kral Malloron'un misafiri olarak Eiros Kalesi'ne gelmiş, ardından geldiği kadar hızlı ve gizemli bir şekilde ortadan kaybolmuştu. Kekia ona Cailyn'in kaçtığını ve artık Kral Malloron'un elinde olmadığını söylemişti ve Amara rahatlamış olsa da, en azından veda edebilmeyi ya da bir şekilde diğer Omega kız kardeşlerinin hepsine eve bir mesaj gönderme fırsatı bulabilmeyi diledi.

Amara sonraki iki hafta boyunca bir daha eğitim zindanlarında çalışmadı. Bunun yerine, DarRojan'daki arşive sızmaya hazırlandı.

kale planlarına erişim. Kale rejimine bu kadar bağlıyken saha dışına çıkmak için hazırlık yapmak her zaman riskliydi, özellikle de büyü kullanımı gerektiriyorsa. Lisara geçidin tespit edilemeyeceğinden emin olmaya çalışıyordu,

Helenka ise oraya vardığında nelerle karşılaşabileceğine dair veri ve bilgi topladı.

Amara, DarRojan'a yapacağı göreve hazırlanırken Bunu neden yaptığını ve başarılı olmasının kendisi için ne anlama geldiğini aklının bir köşesinde tutuyordu. Çünkü kalede kendi iradeleri dışında tutulan her köle için tek bir düşman, tek bir gerçek tehdit vardı ve o da Kral Malloron'du.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MALLORON

"Emric!"

Kral Malloron'un feryadı, tapınağına doğru hışımla ilerlerken kalesinin koridorunda yankılandı. Bir köşeyi daha dönerken çivit rengi pelerini arkasında dalgalanıyor, botları taş zeminde gümbüdüyordu. Koridorun duvarlarına kodlanmış tılsımlar onun çağrısını emdi ve kale boyunca hedefine doğru dalgalandı. Emric birkaç dakika içinde duyacaktı.

Malloron parmaklarını, büyüleyici hizmetkârın nerede olduğunu gösteren, avucunun içinde zonklayan nabzın üzerine kapattı. Son birkaç gündür, uzakta olmasının bir sonucu olarak ortaya çıkan dağınıklığı temizlemek zorunda kaldığı için onu gözlemleyememişti. Ancak nabız atmaya devam ettiği sürece, onun kalede kaldığını biliyordu ve ona odaklanması an meselesiydi.

Dürüst olmak gerekirse, aklı hep biraz ondaydı. O ilgi çekici bir keşifti ve uzun zamandır yapmayı umduğu bir şeydi. Ama diğer Alfaların aksine, Malloron'un bir Omega'ya sadece tek bir amaç için ihtiyacı vardı ve bunun onu zayıflatmakla hiçbir ilgisi yoktu, sadece onu güçlendirmekle ilgisi vardı. Onu keşfetme heyecanı giderek artıyordu... onu zar zor zapt edebiliyordu. Artık son acil toplantısı da sona ermişti ve tüm dikkatini yeni oyuncağına verecekti.

Tapınağına giden koridora döndü ve Emric'in onu çoktan beklediğini görünce biraz rahatladı.

Adam her zamanki renkli Eiros kıyafetlerini giymişti, sivri sakalı ve gür saçları teninin kahverengisini serinleten koyu bir maviydi. Elleri arkasında, rahat ve sakin bir şekilde Malloron'u dikkatle izlerken dimdik duruyordu. Yüzünde bir gülümseme vardı ama harekete geçmeye hazırdı - bir Gama için tipik bir durumdu bu.

"İyi akşamlar Majesteleri," diye başladı. "Elion ile görüşmenizin iyi geçtiğine inanıyorum."

Malloron kardeşinden bahsedince neredeyse ona hırlayacaktı ama kendini tuttu. Tapınağının kapısını açtı ve içeri girdi.

Tapınak kalenin merkezinde yer alıyordu. Geniş ve zengin bir şekilde döşenmiş olan bu oda kaledeki en özenli odaydı. Duvarlardan ikisi yerden tavana kadar uzanan kitap raflarıyla doluydu ve yüzyıllar boyunca denenmiş ve rafine edilmiş sayısız büyü, efsun ve tarif içeren eski, ağır, tozlu kitaplarla doluydu. Bir başka duvarda ise bir dizi cam dolapta stoklanmış otlar, mücevherler, sıvılar, taşlar ve diğer yüksek kaliteli malzemeler ve tılsımlar ve iksirler yaratmak için gereken malzemeler. Ortada, Kadim Dil ile işlenmiş iki ahşap kemer, orta noktalarından birbirlerini keserek, sunağını oluşturmak için mermer bir standın üzerine eğilen bir kubbeye doğru dışbükey bir şekilde uzanıyordu.

Tapınak yüzyıllar önce yaratılmıştı; atalarının Yetenek'i geliştirdiği ve bilediği yerd. Oda yıllar boyunca Visant ailesi tarafından kullanılmış ve hepsi de bu geniş büyü odaya katkıda bulunmuşlardı. bilgi ve kaynaklar.

Malloron sunağa doğru yürüdü ve kadim büyü kitaplarından birini tutan karmaşık sehpanın etrafından dolaştı. "Yaklaşık üç ay boyunca İmparator'un Omega'sıyla birlikte Beyaz Saray'ı gezdin.

Ocean," diye başladı, kalın ve kaba sayfaları karıştırırken. "Sana Yetenek hakkında bir şey söyledi mi?" Emric'in hâlâ kapıda beklediğini görmek için başını kaldırıp baktı. Sıkıntıyla nefes vererek, zemini kaplayan devasa mor halıya işlenmiş büyüye dokundu. Büyü tüm odayı davetsiz misafirlerden koruyor, hatta onu arayanlardan bile koruyordu. Malloron büyüü etkisiz hale getirmek için birkaç kelime mırıldandı ve Emric'e içeri girmesini işaret etti. "Anlat bana."

Emric temkinli bir şekilde içeri girdi, kapı arkasından kapanırken gözleri Malloron'daydı. "Hayır, Majesteleri. O daha çok kendisine ne olacağı konusunda endişeliydi."

"Onda tuhaf bir şey fark ettin mi?" diye sordu, hâlâ büyü kitabının sayfalarını çevirirken. "Herhangi bir şey?"

Emric duraksadı, derin derin , düşünürken mavi kaşları birbirine yaklaştı. "Aklıma gelen bir şey yok Majesteleri. Bana normal göründü."

Malloron başını kaldırdı ve sehpanın kenarına tutundu. "O zaman daha iyi düşün. Yakın zamanda Omegaların bu kaleye sızdığına dair rahatsız edici haberler öğrendim." Sesini dengede tutmak için mücadele etti ama bilgi onu hâlâ çileden çıkarıyordu. Standın üzerinden öne doğru eğildi. "Burada olup biten her şeyi bilmen gerekiyor. Eğer Omegalar Eiros Kalesi duvarları içinde saklanıyorsa, bunu bilmenizi beklerim."

"Omegalar burada mı saklanıyor?" Emric'in yüzünde şaşkınlık ve biraz da korku ifadesi vardı, yutkunurken boğazı daralıyordu. "Majesteleri, bu konuda hiçbir bilgim yok. Ve doğru olsa bile, bir Gama olarak, saklanmamış olsa bile bir Omega'yı tespit edemem."

Malloron söylediklerinin doğruluğunu fark ederek sehpayı daha sıkı kavradı.

Emric'i bu kadar kullanışlı yapan şeylerden biri de kokusunun olmaması ve belirli durumlarda tespit edilemez. Ne yazık ki Gamma'lar da diğer dinamiklerin kokusunu . Emric, Omega'ları arama konusunda onun için neredeyse hiç işe yaramazdı. İmparator'un Omega'sını araması için onu gönderdiğinde bile, onunla birlikte bir Beta göndermesi gerekmişti.

"Bunun bir önemi yok," diye mırıldandı dişlerini sıkarak. "Buradayken tam olarak ne yaptığını öğrenin. Her şeyi bilmek istiyorum Bu kaleden karşılaştığı ve konuştuğu tek kişi."

Emric eğildi. "Elbette Majesteleri. Kapsamlı bir araştırma yapıp size rapor vereceğim."

Malloron, "Sadece paylaşmaya değer bir şey bulursanız bana rapor verin," diye tersledi. "Peki ya Güney Toprakları'ndan gelen ziyaretçimiz ne olacak? Banon henüz gelmediğini söyledi."

"Birkaç ay önce buradaki savaşla ilgili raporlar nedeniyle seyahatini erteledi. Daha sonra yola çıkmadan önce dönüşünüzün onaylanmasını istedi."

Malloron isteksizce homurdandı. Bu anlaşılabilir bir şeydi. "Ona onay gönderin."

Emric tekrar eğildi ve gitmek için döndü.

Malloron, "Banon son zamanlarda odaları ziyaret etmediğinizi söyledi," dedi.

Emric dondu ve ona döndü. "Hayır... Siz yokken sık sık ziyaret etmeye gerek görmedim Majesteleri."

Malloron kaşlarını kaldırarak, "Aksine, ben daha çok ziyaret etmen gerekiyor," dedi. "Odalar kaleden ayrı değil Emric ve kaleyi sen yönetiyorsun. Banon'la aranızda her ne sorun ya da mesele olursa olsun, bu benim sistemimin herhangi bir parçasının

"Ben yokken savunmasız."

Emric'in yüzü düştü ve başını salladı.

"Bunun bir daha olmasına izin verme."

"Elbette, Majesteleri." Emric tekrar eğildi ve odadan çıktı. O çıkar çıkmaz, halıdaki tılsım otomatik olarak yeniden etkinleşti.

Malloron sehpanın üzerindeki Visant Büyü Kitabı'nın Seksen Dördüncü Cildinde Omega'lardan ve onların Yetenek kullanımından bahseden herhangi bir şey bulabilmek için kitabın her santimini aradı. Zindanlardaki Omega'yla çatışmaya girmeden önce neyle karşı karşıya olduğunu bilmesi gerekiyordu. Ne yazık ki kayda değer bir şey kaydedilmemişti. Diğer Visant kitaplarında da önemli bir şey hatırlamıyordu. Hayal kırıklığına uğramış bir halde kitap raflarında eski belge ve kitaplardan bazılarını aramaya başladı. Eğer Omegas Yeteneği benzersiz bir şekilde kullanabilirse, bu onun için bir şey olabilirdi. Geçmişteki aile üyeleri biliyor olabilir. Muhtemelen Yetenek ilk keşfedildiğinde ve rafine edildiğinde, yıllar içinde bir yerlerde belgelenmiş olacaktır.

Gece yarısına doğru sabrı tükenmişti ve henüz kitap raflarının dörtte birini bile incelemeyi tamamlayamamıştı. Sunağına döndüğünde, kitabında birinin Yetenek kullanıp kullanmadığını belirlemek için sık sık kullandığı bir büyüye geri döndü. Daha önce İmparator'un Omega'sı elindeyken bunu kullanmayı düşünmemişti ve bu öngörü eksikliği onu yakmıştı. Bu hatayı bir daha yapmayacaktı. Ayrıca, büyü birden fazla Omega bulmasına yardımcı olabilirdi ve bu da onu çok daha iyi bir konuma getirirdi.

Büyünün zorluğu, kesin bir konumu olan belirli bir kişi ya da nesneyi hedef alması gerekmesiydi. Kalesinde kimin bir Omega olduğunu ya da kalenin neresinde olabileceklerini bilmiyordu.

Odanın bir köşesindeki büyük tahta doğru ilerledi ve tenebrisi sakinleştirmek için kendine güçlendirilmiş büyülü bir şarap doldurdu. Tenebris bilinçli bir büyülü güç olmamasına rağmen, belirli büyülü enerjilere maruz kaldığında sakinleşebilir ve kızgınlılaşabilirdi. Neyse ki duyguları ile tenebris arasında bir ilişki yoktu, yoksa şu anda içinde patlıyor olurdu. Yudumlarken, düşük bir uğultuya dönüştü ve vücudunun etrafında amaçsızca sürüklendi. Titreşim o kadar yavaşlamıştı ki neredeyse hiç yokmuş gibi davranabilirdi; ancak o kadar uzun süredir içinde yaşıyordu ki bunun nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyordu.

Gece ilerledikçe Malloron bir kez daha İmparator Drocco'nun yalan söyleyip söylemediğini düşündü, ama Malloron'un kullandığı zehirleri biliyordu ve

sadece kalesinden biri tarafından ifşa edilmiş olabilir. Bu durum Omegas hakkındaki teoriyi doğrulamasa da, ekibinde sadakatsiz insanlar olduğunu kanıtlıyordu. Bu da başlı başına olağandışı bir durumdu. Malloron, İmparator Drocco gibi gerçek sadakate inanacak kadar aptal değildi. İnaniyordu İnsanların ona sadık kalmaları için zorlanmaları, ikna edilmeleri ve gerekirse sihirle zehirlenmeleri gerekiyordu. Şatoda çalışan her bir kişi ona ihanet etmemeleri için sihirle şartlandırılmıştı. Ama yine de biri ihanet etti. Birisi tutsaklarından birine zehirlendiğini söylemişti. Bu mümkün olmamalıydı ve bu da İmparator'un ifadelerine doğruluk kazandırıyordu.

Zaman sabahın erken saatlerine kadar uzadı ve Malloron sonunda Omegaların yerini nasıl tespit edeceği konusunda bir sonuca vardı. Ayağa kalktı ve büyüü analiz etmek için kitabına döndü.

Bazı kelimeleri değiştiren ve birkaç kelime daha ekleyen Malloron, büyüü kalede çağırma tılsımları için zaten var olan büyü kanalları boyunca çalışacak şekilde uyarladı. Eğer doğru şekilde yapabilseydi, kaledeki hiç kimse büyüden kaçamayacaktı. Büyüyü kadınlara yöneltti ve hizmetkârda hissettiği gibi herhangi bir sihirli enerji dalgalanmasını tespit edecek şekilde geliştirdi. Herkes potansiyel olarak büyü kullanabilen bir Yetenek ustası olabilirdi. Batı Toprakları'nda Yetenek'i öğrenmek kolaydı ama büyük büyük dedesi, herhangi birinin içeride büyü kullanmasını imkansız kılmak için sofistike bir önleme büyüü kurmuştu.

Kralın açık izni olmadan Eiros; Omegas olsun ya da olmasın, bunu engelleyen herkesin bulunması gerekiyordu. Herhangi bir kullanım Bu büyü tarafından tespit edilen büyü yasa dışıydı.

Büyünün başarılı bir şekilde işe yarayacağından emin olduğunda, sabah güneşi vitray pencerelerden içeri süzülüyordu ve Tenebris damarlarında yeniden canlanmıştı.

Sunağının ortasında durarak, uyanık ve dikkatli bir şekilde zihnini odakladı ve büyüü söylemeye başladı.

Her kelimeyle birlikte, etrafındaki büyü yılan gibi kıvrılıp bükülüyordu. altın kümeler halinde bükülerek bir araya geldi. O konuşmaya devam ederken, kümeler odanın duvarlarına doğru hareket etti ve onlar içeri girdikçe, büyüünün dış koridor boyunca yayıldığını hissetti. Son sözlerle birlikte Büyü kalenin derinliklerine doğru her yöne yayıldı ve mevcut büyü kanallarını kapladı.

Malloron derin bir nefes aldı ve büyü yapmayı bitirir bitirmez nefesini verdi. Büyü kalenin her tarafına yayılmaya devam etti. en yüksek kulesinden zevk odalarının derin bodrumlarına kadar. Sunağından inip sehpanın üzerindeki kitabı kapatırken kendi kendine gülümsedi. Artık ondan kaçabilecek kimse yoktu. Yeteneğin herhangi bir kullanımı, büyü ne kadar kısa olursa olsun onu uyaracaktı. Ve şimdi kendisi için hâlâ baştan çıkarıcı bir gizem olan hizmetkâra daha fazla zaman ayırabilirdi.

O sabahın ilerleyen saatlerinde Malloron hizmetkârın yerini gösteren nabızı takip etti, beklenti omurgasını gıdıklıyordu.

Kalenin alt tarafına, bahçenin girişlerinden birinin yakınına doğru ilerledi. Bir koridordan aşağı döndüğünde onu gördü. Taş duvarlardaki yosunları temizliyordu. Onu izlerken yavaşladı. Sırtını ona dönmüştü ve sanki çoktan temizlemiş gibi düzenli bir şekilde temizliyordu. uzun zamandır yapıyordu, bu da ilginç bir düşünceyi ortaya çıkardı. Ne kadar zamandır onun kalesindeydi?

Onun yanından geçerken büyüü hissetti. Büyü, doğal dünyanın ayrılmaz bir parçası olarak varlığını sürdürüyordu; ancak Batı Toprakları'ndaki büyüün çoğu, onu kendi büyüleri için sık sık geri dönüştüren sayısız Yetenek-zanaatkârları tarafından aşırı kullanıldığından kirlenmişti. Büyük büyük dedesinin Eiros'ta büyüü kordon altına bir başka nedeni de, herkesin kullanmasına izin vermeyerek Visant ailesi için saf ve bol kalmasını garanti altına almaktı.

Garip bir şekilde, bu sefer kızın içinde herhangi bir dalgalanma hissetmedi. Ayrıca, Omegaların yerini belirlemek için kullandığı büyü, onun bir Yetenek-zanaatkâr olduğu konusunda onu uyarmadı. Arkasından geçerken onu yakından izledi. Siyah yerine gri bir tunik giymişti ama aynı hizmetkâr gibi görünüyordu; aynı siyah saçlar, aynı ten rengi, aynı beden. Ve işaret, titrettiği güçle onun olduğunu gösteriyordu. Büyü neden işe yaramamıştı? Bu diğerlerini bulmak için de işe yaramayacağı anlamına mı geliyordu?

Onu geçti ve bahçeye doğru ilerledi, kızgınlığı giderek artıyordu. Ne olmuştu? Neden onun dalgalanmalarını hissedemiyordu? Eğer aynı hizmetkârsa, şeyler hissedebilmeliydi ve en azından büyü onu uyarıyor olmalıydı. Bu Omegalar ilk düşündüğünden daha aldatıcı ama kesinlikle ilgi çekiciydi.

Malloron hizmetçiyi bir hafta boyunca dikkatle izledi. İlk başta, onun rutin normal görünüyordu; bir temizlik programı izledi ve

tüm vardiyaları zamanında. Üçüncü gün, olması gereken yerde değildi. Malloron onun işaretini hissettiği yeri ziyaret etti ve onu kütüphanede buldu. Bu kez yeşil bir tunik giymişti ve kitapları raflarına diziyordu. Malloron onu görmezden geldi ve heyecanını bastırmaya çalışarak kütüphaneye göz gezdirdi, çeşitli kitapları aldı ve parşömen yığınlarını sıraladı. Bu dışı kesinlikle bir Omega'ydı. Hiç kimse birkaç gün içinde gri tunikli bir hizmetkârdan yeşil tunikli bir hizmetkâra atlayamazdı. Malloron renk kodlamasını hatırlayamıyordu -Emric'in bunu ona açıklaması gerekecekti- ama bu normal bir ilerleme değildi.

O işini bitirene kadar kütüphanede oturup kitaplarını karıştırıyor ve onlarla ilgileniyormuş gibi yapıyordu.

Döndüğünde, gözleri ona doğru kaydı ve sonra hemen aşağı indi. Çoğu hizmetçinin yapmak için eğitildiği gibi gözlerini ondan uzak tuttu, ancak bu onu hayal kırıklığına uğrattı.

Son derece itaatsiz bir davranış rağmen, zindanda onun gözlerinde gördüğü meydan okuma.

Kadın hemen kütüphaneden çıktı ve adamı bakakaldı. Sandalyesinin kollarını sıkıca kavradı ve kalkıp onu takip etmemek için kendini zorladı. Eğer onun ne olduğunu bildiğinden şüphelenirse, ihtiyacı olduğunda sürpriz unsurunu kullanamayacaktı. Omegalarından herhangi birinin Topraklar üzerinde birbirleriyle temas halinde olup olmadığından zaten habersizdi. Eğer öyleyse, onların varlığından haberdar olduğunu zaten biliyor olabilirdi.

Sonraki birkaç gün boyunca Malloron onunla tekrar karşılaşmak için her türlü bahaneyi buldu. Koridorlarda onun yanından geçti, onu uzaktan izledi. Ev işlerini tamamlarken çeşitli odalar, her zaman konumunu izliyor.

Emric'ten kendisine tahsis edilen hizmetçi odasının kalenin uzak tarafında, eğitim zindanlarından birinin yakınında olduğunu öğrendi. Bu bir tesadüf olamazdı. Belki de kalede bulunmasının nedeni buydu.

Onu sık sık birlikte gördüğü ve Omega olduklarını tahmin ettiği başka hizmetkârlar da vardı. Çoğu kendisi gibi küçük boyluydu ve Omegaların diğer dinamiklerden daha küçük olduğu iyi biliniyordu. İçlerinden biri, koyu tenli, düz siyah saçlı bir kızın, neredeyse tüm insanların aynı mavi göz tonunu paylaştığı bir bölge olan Eridemont'tan olduğunu gösteren ayırt edici safir mavisi gözleri vardı

doğal ten veya saç renkleri ne olursa olsun.

Malloron onu görünce hem şaşırmış hem de ilgisini çekmişti. Bu kadar yerel görünebildiklerine göre Omegalar Batı Topraklarına ne kadar derinlemesine nüfuz etmişti? Omegas'ın Batı Toprakları'ndan gelmiş olması ve hakkında bir şeyler duyduğu Omega köyüyle herhangi bir ilişkisinin olmaması mümkün müydü?

Malloron birkaç dakika düşündükten sonra bu fikri reddetti. Drocco, Omegaların kendilerini gizli tutmaları konusunda ısrar etti, bu da Omegalar işlerini yürütürken gelişmek ve hayatta kalmak için belirli becerilere sahipti. Tespit edilmekten kaçınmak için büyük çaba sarf ettikleri açıktı ve ondan saklanabildilerse Yetenek konusunda ne tür bir beceriye sahip olduklarını kim bilebilirdi; büyü, onları kendi gözleriyle izlemesine rağmen onu hala olağandışı bir şey konusunda uyarmamıştı.

Çok geçmeden kızla karşılaşmak için bahaneler bulmaya başladı. Toplantılarını ve kraliyet işlerini organize eden asistanları olan Emric'in kafasını karıştıracak şekilde, tüm gününü kızın rutin programının bir noktasında ona rastlayacak şekilde yeniden düzenliyordu. Tabii ki rutini değiştiğinde, yeni rutinin ne olduğunu keşfetmek heyecan vericiydi. Yeşil tunikli bir hizmetkârdan kahverengi tunikli bir hizmetkâra, çiçekli tunikli bir hizmetkâra, tekrar kahverengi tunikli hizmetkâra ve sonra da taba rengi tunikli bir hizmetkâra dönüşüyordu. Malloron farkında olmadığı halde onu izlemekten keyif alıyordu. Rolünü çok iyi oynuyordu, Malloron etrafındayken sürekli başı eğik, uysal ve alçakgönüllüydü, her ne kadar gerçekten öyle olması mümkün olmasa da. Roller arasında bu kadar bariz bir şekilde geçiş yapabilen hiç kimse uysal olamazdı ve bu fikir onu daha da heyecanlandırıyordu. Elbette, daha fazla bilgi edinmek için onu tutuklatıp işkence ettirmek çok daha kolay olurdu, ama bu işin tüm heyecanını alırdı.

Omega'yı iki hafta boyunca izledikten sonra, onun sık sık bir erkek hizmetçiyle konuştuğunu fark etti. İki günlük dinlenme süresi boyunca birlikte epey zaman geçiriyor gibiydiler ve Malloron bunun kendisini rahatsız ettiğini fark etti. Derinden. Erkek hizmetkâr özel bir şey değildi, ortalama görünümlü, ortalama boylu ve orta derecede bir hizmetkârdı. Malloron onun nesinin ilginç olduğunu düşündüğünü anlayamıyordu, adam bir hizmetkârdı. Malloron birkaç saatte bir onu doğrudan göremediği zamanlarda ne halt merak ediyordu. Gece boyunca tapınağında volta atıyor, büyü şarabını yudumluyor ve birlikte olup olmadıklarını merak ediyordu. Birden fazla kez, ne yaptığını görmek için odadan çıkıp hizmetçinin odasına giderken yakaladı kendini. Haftanın sonunda Emric'le bu konuyu konuşmaya karar verdi.

Erkek hizmetçinin kale kentinde işe, tercihen ayakkabılardan bok temizleme işine taşınmasını sağlamak.

Ama o daha harekete geçemedi, mükemmel olan şey oldu. Kız ortadan kayboldu.

Elindeki fenerin zonklaması durduğu anda koltuğundan fırladı. Gecenin bir yarısıydı ve elindeki şarabını yudumluyordu.

Onunla birlikte işleri nasıl ilerleteceğini düşünürken şarap. Sonra sinyal kesildi. Kıyafetlerini düzeltti ve tapınağından dışarı çıktı, heyecanı tüm vücudunu sarmıştı. İşte bu kadar.

Sinyalin işaret ettiği son yere yöneldi ve işaretten gelen yankının onu yönlendirmesine izin verdi.

Hizmetkârların alanına geçmek için popüler zevk odasına girdi, ancak kendi bölgesine komşu olan zengin bir bölge olan Norryth'in Beta hükümdarı, iki muhafız tarafından kuşatılmış ve arkasında birkaç Yetenek ustası yaklaştı.

Adam aşırı düşkünlüğün resmiydi. Geniş, yumuşak ve sarkık, üzerine zor oturan ve nadiren yıkandığı belli olan tunik takımlar giymekten hoşlanıyor gibiydi. Solgun, lekeli cildi ve kahverengi, çatlak dişleri hasta olduğunu gösteriyordu, ancak adam şimdiye kadar yıllarca dayanmıştı. Güçlü bir yeteneği vardı-

Malloron'un onu henüz öldürmemiş olmasının tek nedeni, kadrosunda zanaatkârların bulunması ve Batı Toprakları'ndaki diğer hükümdarların çoğuyla müttefik olmasıydı.

Dük, cam gibi siyah gözlerini Malloron'un üzerinde gezdirerek ona sertçe baktı. "Son zamanlarda görüşemeyecek kadar meşgul görünüyorsun ama işte buradasın ve manzarayı seyre diyorsun."

Malloron yüzünde belli belirsiz bir gülümseme tuttu. Her zaman olduğu gibi, adamın yavaşça ve acı içinde ölmesini izleyeceği günü özlemle bekliyordu. "Selamlar, Dük Brecc. Doğu Toprakları'nda halletmem gereken bir iş vardı. Acil bir iş. Kaçınılması mümkün değildi. Daha yeni döndüm."

Dük yavaşça başını salladı. "Topraklarımın bir kısmını yok eden savaştan daha kaçınılmaz değil mi?"

Malloron gülümsemesini yerinde tuttu. Bahsettiği "savaş", Doğu Toprakları İmparatoru Drocco'nun Eiros kalesine -Malloron'un evine- saldırdığı birkaç gün süren bir muharebeden başka bir şey değildi. Bu kale En çok gören şehirdi; ancak ne yazık ki çevredeki birkaç bölgeye de sıçramıştı. Bu gerçekleştiğinde Malloron çatışmaların durmasını sağlamıştı ama Brecc'in bunu elinden geldiğince ona karşı kullanmaya çalışacağına şüphe yoktu. "Evet ama artık savaş yok. Bu

      ." Malloron, iz kaybolmadan önce hizmetkârın son yerini bulmak için harekete geçmeye hevesli bir şekilde işaret etti. "Sanırım, ben burada yokken zevk odalarımnda iyice e  lenmi  sinizdir. gecikti."

Brecc   ne doğru eğildi. "B  lgem hâlâ kötü durumda, Kral Malloron. Onarmak için elinizden geleni yapacağınıza inanıyorum."

"Size odamı daha fazla kullanmanızı önerdim ve binadaki hasarların çoğunu tamir ettirdim D  k," dedi Malloron sertçe. "Benden elde etmek istediğiniz başka bir şey var mı?"

"Halkıma maliyeti büyük oldu," diye neredeyse tersliyordu Brecc. "Bu benim savaşım değildi, köklerinden s  k  l  p zarar görmelerinin maliyetini neden benim karşılamam gerektiğini anlamıyorum."

Malloron'un gülümsemesi yüzünden düştü. "Yıllardır odalarımndan hiçbir ücret ödemeden yararlanıyorsunuz. Benim verdiğim hizmetin riskleri var.

ve bunları sağlamaya devam edebilmem için, herhangi bir anla  mazlı  ım sizin bölgenizi etkilediğinde daha cömert olmanız gerekir.

Ya da," dedi, sesi alçalarak, "iktidara geldi  inizden beri buraya yapt  ığınız tüm ziyaretler için bana ne kadar borçlu olduğunuzu hesaplayabilirim."

Brecc dişlerini sıktı ve bir süre sessiz kaldı.

Birbirlerinin gözlerini tuttular, zapt edilenlerin ara sıra   ıkard  ı alçak inleme ve sızlanmalar korusu etraflarında yankılanıyordu.

Brecc sonunda, "Diğer yöneticiler bu konuya yakla  ımınızdan ho  lanmayacaktır," dedi.

Malloron sert bir şekilde, "Onlar adına konuşmuyorsunuz," dedi. "  zel i   anla  malarımızı da onlara i    a . Bu yeterince kötü.

Etrafınızdakiler güneş doğmadan önce huzur içinde iyi bir siki   yapmaya çalışırken bana yakla  tınız. Anla  malarımızı feshetmek istiyorsanız hemen bana söyleyin."

Bunun   zerine Brecc sonunda biraz saygı göstermeye karar verdi. Her ne kadar duruşunu bozmayı ve taleplerde bulunabilecekmi   gibi davranmayı sevse de, gerçek şu ki ittifakları sona ererse Malloron'dan daha fazla dezavantajlı duruma düşecekti.

D  k bir an tereddüt ettikten sonra yavaşça, "Buna gerek yok," dedi. "Bu seferlik masrafları kar  ılayabilece  ime eminim."

Malloron başını salladı. "Bu kadar nazik olmanıza sevindim," dedi eşit bir şekilde. "Visant ailesiyle olan ilişkilerinizin çoğunun babamla ba  lad  ıını size hatırlatabilir miyim? Her ne kadar onurumu korumakla yükümlü olsam da

Sizinle sözleşmelerimiz var, ben o değilim. Beni tehdit etmeyi düşündüğünüzde bunu hatırlamanızı tavsiye ederim."

Brecc'in gözleri kısıldı. "Ve bölgenize savaş davet ettiğinizde bunun sadece sizi değil tüm Batı Topraklarını etkileyeceğini hatırlamanızı tavsiye ederim. Başka bir Diyarın bizimle savaşa girmesine neden olacak bir karara hepimiz dahil olmalıyız. Özellikle de savaştan etkilenenlere tazminat ödemeyi teklif edemediğiniz bir dönemde, bu basiretsizlikti. Siz gerçekten de babanız değilsiniz, çünkü o bu kadar pervasız olmazdı." Bu sözlerin ardından adam arkasını döndü ve odanın arka tarafındaki, etrafı çalışanlarıyla çevrili özel odasına yöneldi.

Malloron sağ elini hızlı bir şekilde ettirip kıvırdı ve parlak sihir kıvılcımları alevlendi. Dük ya da Yetenekli ustaları tepki veremeden, parıldayan büyü Dük'ün boğazına doğru bir bıçak şeklini aldı.

Dük olduğu yerde durdu. Yetenek ustaları ellerini kaldırıp harekete geçmeye hazırlanırken, muhafızları hançerlerini çekip Malloron'a doğru ilerledi.

Malloron hiçbir şey söylemedi ama adamların attığı her adımda büyülmüş bıçağı Brecc'in boğazının daha derinlerine .

"Durun!" Brecc korumalarına seslendi. "Durun. Geri çekilin."

Adamlar yavaşladı ve sonra geri çekildi. Brecc yavaşça boynundaki büyüü koruyan Malloron'a doğru döndü. Etraflarındaki sevişme sesleri, her zaman olduğu gibi, odayı her şiddet sardığında olduğu gibi daha vahşi ve hale geldi.

"Benimle bu şekilde konuşmaya nasıl cüret edersin?" Malloron sesini yumuşak ve sakın tuttu ama öfkesi içinde alevlendi. Brecc'e doğru bir adım attı, bıçak daha derine saplanırken Brecc'in bedeni titriyordu. "Benimle bu şekilde konuşmaya

Kraliyet mi?" Bir adım daha yaklaştı. "Bir hastalığa yakalanmış olmalısın ya da sikini sıcak, ıslak ve çılgın atan bir şeye sokmadığın için bir tür akut işlev bozukluğu yaşıyor olmalısın." Malloron yüz ifadesini nötr tutarak ona baktı. "Tüm Batı Topraklarını savaş yoluyla yok etmeyi seçersen, sen ve diğer yöneticiler bununla başa çıkmak zorunda kalacaksınız. Siz sadece varsınız benim ve ailem yüzünden."

Batı Toprakları'nın şu anki haliyle var olmasını mümkün kılan ailesi Vizantlar'dı ve bu sadece onun ailesi olduğu için değildi. Atalarımız büyüü kontrol etme yeteneğini -Yetenek- geliştirmiş olsa da bunda büyük bir rol oynamıştır. Eiros hatırı sayılır bir kültürün kökeni ve merkeziydi.

çeşitli bölgelere yayılan ve gelişen bir tarih. Batı Topraklarında var olan pek çok şeyin başlangıç noktasıydı. Çeşitliliğin gelişmesini teşvik edenler Visant ailesinin soyundan gelenlerdi.

Dükün onunla bu şekilde konuşmaya cüret etmesi, bu gerçeği unuttuğunu gösteriyordu.

"Özür dilerim Majesteleri," diye yalvardı Brecc, kan boynundan aşağı akıyor ve tuniğini ıslatıyordu. "Elbette kraliyet ailesine saygı duyuyorum. Bir seansın ortasında... zihnim tam olarak odaklanmamışken yaklaşmamalıydım. Lütfen özürlerimi kabul edin."

Malloron başını eğdi. "Elbette," dedi yumuşak bir sesle. "Bana, aileme ve tüm bölgeme yapılan bu saygısızlığı görmezden , ancak Yetenek ustalarınızın bölgemdeki büyüye erişimini kaldıracam. Saldırı hazırlığında olmaları beni rahatsız ediyor. Eve döndüğünüzde onları ihanetlerinden dolayı idam edeceğinizden eminim."

Brecc'in gözlerinde bir öfke parıltısı belirdi ama kısa sürede yerini teslimiyete bıraktı. "Elbette, Majesteleri."

Malloron başını eğerek keskin bir selam verdi ve bir el hareketiyle bir kez daha, kılıcı yaratan büyüü dağıttı. Dük Brecc boğazını tuttu, ancak özel odasına dönmeden önce ekibinin geri kalanıyla birlikte derin bir şekilde eğildi.

Banon arkasından, "Bu sana pahalıya patlayacak," diye yorum yaptı.

Malloron başıyla onayladı. Bu kesinlikle her şeyin sonu olmayacaktı. Ama en azından Brecc'in Yetenek ustalarının Eiros'taki büyüye erişimini engellemek için iyi bir nedeni vardı. Bu, yıllar önce kararlaştırılmış ve müzakere edilmiş bir ayrıcalıktı ve şimdi kısıtlayabilirdi. Bununla birlikte, Brecc'in kendi topraklarına döndüğünde nasıl tepki vereceğini bilemezdi.

Şüpheli Omega'ya ne olduğunu öğrenmek için yolculuğuna devam etti. İşaret sinyali eğitim zindanlarına giden koridorlardan birinin yakınında durdu. Malloron bölgeyi inceledi. Orada bir geçit açılmıştı ama kullanılan büyü tanıdık değildi. Tanıdık gelmeyen garip bir hissi vardı ama büyüye hiç erişilememesi gerektiği düşünüldüğünde bu bir sürpriz değildi. Alanı kısa bir süre inceledikten sonra, zaman kısıtlamasıyla örüldüğünü keşfetti, bu da yakında tekrar açılacağı anlamına geliyordu. Kendini karşı tarafa konumlandırdı ve

duvarda. Bunun kesinlikle araştırılması gerekiyordu. Omegaların istedikleri gibi gelip gitmelerine izin verilemezdi; bu durum kalenin tüm güvenliğini etkiliyordu. Daha da endişe verici olan bir düşünce de şuydu

Omega geri dönmeyecekti. Ya onun yerine başka biri gelirse? Aklından geçenleri yakaladı ve kendine şaşıarak çabucak bir kenara attı. Onun dönmemesi önemli değildi, herhangi bir Omega döndüğü sürece, planını yine de uygulayabilecekti.

Bir saat içinde geçit önünde açıldı ve aşına olmadığı garip bir turkuaz ışıkla . Duvarı itti, yakından izliyor, kullanılan sihri ya da büyüü hissetmeye ve tanımlamaya çalışıyordu ama titreşim tanımlayamadığı bir şekilde çok hızlı değişiyor ve dönüyordu. Sanki büyüün nasıl çalıştığına dair öğrendiği her şeye ters düşüyor gibiydi.

Sonra kız içeri girdi.

Onu gördüğünde yavaşladı. Yüzünde bir şok ifadesi belirdi ama kısa süre sonra yerini karanlık ve savunmacı bir ifadeye bıraktı. Az önce onun kalesinde inanılmaz derecede yasadışı bir şey yapmamış gibi davranmaya çalışmayacak ya da sinip neler olup bittiğinden haberi yokmuş gibi davranmaya çalışmayacaktı. Sorumluluğu kabul ediyordu ve Malloron bunu takdir ediyor, hatta bundan heyecan duyuyordu.

Geçit arkasından kapandığında, omuzlarını dikleştirirken gözleri kilitlendi. Koridor tekrar karardı ve her şey sessizleşti.

Sonunda konuştu, yumuşak sesi adamın omurgasına bir heyecan daha gönderdi. "Ne istiyorsun?"

OceanofPDF.com

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AMARA

"Ne istiyorsun?" Eiros Kralı Malloron'a bakarken Amara'nın kalbi göğsünde çarpıyordu ama korku göstermeyi reddetti.

Bir hizmetçi kız gibi giyinmişken ona soru sormak cesurcaydı ama kimliği çoktan açığa çıkmıştı; rol yapmanın bir faydası yoktu. Batı Toprakları'nda öğrendiği bir şey varsa o da her şeyin pazarlık konusu olabileceğiydi.

İlginçtir ki, kral onun sorusuna ya da statüsü göz önüne alındığında tavrına şaşırılmış görünmüyordu. Karşısında, yüksek ve geniş bir Alfa kütlesi olarak duruyordu. Koridorun karanlığında yüzünü zar zor , sadece iri cüssesinin şeklini seçebiliyordu.

"Adın ne senin?" Derin sesi koridor boyunca yankılandı. "Jayleen."

"Yalan söylersen senin için daha kötü olur," dedi kayıtsızca. "Bunu öğrenemeyeceğimi sanma."

Amara hiçbir şey söylemedi. Adını öğrendiyse bile bunun bir önemi yoktu. Tehditlerinin de bir önemi yoktu.

"Ne zamandır buradasın?"

Amara ağırlığını iki ayağının arasında dengeli bir şekilde taşıyarak durdu. Koridorun ortasındaydılar, her iki uç da eşit mesafedeydi. Amara ne tarafa koşarsa koşsun, adam onu yakalayacaktı; adam ondan daha iriydi ve yetenekliydi.

Yetenek avcısı. Onunla bir şekilde konuşmadan ya da koridorun dışına kadar eşlik edilmeden kaçmasına imkân yoktu. "İki yıl."

"Burada ne yapıyorsun?"

"Ben DarRojan'danım," dedi Amara. "Orada deneysel ilaçlar üzerinde çalışıyorum ve kale şehrine stok satıyorum. Popüler oldu. Size bir pay teklif edebilirim-"

Kral Malloron aniden üç adım öne çıktı ve ona doğru yaklaştı. "Sana bana yalan söyleme demiştim," dedi, sesi aldatıcı bir şekilde yumuşaktı.

Amara şaşkınlıkla gerildi ve neredeyse geri çekiliyordu. Başını eğmemek için kendini zorladı ve doğrudan ona baktı. Çok yakındaydı ve o kadar büyüktü ki onu tamamen çevreliyor gibiydi ama kaçmak için olası bir fırsata karşı tetikte olması gerekiyordu. "Ben yalan söylemiyorum."

"Senin ne biliyorum," dedi Kral Malloron, sesinin alçak gürültüsü hâlâ onu titretecek kadar güçlüydü.

Amara kayıtsız kaldı. Elbette onun bir Yetenek yaratıcısı olduğunu biliyordu; daha yeni bir portaldan çıkmıştı. "Beni astırmayı mı planlıyorsun?"

Gülümsedi, gözleri gölgelerin içinde parlıyordu. "Hayır, Omega. Senin için bulabileceğim çok daha iyi kullanım alanları var."

Dünya aniden etrafında dönmeye başladı. Kıpırdamadan durdu, tepki vermemek için kendini zorladı.

"Özür dilerim, Majesteleri." Şaşkınlık numarası yaptı. "Az önce bana Omega mı dediniz? Benim adım Jayleen."

"Sırrınız artık güvende değil. Benimle bir anlaşma yapmayı düşünmenizi öneririm."

"Majesteleri," dedi yavaşça. "Ne demek istediğinizden emin değilim. Bir yanlışlık olmalı."

"Zamanımı numara yaparak harcamanın bir anlamı yok," dedi kral, ses tonunda hafif bir tedirginlik vardı. "Senin bir Omega olduğunu biliyorum. Ortada bir hata ya da karışıklık yok." Bir duraklama oldu ve Amara onun yüzünün tamamını göremese de gülümsemesini görebildi. Ve acımasızdı. "Omega hakkında her şeyi biliyorum.

Bu kalede dolaşan Omegalar. Omega köyünüz, büyükleriniz -Anneler- ve dinamiğinizi gizlemek için kullandığınız Yetenek hakkında her şeyi biliyorum."

Tüm kelimeler Amara'nın zihnini terk etti. Onu acıtan inançsızlık tüm vücudunda yankılandı ve onu uyuşturdu. Tüm bunları tahmin etmesine imkân yoktu. Nereden biliyordu ki?

Alfa'nın başı öne eğildi. "Kalemde ne yapıyorsun?"

Amara kendini toparlamak için mücadele etti. Batı Toprakları'na casus olarak sızmak için aldığı onca eğitim, hazırlandığı onca senaryo ve devreye soktuğu onca güvenlik önlemi arasında, Eiros Kralı'nın karşısında durup kendisini bir Omega olmakla suçlayacağını bir kez bile hayal etmemişti.

Bu olabilecek en kötü senaryoydu-Kral Malloron'un kalesinde Omegaların varlığını keşfetmesi. İğrenç bir adamdı. Şimdiye kadar tanıdığı Alfa. Eiros'u yönetmeye başladığından beri Topraklar'daki ünü ve uygulamaları onu Batı Toprakları'nın farklı bölgelerini yöneten diğer tüm ahlaksız ve sadist piçlerden çok daha üstün kılıyordu.

"Sana bir kez daha soracağım." Kral Malloron ona doğru yaklaştı ama o durdu. "Burada ne arıyorsun? Eiros Kalesi'nde ne işin var Omega?"

Amara konuşmak için kendine güvenmiyordu. Ellerini yumruk yaptı, titremesini yatıştırmak için tırnaklarını avuçlarına geçirdi. İçinden bir koşma, ne pahasına olursa olsun ondan kaçma ve Eiros'tan çıkana kadar koşmayı bırakmama dürtüsü geldi ama derin bir nefes aldı ve bu dürtüyü bastırdı. Kaçmasına izin vermesinin hiçbir yolu yoktu. Eiros'un tamamında Yeteneği kullanmak bile mümkün değildi. Mümkün olan en kısa sürede kendini öldürmesi gerekiyordu. Geri dönmediğinde ekibi bunu anlayacaktı ve umarım daha dikkatli olurlardı.

"Peki." Kral topuklarının üzerinde döndü, pelerini iri cüssesinin etrafında dönüyordu ve koridorda ilerlemeye başladı. Amara aniden yerden havalandı ve onun arkasındaki koridor boyunca sürüklendi. Şaşkınlıkla bağırdı ama ağzı açılmadı. Aslında hiçbir şey hareket ettiremiyordu, tamamen hareketsiz kalmıştı. Paniği arttı ve nefes alışını sakın tutmaya çalıştı. Onu taşıyan büyüü bile hissedemiyordu; bu adam o kadar güçlüydü işte. Yeteneği kullanımı bilinen tüm Diyarlar'da üstün olarak kabul ediliyordu - onu bir büyüyle kaplayabilirdi.

onunla konuştuğu süre boyunca sihir yaptı. Hay sikeyim.

Kral yeraltı koridorlarının labirentinde ilerleyerek kalenin üst kısmına ulaştı. Amara'nın sık sık ziyaret etmediği çok daha güzel bir bölgeye doğru ilerledi. Etrafına bakmak için başını bile çeviremiyordu ama tam önünü görebiliyordu ve onu kraliyet odaları ve misafir konaklama yerlerinden oluşan bölümlere götürdüğünü biliyordu, bu da rahatlatıcıydı. En azından bir yere gitmiyorlardı. onun zevk odaları.

Yarı karanlıkta, loş koridorlarda ve karanlık merdiven boşluklarında, Amara şatonun neresinde olduğunu unutana kadar yolculuk ettiler. Gece olması ve etrafta başka kimsenin olmaması büyük talihsizlikti. Eğer başkaları onun kralın peşinden sürüklendiğini görseydi, haber Omegalar'a ulaşırdı, böylece en azından ona ne olduğunu bilirlerdi.

Kralın geniş sırtını izlerken zihni dönüyor, onu nasıl keşfettiğine dair mantıklı bir neden bulmaya çalışıyordu. Dikkatli davranmıştı. Geçidi kullanmak dışında riskli bir şey yapmamıştı ve da Zanya ve Lisara tarafından denetlenmiş ve onaylanmıştı. Hatta Zanya ona daha fazla önlem almasını tavsiye etmişti -ki o da bunu yapmıştı- çünkü kral son zamanlarda kalede daha görünür görünüyordu ama bir şekilde onun dönüşünü bekliyordu. Yolculuk tam olarak beklendiği gibi geçmişti; kalenin planının bir kopyasını saklamak için yakut bir mücevher kullanmıştı, böylece sonunda zindana erişim hakkında tam bilgiye sahip olmuşlardı. Neyse ki, Zanya bu konuda ısrar etmişti. Amara geri döndüğünde mücevheri Omega'nın kalenin farklı bir kasasına taşıyacak bir portal kurulacaktı. Böylece en azından Omegalar, Amara yakalanmış olsa bile bu bilgiye sahip olacaklardı. Sorun şu ki, Kral Malloron'u bilmeyeceklerdi.

Kral aniden bir dizi çift kapının önünde durdu. Avucunu kapıların üzerine koyarak bir an için sustu. Amara içlerinde hareket eden büyü'nün fısıltılarını hissetti; büyü'nün sofistike bir kullanımıydı bu.

Kapılar açıldığında Amara geniş ve abartılı bir odaya sürüklendi. Belli ki kralın büyük saygı duyduğu özel konuklar için ayrılmıştı, çünkü normal konuk odalarında da bulunmuştu ve hiçbirinde bu kadar güzel mobilyalar yoktu. Odanın her köşesinde devasa mum lambaları ışık veriyor, duvarları renkli tablolar ve duvar halıları süslüyor ve garip şekilli heykeller mekânı süslüyordu. Kralın onu böyle bir odaya götüreceğini tahmin etmemişti.

Odanın ortasında, masif ahşap bir masanın yanında dururken, kapıların arkasından kapanıp kilitlendiğini duydu ve kalbi çarpmaya başladı.

Pelerininin şakırtısı arkasından yaklaştı ve onunla yüzleşene kadar havada döndürüldü.

Amara kralı sadece uzaktan görmüştü. Ve o zaman bile ne zaman yakınında olsa gözlerinin ona kaymasına izin vermemeye çalışmıştı. Diğer gerçek hizmetkârların hiçbiri ona doğrudan bakmamıştı ve o da her zaman onların davranışlarını ve duruşlarını mümkün olduğunca taklit ederek ortama uyum sağlamaya çalışmıştı. Ama şimdi

Onu yakından inceleme fırsatı bulduğunda, uzun zamandır kral hakkında zihninde canlandırdığı korkunç tasvirin nihayet bir yüzünü görmüş gibi oldu.

Ne yazık ki, son derece yakışıklıydı. Visant ailesinin çoğunun öyle olduğu söylenirdi, ama onu ne kadar yakışıklı olduğunu anlayacak kadar yakından hiç görmemişti.

Gözleri de saçları gibi koyu kahverengiydi ve her ikisi de bronz kahverengi tenini tamamlıyordu, ama onu tanımlayan şey boyutuydu. Adam, içinde bulundukları geniş odada bile devasa boyutlardaydı. Belki de her zaman iyi giyindiği ve etrafı benzer boyutlarda erkeklerle çevrili olduğu için, uzaktan hiç bu kadar büyük görünmemişti. Yontulmuş yüz hatları ve zarif görünümü bulundukları odaya uyuyordu ama koridordaki tehditkâr görüntüsüyle uyuşmuyor gibiydi. Kralın ifadelerinin alıştırılmış olduğu söylenirdi, sanki gerçek düşüncelerini asla açığa vurmayan bir maske takmış gibiydi ve Bu yüzden birçok kişiyi kandırmayı başardı.

Kadın onu incelerken, Alfa da gözlerini dikmiş ona bakıyor, onunla ilgili her şeyi inceliyordu. Sonra geri çekildi ve Amara'nın vücudunu incelemeye başladı; Amara'yı tutan sihirle onu döndürerek önden ve arkadan tüm bölgelerine baktı. Adam onu incelerken Amara'nın içine öfke doldu. Köle hizmeti için onu ölçüp biçtiği belliydi ve bu da onu çileden çıkarıyordu. Yüzyılı aşkın bir süredir düklerine, lordlarına ve asilzadelerine fahişelik yapan ilk Omega olmasına izin vereceğini düşünüyorsa, elinde hiçbir şey yoktu.

Kiminle hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu odada intihar protokolünü uygulamak için kullanılabilecek pek çok şey görmüştü ve fırsatını bulur bulmaz prosedürü uygulayacaktı. Cesedini o ahlaksız piçlere verebilirdi, muhtemelen yine de kullanacaklardı.

Kadını kendisine dönmesi için arkasını çevirdiğinde, gözlerindeki merakın arasında büyüyen bir eğlenceyle uzun bir süre onu izledi.

"Öfkeniz ilgi çekici," diye mırıldandı, bir elini yüzüne götürerek. Sert bir parmak gözünün kenarından yanağına doğru ilerledi. "Kalemde yasadışı faaliyetler yürüten kişi sen olduğuna göre neye kızgın olabileceğini merak ediyorum."

Amara gözlerini ondan ayırmadı, dokunuşundan kaçamadığı için daha da sinirliydi. İçini bir ürperti kapladı ve kaçamadığı halde yabancı erkeklerin ona dokunmasından korkmaya başladı.

"İtiraf et," dedi başını eğip onu izleyerek. "Gerçek yüzünü itiraf et amacım burada. Seni bu kadar sıkı kavrarken bu inkârı sürdürmenin bir anlamı yok." Eli kızın boynundan göğsüne doğru indi. "Bana karşı tamamen dürüst olmadığın sürece sana hiçbir özgürlük ya da zevk vermeyeceğim."

"Benimle işin biter bitmez beni kendi bedenine sokacaksın. Omega olsam da da her halükarda hizmet edeceğim," dedi Amara sert bir şekilde, daha düşünmeden. Kendi patlaması karşısında şoke olan Amara hemen dilini ısırdı. O farkına varmadan başının etrafındaki büyüü serbest bırakmış, sonra da tepki vermesi için onunla alay etmişti. Daha dikkatli olmalıydı.

"Sizi temin ederim ki bu doğru değil," diye yanıtladı kral, elini çekerken göğsünü okşadı. Yüzü duygusuzlaştı. "Ama bana karşı dürüst ve açık olamazsan, Omega'n hakkında hiçbir söz veremem. arkadaşlar."

Midesi bulandı. Ona baktı ve tam olarak ne bildiğini merak etti. Elinde diğer Omega'larla ilgili kanıtlar varsa inkâr etmesinin bir anlamı yoktu. "Omega arkadaşları mı? Burada hiç arkadaşım yok, Omega ya da Aksi takdirde."

"Bir süredir seni izliyorum küçük bukalemun," dedi kral. "Eridemont arkadaşını, sarışın, yeşil gözlü arkadaşını ve birlikte vakit geçirdiğin çocuğu gördüm. Hizmetkârlarımın arasına karışabilme yeteneğinden çok etkilendim." Durakladı ve onu yakından inceledi. "Kaç kişi olduğunuza dair bir fikrim var ve anladığım kadarıyla çok sayıda

Batı Toprakları'nda sizden daha fazla var. Diğer hükümdarların Omegaların burada olduğunu ve topraklarını doldurmaya başladığını öğrendiklerinde ne kadar sevineceklerini bir düşünün. Hatta bu, hepsini birleştiren tek şey bile olabilir; hepsinin faydalanabileceği ortak bir amaç. Omegaları bulmak."

Amara'nın korkusu tavan yaptı. "Bu doğru olsa bile, başarısız olurlar."

"Seni buldum, değil mi?" Kıkırdadı. "Bunu nasıl yaptığımı sanıyorsun? Diğer yöneticiler aptal değil. Onlara yardımcı olacak Yetenek-zanaatkârları var ve varlığınıza ilgili söylentiler gizli kalmayacak."

Söylentiler mi? Ne hakkında konuşuyordu? Amara yüzünü Ne söylediğini anlamaya çalışırken olabildiğince ifadesizdi. "Diğer hükümdarlar Omegalar'ın Topraklar'da

Yetenek, sizi kendileri bulmak için her türlü çabayı göstereceklerdir. Bulamazlarsa, benim yeteneğimin ve becerimin en iyi şansları olduğunu bilerek bana geleceklerdir."

"Ve diğer her şeyi sattığın gibi bunu da onlara , değil mi?" Amara alay etti. Açıkça hakaret içeren bir sonraki sözlerini yuttu, konuşmamak için kendini zorladı. Kral Malloron'un

başkalarının onun yanındayken saygılı ve terbiyeli davranmasını beklerdi. Kaçabileceğinden ya da bu durumun gerektirdiği intihar protokolünü uygulayabileceğinden emin olana kadar onu kızdırmanın bir faydası yoktu. Ama şimdi, bu seçeneklerden herhangi birinin uygulanabilir olup olmadığından emin değildi, hele de ekibi açığa çıkmışken.

Kral onu izlerken başını öne eğdi. "Beni küçümsemeniz uygulamalar şaşırtıcı değil, ancak bölgeleri ben kontrol etmiyorum. Bir başkasının bölgesinde neler olup bittiği konusunda söz hakkım yok. Sadece kendi bölgemin baskın ve ilgili kalmasını sağlamak için geleni yapabilirim."

"Evet, ama her zaman başkalarının zararına," diye karşılık verdi Amara. "Asla kendin için değil."

Kralın ilgisiz ifadesi değişmedi. Uzun bir süre kızla göz göze geldi ve sonra arkasını dönerek odanın diğer tarafına doğru yürüdü.

Amara içten içe lanetledi. Neden çenesini kapalı tutamıyordu? İhtiyacı olduğu bu kritik anda, yapamadı. Belki de Onun kalesinde, onun bölgesinde gördükleri yüzünden. Onun "uygulamaları" hakkında tam olarak ne düşündüğünü söylemek şöyle dursun, onunla konuşabileceğini bile hiç düşünmemişti. Ama onun yönetiminden etkilenen insanların acı ve ıstıraplarına defalarca tanık olduktan sonra, sessiz kalmak zordu.

Kral ona dönerek, "Burada olanlar hakkında her şeyi bildiğinizi düşündüğünüzü görebiliyorum," dedi. "Sizi temin etmek isterim ki hiçbir şey görüldüğü gibi değil, ama ne yazık ki bu doğru olmaz." Yavaşça ona doğru yürüdü. "Ve sana söylüyorum, sen ve Omega arkadaşların ortaya çıkarılma tehlikesiyle karşı karşıyasınız. Omega'ların onları daha önce hiç görmemiş Alfalara karşı ne kadar dayanabileceğini sanıyorsun? Yapabileceğiniz en iyi şey kendinizi korumak için bir düzenleme yapmak."

Amara dudaklarını birbirine bastırarak konuşmamak için kendini zorladı. Krala kesinlikle güvenmiyordu. O bir yalancı ve manipülatördü; onun gerçek doğasını bilecek kadar çok şey duymuş ve görmüştü. Omegaların varlığı hakkında bazı bilgiler biliyor olsa da, bu söylediği diğer şeylerin doğru olduğu anlamına gelmiyordu. Yine de, bir şüphe içini kemiriyordu

Yöneticiler gerçekten aramaya başlarsa ekibine gelebilecek tehlikeyi düşündü. Adamın onu nasıl bulduğunu hâlâ bilmiyordu.

"Adın ne senin?" diye sordu.

Amara ne yapacağına karar vermeye çalışırken derin bir nefes aldı.

Bağlılık

durum söz konusu olduğunda takip etmeleri için eğitildikleri ilk protokol intihardı.

Ama söylediklerinde doğruluk payı varsa, onun ölümü diğerlerine yardımcı olmaz. DarRojan'dayken yakalandığını tahmin edebilirler ya da Hatta belki de Malloron'un çalışanlarından biri tarafından bir Yetenek-zanaatkâr olarak keşfedilebilirdi ama onu yakalayanın Kral Malloron'un kendisi olduğu ya da diğer yöneticilerin onları aramasının potansiyel tehlikesi hakkında kesinlikle hiçbir fikirleri olmayacaktı. Onları bu ayrıntılardan habersiz tutamazdı. İçinde bulundukları tehlikeyi bilmeleri gerekiyordu. Batı Toprakları'nın hükümdarları Omegaları kontrol altına aldıktan sonra, bilinen Topraklar'daki hiçbir Omega güvende değildi. Ürperdi. Bunu düşünmeye bile değmezdi. Onları hazırlıksız bırakamazdı.

"İsminiz." Sesi derinleştii, isteği artık bir soru değildi. Amara çenesini sıktı. "Amara."

Başını eğdi ve sonra geri adım attı. Aniden, onu ayakta tutan büyü bir hamlede onu terk etti ve yere düştü, bacakları neredeyse onu tutamıyordu. Adamdan uzaklaşırken tökezledi ve dik durmayı başardı.

Kral, sanki bir iş görüşmesinin ortasındaymış gibi odanın ortasındaki masayı işaret ederek, "İşlerin nasıl ilerleyeceğini tartışalım," dedi.

Onun farkında olarak odanın etrafına baktı. Hiçbir kaçış yolu göremedi. Bir kemerli geçit, büyük olasılıkla yatak odası ya da başka bir yaşam alanı olabilecek bir başka odaya açılıyordu ama başka kapı yoktu. Oda kalenin daha yüksek bir yerinde, muhtemelen kulelerden birindeydi. Atlayabileceği pek çok pencere vardı ama bundan şüphe duymuyordu. pencereler de kapılarla aynı büyüü içeriordu.

Kral yavaşça masaya doğru ilerledi ve . Karşısındaki sandalyeyi işaret etti. "Lütfen oturun."

Amara isteksizce sandalyeye geçmeden önce odaya bir kez daha göz gezdirdi. Onun tam olarak ne istediğini öğrenecek ve sonra da diğer Omegalara haber verecekti. Zanya'nın gözlemine göre kral daha çok Belli ki onları izlediği için görünür olmuştu. Omega kız kardeşi Cailyn onun bir Omega olduğunu bildiğini söylediği andan itibaren Annelere ekibi dağıtmalarını ya da yaklaşımlarını daha agresif hale getirmelerini önermiş olmalıydı. Onlar hakkında daha ne kadar şey biliyordu ve görevlerini biliyor muydu? Bunu öğrenmesi gerekiyordu.

Kadın sandalyeye oturduğunda, kral masanın üzerindeki kırmızı şaraba benzeyen sürahiyi işaret etti. "İçecek bir şey ister misiniz?"

Amara başını salladı.

Kral Malloron sürahiye kaldırdı ve yakut rengi sıvıyı masadaki iki bardağa boşalttı. "Önce bir Omega olduğunu kabul edeceksin."

Talepleri karşısında Amara'nın içinde öfke alevlendi ama hiçbir şey söylemedi. Batı Toprakları'nın sahtekâr ve sinsî tüccarları, lordları ve güçlü oyuncularıyla uğraşırken bazen hiçbir şey söylememenin ve kendi sonuçlarına varmalarına izin vermenin daha iyi olduğunu öğrenmişti.

Kadehini kaldırdı ve uzun bir süre onu izledi. "Ne olduğunu kabul etmezsen ilerleyemeyiz."

Amara yüzünü olabildiğince boş tutarak onu izlemeye devam etti.

Kral şarabını yudumladı, koyu kahverengi gözleri kızın üzerindeydi. "Peki." Kadehini yere bıraktı. "Sana ne olduğunu söyleyeceğim." Öne doğru eğildi. "Batı Toprakları'nın yasadışı bir vatandaşsın, bu da seni savunmasız kılıyor. Nadir bir dinamiğe sahipsin, bu da seni savunmasız kılıyor. Ayrıca yasak bir bölgede yasadışı olarak büyü kullanan bir Yetenek ustası, bu da seni savunmasız yapıyor." Gülümsedi ve sağ yanağında derin bir gamze belirdi.

Amara bakışlarını onun üzerinde sabit tuttu, onun ne kadar çarpıcı görüldüğünü inkâr edemiyordu. Batı Toprakları'ndaki kalpsiz piçlerin çoğu çirkindi, Kral Malloron neden onlardan biri olmasındı ki?

"Sonuçlardan korkan biri olmadığınızı söyleyebilirim," diye devam etti. "Aslında, hayatta kalma içgüdünüze hayranım. Büyüklerinizin daha zeki olmaması ne yazık. Omegaları göz önünde saklamayı nasıl başardıklarını onlardan öğrenmek isterdim."

Amara'nın içinde bir merak uyandı ama bu sataşmaya karşılık vermedi. Nasıl saklandıklarını bilmiyorsa, bu iyi bir şeydi. Omegaların Yeteneği nasıl kullanabildiklerini anlamamış da muhtemeldi ama Annelerden bahsederken sanki onlara bir şey olmuş gibi geçmiş zaman kullanması hoşuna gitmemişti.

"Ancak," diye devam etti Alfa, "bu benim asıl ilgi alanım değil. Burada ne yaptığını bilmek bile istemiyorum; gerçi bana bir faydası olmayacağından eminim." Kadehini yavaşça yere bıraktı ve onu dikkatle izledi. "Seninle bir anlaşma yapmak istiyorum. İkimizin de yararına olacak bir anlaşma."

"Ne demek istiyorsun?" dedi Amara sakın bir sesle.

"Demek istediğim, sizin ve Omega arkadaşlarınızın benim korumam altında saklandığınız yerden çıkmayı düşünmenizi istiyorum."

Amara sessiz kaldı. Bunun Omegalar için çekici bir fikir olduğunu nasıl düşünebilirdi ki? Hayal görüyor olmalı.

"Kulağa tuhaf geldiğini biliyorum," dedi kral, yüzünde bir gülümseme ifadesiyle. "Ama gerçekten de ileriye dönük en iyi yol bu olacaktır. Eiros, Batı Toprakları'ndaki en büyük, en baskın ve en etkili bölgedir. Benimle bir anlaşmaya varmanız hepinize büyük fayda sağlayacaktır. Diğer bölgeler sizi kendileri bulur."

"Peki bizi köle haline getirmekten sizi ne alıkoyacak?" Amara sordu. "Geçmişinize bakınca, bunun Omega olsun ya da olmasın herhangi biri için neden iyi bir öneri olacağını düşündüğünüzü anlayamıyorum."

Malloron'un ifadesi ölümcül bir ciddiyete büründü. "Ne yazık ki başka bir seçeneğiniz yok. Ya bana güvenmeyi seçersiniz ya da şansınızı diğer bölgelerle birlikte denersiniz."

Amara başını salladı, seçiminden tamamen emindi. Ona güvenmesinin hiçbir yolu yoktu. Diğer hükümdarlar daha az güçlüydü ve Batı Toprakları üzerinde daha az söz sahibiydiler. Sihre sınırlı erişim nedeniyle Yetenek normal şekilde kullanılamadığından, herhangi bir kaçış planı hazırlık gerektiriyordu. Bunu ayarlamak için Eiros dışından yardım almak için zamana ihtiyaçları vardı, ancak durum gerçekten bu kadar çaresiz olsaydı, tüm Omegalar gerekirse önümüzdeki hafta içinde kaçmanın bir yolunu bulabilirdi. En kötülerıyla herhangi bir anlaşma yapmaya gerek yoktu.

Malloron, "Şansınızı onlarla denemenin daha iyi olacağını düşünmeden önce," diye ekledi, "bilmelisiniz ki, onların en büyük Zayıflık birlikte çalışmamaktır." Hafifçe öne doğru eğildi. "Eğer bu hükümdarların hepsi bana karşı birleşirse, gerçek bir tehdit olurlar. Ama egoları güçlerini birleştirmeyi düşünemeyecek kadar büyük. Omegas'ın bunu düşünmelerini sağlayabileceğine inanıyorum."

"Bu nedenle mi bu işten çıkar sağladığınızı söylüyorsunuz?"

"Hayır." Malloron arkasına yaslandı ve sandalyesinde rahatladı. "Bana karşı birleşik bir cephe oluşturmak düşündüğüm ve hazırlandığım bir şey. Sana söylemeye çalıştığım şey, eğer birleşmeyi seçerlerse, sen ve diğer tüm Omegalar kaçamayacaksınız. Yakalanacaksınız, garanti ederim. İhtiyacın olan bunu size verebilecek birinin korumasına ihtiyacınız var."

Amara, "Herhangi bir güvence vermiyorsunuz," diye belirtti.

Kral Malloron, "Henüz bir Omega olduğunuzu doğrulamadınız," diye karşılık verdi. Gülümsedi, gamzesi yeniden ortaya çıktı. "Bir Omega olduğunuzu onaylayın ve nasıl ilerleyeceğimizi tartışalım."

"Bir Omega olsaydım bile, tüm Omegalar adına konuşamazdım. Benimle yapacağınız herhangi bir anlaşmanın diğerleri tarafından kabul edileceğini varsaymak aptallık olur."

"Ama onları ikna edebilirsin." Malloron ellerini masanın üzerinde kavuşturdu. "En azından teklifimi dinlemeleri için onları ikna edebilirsin. Omegaların diplomatı olarak bir ay boyunca benimle kalmanı öneriyorum. Omegas'a gerçekten zarar vermek istemediğimi . Omegas'ın krallığına ve kültürüne nasıl uyum sağlayabileceğini tartışabilir ve bir tür ittifak kurabiliriz."

Amara ona baktı, Omegalarla bir ittifak kurmaya niyeti olmadığını farkındaydı. *Vahşi hayvanlar avlarıyla pazarlık yapar mı?* "Yani geri dönüp onlarla bu konuyu konuşmama izin verecek misin?"

"Hayır. Söylediklerimi düşünmek için yarına kadar burada kalacaksın. O zaman bana cevabını verebilirsin."

"Peki ya hayır dersem?"

Malloron'un gamzeli gülümsemesi derinleşti. "O zaman sen ve arkadaşların Batı Toprakları'nda hayatta kalmakta çok zorlanacaksınız. Ve benim de."

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

MALLORON

Malloron tapınağa yöneldi, vücudunun her bir zerresi heyecanla canlıydı. Bir Omega buldu. Onu yerine yerleştirdikten sonra Babasının ve büyükbabasının yapamadığı bir şeyi başarabilecekti. "Emric!" diye bağırdı koridora doğru, duvardaki tılsımları hissederek çağrısını kabul etmedi. Gecenin bir yarısı olmasına rağmen Emric her an göreve hazırды.

Koridorlarda gezinirken aklı tamamen Omega'daydı. Beklediğinden çok daha ilgi çekiciydi. Aslında bir Omega'nın nasıl bir şey olacağını hiç düşünmemişti, bu hiç merak ettiği bir şey olmamıştı. Uysal hizmetkâr rolünü o kadar iyi üstlenmişti ki, normal bir hizmetkârdan daha açık sözlü olacağını varsaymıştı ama bu kadar derinlemesine değil. Onu gizlice gözlemlerken, yüzünde daha önce hiç öfke, endişe veya aşağılama ifadeleri görmemişti ve duygu zenginliği çekiciydi. Duygusuz olmaya çalışıyordu ama belli ki böyle bir disipline sahip değildi, en azından ona karşı. Her halükârda bundan memnundu. Kız ona sürekli kızgın görünüyordu - kesinlikle onun gibi ondan korkmuyordu; hatta hayatı için bile korkmuyordu. Karşılıklı konuşmalarından sonra onu son derece büyüleyici bulmuştu. Yaptığı küçük inceleme, onun hoş bir vücuda sahip olduğunu gösterdi. Ufak tefek olmasına rağmen, Müşterilerin fazladan para ödediği türden kıvrımları vardı, ayrıca kalçaları daha büyüktü ve dolgun bir poposu vardı. Omega zevk odaları için olgunlaşmıştı ama onun için planladığı şey bu değildi. Umarım diğer Omegalar da boy ve mizaç bakımından benzer olur ve onları müşterilerine sunabilirdi.

Eğer zevk odalarında Omegalar sunabilseydi, Batı Toprakları üzerindeki gücü ve kontrolü diğer hükümdarların erişemeyeceği kadar artacaktı. Müşteriler kelimenin tam anlamıyla iflas eder ve

siklerini Omega'ya sokmak için ne isterse yaparlardı. Ve yöneticiler de öyle.

Tapınağına ulaştığında Emric yine oradaydı, bu kez gece kıyafetlerini giymişti.

Malloron, "Carodoc odalarında son derece özel bir misafirim var," diye duyurdu. "Şu andan itibaren benden başka kimse girmeyecek. Giren herkes kendini zevk odasında bir banka bağlanmış olarak bulacak, statüsü ne olursa olsun, kim olursa olsun."

Emric başını salladı. "Anlaşıldı."

"Kraliyet elbiselerine, iç çamaşırlarına, ayakkabılarına ve ona eşlik edecek tüm gerekli eşyalara ihtiyacım var. Sana vereceğim ölçümler."

"Evet, Majesteleri."

"Jayleen adındaki hizmetçi," diye devam etti Malloron. "Artık burada çalışmıyor ama kayıtlarına ihtiyacım var - nereden geldiği, nasıl işe alındığı, becerileri, vardiya düzeni... her şey."

"Evet, elbette Majesteleri," diye mırıldandı Emric. "Bu bilgiyi sizin için hemen alacağım."

"Duke Brecc ile yarın yapacağım görüşmeyi önümüzdeki haftaya ertelemek istiyorum."

Onunla görüşemeyecek kadar meşgulüm."

Emric yüzünü buruşturdu. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum Majesteleri. Anladığım kadarıyla bu hafta Rucevale, DarRojan ve Cleyanti hükümdarlarıyla toplantılar ayarlamış. O hükümdarlarla görüştükten sonra onunla görüşmenizi tavsiye etmem."

Malloron bir an durup düşündü. Emric haklıydı; kendi bölgesinin Brecc'le görüşecek son bölge olmasına izin veremezdi. Eğer önemli bir şey planlıyorsa, bu Eiros'u etkileyebilirdi. Neler olup bittiğinden haberdar olması gerekiyordu. "Pekâlâ," dedi isteksizce. "Toplantı kalıyor."

Tapınağının kapısını açarken Emric, "Özel konuğunuzla ilgili olarak, yiyecek temin etmem gerekir mi?" diye sordu.

Malloron başını salladı. "Zanaatkârlardan birine, kimsenin girmesine gerek kalmadan yemeklerini doğrudan odaya aktaracak bir büyü yaptırın. Menüü sen ya da seçeceğin şeflerden biri hazırlayabilir ama mükemmel yemek ve şarap olmalı."

Emric başını salladı ama hâlâ . "Peki ya o yiyecek... kusurlu olmalı mı?"

Malloron bir an düşündü. "Hayır. Şimdilik olmaz. Bu değişebilir, ama size haber vereceğim."

Emric başıyla selam verdi ve koridora yöneldi.

Malloron tapınağa girdi ve doğruca sehpanın üzerindeki büyü kitabına yöneldi. Planının tüm kriterlerini ve Omega'nın hepsini karşılayıp karşılamadığını iki kez kontrol etmesi gerekiyordu. Kitabın arkasına yakın bir sayfaya döndü. Parşömen diğer sayfalardan farklıydı, kitap tamamlandıktan sonra dikilmişti. İlk başta onu bulmakta zorlanmasının biri de buydu, büyükbabasının onu doğru kitaba koyma konusunda ısrarcı olacağını bilmeliydi.

Gecenin geri kalanını sayfayı inceleyerek ve Amara'ya uygulayarak ve uygun olduğundan emin olarak geçirdi. Görünüşe göre o mükemmel bir uyumdu. O bir Omega'ydı, ruhu güçlüydü ve Yetenek için gerekli kapasiteye sahipti. Tek sorun, ilerleyebilmesi için karanlık ayın aylık gecesine kadar beklemesi gerektiği... ve o istekli olması gerekiyordu. Diğer yöneticiler hakkındaki uyarısını ciddiye almasını umuyordu. Dürüst olmak gerekirse, ona anlattığı şekilde bir araya gelecek kadar organize olmaları pek olası değildi ama söz konusu Omegalar olduğunda bu bir ihtimaldi. Ne olursa olsun, diğer Omegalar onun umurunda bile değildi. Köle olabilirlerdi, satılabilirlerdi, en yüksek teklifi verene kiralanabilirlerdi. Sadece bir tanesine ihtiyacı vardı ve o da zaten elindeydi.

Malloron kalenin ana bölümüne geri döndü ve döküm odalarından birine doğru ilerlerken tedirginliğini üzerinden atmaya çalıştı. Odanın O sabah Brecc'le yaptığı görüşme garip bir şekilde olaysız ve oldukça şüpheli geçmişti. Malloron'un tüm taleplerini çok az bir farkla kabul etmişti. direnmiş ve diğer yöneticilerle yaptığı görüşmelerden hiç bahsetmemiştir.

"Nasıl yapıldığı umurumda değil," diye bağırdı arkasından gelen Emric'e. "Diğer toplantılarda ne tartıştığını bilmek istiyorum. Orada olmanın bir yolunu bulun. Daha önce olduğu gibi senin için bir Beta ya da Alfa kokusu yaratacak bir zanaatkâr bul, ne yapman gerekiyorsa yap."

"En fazla iki tanesine katılabilirim," dedi Emric özür dileyerek. "Ama aynı kişinin tüm toplantılara katılması şüpheli görünecektir, Majesteleri."

Malloron ona sertçe döndü. "O zaman aynı kişi olma, Emric. Benim için ne işe yaradığını sanıyorsun? Çünkü bu, programları düzenlemek ve hizmetkârlara güzel tunikler giydirmek değil. Senden istediğim şey bu. Uyum , kokunu birçok kez değiştir, aksanını ve kıyafetlerini değiştir. Fark edilmeyeceksin."

Emric kıpırdandı, birden rahatsız görünmeye başladı. "Banon beni her akşam zevk odasını ziyaret etmem için bir anlaşmaya zorladı."

Malloron kaşlarını çatı. "Ne için?"

"Odayı 'denetlemesine' yardım etmek için." "Neden?"

Emric cevap vermedi ama yüzündeki mahcubiyet her şeyi anlatıyordu.

Malloron sinirli bir şekilde, "Bunu seni istediği için yapıyor," dedi.

"Neden seni becermesine izin vermiyorsun ve bu işi bitirmiyorsun?"

Emric'in yüzü düştü. "Bu onu tatmin etmez, Majesteleri." "Denediniz mi?"

Emric başını salladı, açıkça utanmıştı.

Malloron çenesini sıktı. Alfaların onun adına işleri yürütmesinin sorunu buydu, her şeyi sikip atma ihtiyaçları her zaman yoluna çıkıyordu. Emric'e "Sen işini gerektiği gibi yap," dedi. "Farklı insanlar olmak için zaman ayır ve bana Brecc'in ne planladığını anlat. Fark edilmediğinden emin olmalısın, bu senin sorumluluğun. Banon'la yaptığınız anlaşma kralın sözüyle bozuldu. Eğer bununla ilgili bir sorunu varsa, beni görmesi gerekir."

Emric tekrar başını salladı. Bu durumdan pek memnun görünmüyordu ama Malloron'un umurunda değildi. Kendini döküm odasına bıraktı ve öğleden sonra ve akşamın geri kalanını farklı büyüler ve sihirli enerjiler deneyerek geçirdi.

Büyüyü anlamak aslında oldukça basitti. Tüm yeryüzüne nüfuz eden, çeşitli biçimlerde ve güçlerde var olan görünmez bir enerjidi. Konuşulan dilde, jestlerde ve bireyin iradesinde bulunan kalıplara ve sembollere yanıt verirdi. Elbette, bazıları saf, bazıları birleşik, bazıları doğada manipüle edilmiş, bazıları insan tarafından manipüle edilmiş, dünyadaki farklı enerjiyle birlikte, enerjilerin farklı kombinasyonlarının denenmesi, bir Yetenek ustasını diğerinden daha güçlü kılan şeydi. Visant ailesi yüzyıllar boyunca kapsamlı deneyler yapmış ve en güçlü aile olarak kalmalarını sağlamıştı. Ancak o zamandan bu yana başka hırslı Yetenek-zanaatkârları da ortaya çıktı ve

bazıları diğer bölgelerdeki hükümdarları destekledi. Yani Malloron Her zaman deneyler yapar, her zaman en yeni büyü kombinasyonlarını ve bunların kendisine veya müttefiklerine fayda sağlamak için nasıl kullanılabileceğini takip etmeye karardır.

Omegaların keşfi ve Yeteneği onun tanımadığı bir şekilde kullanmaları son derece ilgi çekiciydi ve diğer hükümdarlardan herhangi birinin Omega elde etmesi durumunda potansiyel olarak tehlikeliydi. Amara'yla olan ilişkileri sayesinde bu konuda daha fazla bilgi edinmesi gerekecekti.

İşini bitirdiğinde, tenebris vücuduna çılgınca çarptı ve her tanıdık yoğun bir acıya neden oldu. Her zamanki gibi bunu görmezden geldi ve şarabını karıştırmak için tapınağa yöneldi.

O çıkarken Emric koridordan yaklaştı.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim Majesteleri," dedi aceleyle. "Sadece misafirinizle ilgili bazı haberlerim var."

Malloron'un dikkati Emric'e kaydı. "Ne olmuş ona?"

"Görünüşe göre odasına gönderilen yemeği yemiyor," dedi Emric. "Hoşuna gitmediğinden mi yoksa bir sorun mu olduğundan emin değilim, ancak son zamanlarda bir sorun olduğu için size bildirmenin önemli olduğunu düşündüm."

Bütün gün boyunca yemeden içmeden durdu."

Malloron parmaklarını avucunun içine bastırarak onun işaretinin zonklamasını hissetti. Hâlâ kesinlikle odadaydı; belki de bu bir tür misillemeydi. "Hangi şefi görevlendirdiniz?"

"Saygılarımla, Majesteleri."

Malloron başını salladı. "Bununla ilgileneceğim. Başka bir şey var mı?"

"Güney Toprakları'ndan gelen ziyaretçimiz Eiros'a doğru yola çıktı," dedi Emric. "Bir ay kadar sonra bizimle olacak."

Malloron başını salladı. Bu iyi bir haberdi. Bu ziyaretçi onun diğer hükümdarların daha da üstüne çıkmasına yardımcı olabilirdi. Zaten bir Doğu Toprakları ile ittifak kurarak avantaj elde etti ve bu potansiyel yeni ittifak Batı topraklarındaki duruşunu sağlamlaştırabilir.

Malloron tapınağındaki şarabı karıştırıp içtikten sonra Amara'nın tutulduğu Carodoc odalarına geri döndü.

Kapının kilidini açtı ve içeri girdi. Omega kanepede ve onun ani girişi karşısında şaşırarak ayağa fırladı.

"İyi akşamlar," dedi sakince.

"Neden beni burada kilitli bıraktın?" Şaşkınlığını üzerinden atar atmaz yüzü sertleşti. "Ben senin tutsağın mıyım? Böyle mi davranıyorsun diplomatlar?"

Malloron kapıyı kapattı. "Teklifim hakkında düşünmen için sana biraz zaman vereceğimi söylemiştim."

"Beni bütün gün burada bıraktın," diye . Mavi gözleri parlıyordu ve gür saçları yüzünü çevreleyecek şekilde açılmıştı. "Bunu düşünmek için bütün güne ihtiyacım yoktu."

Malloron gülümsemekten kendini alamadı. "Aklından geçenleri okuyamıyorum bukalemun. En azından bir günün kıymetini bilirsin diye düşünmüştüm."

"Kilit tutulmaktan hoşlanmıyorum." Kollarını kavuşturdu ve ona ters ters baktı.

Malloron bir an için şaşkına döndü. Ona karşı duyduğu öfke devam etse de, ona cevap verme konusundaki tereddüt ve isteksizliğini tamamen bir kenara bırakmış görünüyordu. Bu onu sertleştirdi. Bu bir sürprizdi.

Son derece yakışıklı bir kadın olmasına rağmen, kabalık, itaatsizlik ya da statüsünün hiçe sayılmasıyla tahrik olacak biri değildi.

Kral; ona hitap ederken neredeyse Majesteleri demiyordu. Adam onunla karşılaştıkça bu kadın daha da ilgi çekici hale geliyordu.

Mekânın ortasındaki masaya doğru yürüdü ve ona oturmasını işaret etti. "Yani kararını verdin mi?"

Masaya doğru ilerledi ve masanın yanında durdu. "Ben bir Omega'yım," diye açıkladı.

Kadının sözleri Malloron'un sikine heyecan dolu bir sarsıntı gönderdi. da sertleşirken seğirdi. Malloron ona verdiği tepkiyi tam olarak algılayamadan kadın konuşmaya devam etti.

"Bir ay boyunca seninle kalma teklifini kabul edeceğim," dedi yavaşça. "Ama anlaşmamın bazı şartları var."

"bunlar?" Malloron hemen sordu.

"Öncelikle, beni zehirlemeyecek ya da fikrimi zorla değiştirmeye çalışmayacaksınız."

Malloron masanın üzerindeki el değmemiş yemek tabaklarına baktı. "Bu yüzden mi yemek yemediniz?"

Omega konuşmadı. Sadece ona ters ters baktı.

Malloron yavaşça gülümsedi, uyarılmışlığı artıyordu. Onun gözlerindeki hırçınlığı neden bu kadar sevdiğini bilmiyordu ama seviyordu. "Bunu kabul ediyorum. Seni zehirlemeye ya da herhangi bir şekilde anlaşmaya zorlamaya çalışmayacağım."

"İkincisi," dedi. "Eiros Kalesi'nde refakatçi olmadan özgürce dolaşabilmek istiyorum."

Malloron kaşlarını çattı, gülümsemesi yüzünden düştü.

"Üçüncüsü," diye devam etti ona cevap verme fırsatı vermeden, "tüm toplantılarınıza ve angajmanlarınıza katılmak ve gözlemlemek istiyorum."

"Hayır." Malloron'un sesi sertti. Kadın deli miydi? Hangi ölçüye göre onun kalesinde özgürce dolaşma ve toplantılarına katılma ihtiyacını haklı çıkarabilirdi? O lanet olası bir kraldı. Onun toplantılarına katılması için hiçbir sebep yoktu. "Son ikisini kabul etmiyorum."

Omega'nın kolları iki yanına düştü. "O zaman bir anlaşmanız yok."

Malloron kızgınlığını gizlemek için sesini sakın tutarak, "Mantıksız davranıyorsun," dedi. "Niye benim özgürce dizginlerime sahip olmak istiyorsun? kale?"

"Burada kendimi tutsak gibi hissetmek istemiyorum," dedi Amara sert bir sesle. "Beni bütün bir gün boyunca bu odalarda kilitli bıraktınız. Eğer önümüzdeki bir ay böyle geçecekse-"

"Neden toplantılarıma katılman gerekiyor?" diye sordu Malloron. "Topraklar üzerinde yaptığım işlerin seninle hiçbir ilgisi yok."

"Omegalara Batı Toprakları'nda risk altında olduğunu söylüyorsunuz," dedi hafifçe. "Diğer hükümdarlar üzerinde tam olarak ne kadar etkiniz olduğunu bilmek isterim."

Malloron çenesini kaldırdı. "İki yıldır burada olduğunuza göre ne kadar söz sahibi olduğumu biliyor olmalısınız. Ve eğer bilmiyorsanız, bu benim için değil

Seni ikna etmek için. Neden şatomda olduğun hakkında hiçbir fikrim yok ve bana söylemen için sana baskı yapmadım. Toplantılarıma katılman için bir sebep göremiyorum. Ya anlaşmamı kabul eder ve korumamı kabul edersin ya da kabul etmez ve yöneticilerle şansını denersin."

Omega uzun bir süre ona baktı. "Söylediğin her şeye inanmamı istiyorsun ama bunu kanıtlamayacaksın. Neden buna izin vermiyorsun? Saklayacak neyiniz var?"

Malloron sandalyesinden kalktı. Kadına doğru bir adım attı, kadın başını kaldırıp ona bakarken ona doğru yaklaştı. Ona tekrar dokunma, yumuşak tenini parmaklarının altında hissetme isteği yükseldi. Ona bakmaya devam ederken, neden tartışmaya zahmet ettiğini merak etti. Şatonun her yerini keşfetmeye karar verse de fark etmezdi, onun üzerinde her zaman bir işaret olacaktı. Toplantılarına katılıp katılmaması da önemli değildi, çünkü ne yapabilirdi ki? O bir

Artık onun elindeydi, asla gitmeyecekti. Ne işe yarayacaktı ki toplantılarından edindiği bilginin uzun vadede ne gibi bir etkisi olabilirdi? Ufacık tefecik bir şeydi ve yoluna çıkmadığı sürece mevcuttu. Yine de, bu ayrıcalıklar için ödeme yapması gerektiğini bilmesi gerekiyordu.

"Tam olarak istediğin şeye sahip olabilirsin," dedi, sesini yumuşak bir mırıltıya . "İstediğin her şey senin olabilir. Tek yapman gereken, anlaşmamızın bir parçası olarak bana bedenini vermek."

Omega'nın gözleri büyüdü ve ağzı şok içinde bir karış açık kaldı. Birkaç adım geri çekildi, ona bakarken göğsü inip kalkıyordu. "Bedenim mi?"

"Evet," dedi Malloron sakince. "Zaten temiz yemeğiniz ve şarabınız var. Kalemde yanında kimse olmadan istediğin yere gitmene izin vereceğim ve benimle bilinen Topraklar'daki herhangi biri arasında istediğin toplantıya katılabilirsin. Tek yapman gereken bedenini istediğim gibi kullanmama izin vermek."

ALTINCI BÖLÜM

AMARA

Amara gözlerini dikmiş Alfa Kral'a bakıyordu. Ondan böyle bir talepte bulunmasını beklemeliydi ve bunu tahmin edemediği için kendine kızdı.

Onun ne kadar çok şey bildiği ve içinde bulundukları risk hakkında ekibini ve diğer Omegaları uyarmak için ne gerekiyorsa yapmaya karar vermişti. Onun bunların hiçbirini kabul etmesini beklemiyordu, onun gibi bir Alfa'nın sözüne sadık kalacağına güvenmek saflık olurdu. Ne olursa olsun, bu ona en azından daha fazlasını öğrenmek için ihtiyaç duyduğu alanı sağlayacaktı.

Onun şartlarını kabul etmesini sağlayan en önemli şeylerden biri de görevdi. Kırmızı zindandaki çocuklara ne olduğunu öğrenerek görevi daha hızlı ilerletme ve hatta belki onlara yardım etme şansı varsa, kendini bilinen Topraklardaki en kötü Alfa'ya bağlamaya hazırdı. Yol boyunca acı çekse bile, bu ödenecek küçük bir bedeldi. Zaten bir noktada kendini öldürmek zorunda kalması kuvvetle muhtemeldi. Onunla pazarlık yaparak, görevinde başarılı olmak için gelecekte fırsatlar bulma şansını kendine veriyordu. Ama kendini ona fahişelik yaparak mı? Bunu gerçekten yapabilir miydi?

Cinsel açıdan tamamen deneyimsiz olduğu söylenemezdi. Wrale'de, ona Eiros Kalesi'nde iş bulmasını sağlayan iyi kalpli Beta ile yakınlaşmıştı ama sadece bir kez yakınlaşmışlardı. Bunu, görevi sırasında yapmak zorunda kalabileceği şeylere kendini alıştırmaya çalışmak için yapmıştı. İlginç bir deneyim olmuştu ama kayda değer bir şey değildi. Muhtemelen Kral Malloron onun bilmediği her türlü çılgın cinsel şeyle ilgileniyordu ama eğer onun taleplerini kabul ederse, bu ona son iki yıldır bir hizmetçi olarak elde ettiğinden çok daha fazlasını elde etme potansiyeli sağlayacaktı.

"Evet," dedi yavaşça. "Katılıyorum."

Alfa yavaşça ona doğru yürüdü ve onun geri çekilerek yarattığı boşluğu kapattı. Ona bakarken gözleri kararmış gibiydi. "Bunu kabul edersen, tüm ay boyunca yerinde kalacağını bilmelisin."

Amara başını salladı.

"Ayrıca, sonra bana doğru hitap edeceksiniz. Bana yanıt verirken 'Majesteleri' ya da 'Kralım' diyeceksiniz."

Amara uzun bir süre dudaklarını birbirine bastırdı. "Evet, Majesteleri."

"Eğer toplantılarıma katılacaksanız, buna uygun davranmalısınız. Bir hizmetçi gibi davranamazsınız. Benim onur gibi davranmalısın." Kralın ağzının köşesi yukarı kıvrıldı. "Böylesine başarılı bir bukalemun olarak bu konuda hiçbir sorun yaşamayacağınıza eminim."

Amara onun son sözünü duymazdan geldi. "Anlaşmamızın şimdi başlaması koşuluyla, davranışlarım toplantılarınız için uygun olacaktır. Güneş birkaç saat içinde doğacak. Sabahki toplantılarınıza katılmak istiyorum."

Kral sırtıttı. "İsterseniz anlaşmamız şimdi başlayabilir. Bu beni gerçekten memnun eder." Pantolonunun kemerini çözmeye başladı.

Amara onun ellerine baktı ve sonra tekrar ona döndü. Kendini hareketsiz durmaya zorladı, bunun şimdi olacağına inanamıyordu.

Onun sözlerini çarpıtmıştı. Anlaşmalarının şimdi talep ederek, ona kendisinden hemen seks talep etmesi için etkili bir şekilde lisans vermişti. Ama ondan ne bekliyordu ki?

"Temiz misin?" diye sordu pantolonunu biraz aşağı indirirken.

Aleti pantolonundan dışarı fırladı. Amara gözlerini ondan alamıyordu. Daha önce hiç böyle bir şey görmemişti; uzun, sert ve kalın, ucu şişkin. Onun içine sığmasına imkân yoktu.

"Dizlerinin üstüne çök," dedi.

Küçük bir nefes alan Amara alçaldı.

Kral hemen başının arkasından tuttu ve yüzünü sikinin uzunluğuna doğru itti. Sakin kalmaya ve bunun olmasına izin vermeye çalıştı. Bu, gerçek seks alternatifinden çok daha iyiydi. Burnu adamın sert uzunluğuna bastırırken nefes aldı. Kokusu hafifti, ama baş döndürücü ve misk kokuluydu ve o kadar eşsizdi ki yardım edemedi ama bir nefes daha ve bir nefes daha çekti. Burnunu, kokunun en güçlü olduğu yuvarlak ucuna doğru götürdü ve bir anlık dürtüyle dilini çıkarıp yalamaya başladı.

Alfa hırladı ve aniden tüm vücudu canlandı. Meme uçlarında bir karıncalanma oldu ve midesindeki bir kıpırtı aşağıya doğru titredi

bacaklarının arasında.

Kral elini kızın saçlarına daldırdı ve diğer elini kullanarak ona sikini yedirdi. Çenesi genişleyene kadar içeri itti. Ağzını yuvarladı ve emdi, onun büyüklüğüne uyum sağlamaya ve burnundan nefes almaya çalıştı. Omega Yerleşkesi'ne geri döndüğünde Omega casuslarından bazılarının bir erkeğin sikini emmek hakkında konuştuklarını hatırladı. Bunun tam seksten vazgeçirmek için bir seçenek olduğunu konuştular. Belki de bunu onun için zevkli hale getirmeye çalışırsa, onunla tam seks yapmakla ilgilenmezdi - özellikle de hastalıklıydı.

Elinden geldiğince emdi, her yerini ıslattı ve dişlerini yoldan uzak tutmaya çalıştı, ama kendini onun tadına ve zorlukla var olan kokusuna ilgi duyarken buldu. Kendine özgü ve baş döndürücü bir karmaşıklığı vardı ama yine de garip bir şekilde hafıftı. Kukusunun karıncalanmasına ve sıkılmasına neden oldu, beklenti içinde ve istekliydı. Daha vücudunun tepkisini düşünmeden, adam başını ileri geri hareket ettirmeye ve sikini bir ritimle ağzına bastırmaya başladı.

Yapabildiğinde dilini çıkıntılı alt kısımda gezdirdi ve tükürüğünün birikmesine izin vermemeye çalıştı ama bu imkansızdı. Aleti boğazına her soktuğunda öğürmemek için kendini gevşemeye zorladı ama kral her darbeye başını daha da ileri itti. ağzının içinde.

Kokusu burnuna doldu, hafif olsa da ve kendini daha derin nefes alırken ve daha fazlasını deneyimlemek için daha sert emerken buldu. Ucundan damlayan sıvı dilini kapladı ve tadı... güzeldi. Meme uçlarının karıncalanması güçlendi ve bacaklarının arasında kayganlığının toplandığına şüphe yoktu. Gözlerini kapattı. Bu daha önce yaşadığı hiçbir deneyime benzemiyordu ve bundan tamamen hoşlanmadığından emin değildi. Bu konuda sürükleyici bir şey vardı; kokusunun karmaşıklığı, tadı, horozunun ağırlığı ve nefeslerinin sert nefesi.

Adam sertçe içeri itti ve kız öğürdü ama kral ritmini bozmadı. Kusmamaya çalışırken ona dik dik baktı, tükürüğü ağzının kenarlarından fışkırırken onun etrafında öksürdü. Adamın aç bakışları Gözleri büyüdü ve tuniğine uzanıp yakasını yırttı. Elini içeri sokarak onun göğsünü kavradı. Kız, adamın parmaklarının zaten dik olan meme uçlarını sıkıştırdığını hissedince inlemekten kendini alamadı ama bu sadece Görünüşe göre onu daha da heyecanlandırmaya yaramıştı. Adamın kalçaları daha hızlı hareket ve kadın öğürüp kusarken geri çekilmeye çalıştı ama adam buna izin vermedi. Tam o sırada

Tamamen boğulacağını düşünürken, sıcak, kalın sıvı ağzına doldu. Sert horoz tamamen geri çekildi ve ona nefes almak için sıvıyı dışarı itme şansı verdi, ama sonra onu boğazına ulaşacak kadar geri zorladı. Sıvı nabız atmaya devam etti, tepki verme şansı bile olmadan boğazından aşağı kayıyordu. Ve sonra siki tamamen geri çekildi.

Amara ellerinin üzerine düştü, kusmamaya çalışırken öksürüyordu. Nefes almakta zorlandı, ağzından akan sıvı uzun bir dere halinde yere damladı. Otomatik olarak bir kısmını yuttu ve ardından dokusunu ve tadını merak ederek bir süre ağzında yuvarladı. Ne yaptığını fark eder etmez, kendinden iğrenerek geri kalanını tükürdü. Bu kralın tohumuydu.

Kendini toparlarken, Alfa'nın pantolonunu düzelttiğini duyabiliyordu. Tekrar öğürme dürtüsüyle savaştı, boğazındaki yanmayı hissetmeye başlamasına rağmen kendini yutkunmaya zorladı. Nefes alış verişi sakinleşir sakinleşmez kendini kaldırdı ve topuklarının üzerine oturdu. Kendini temizlemeye çalışmakla uğraşmadı, sadece meni ve tükürük karışımının çenesinden tuniğinin yırtıldığı göğsüne damlamasına izin verdi.

Şimdi biraz uzakta, masanın yanında duruyordu ama yine de onu yakından izliyordu. Aralarında sessiz bir an geçti ve bu süre boyunca gözleri birbirlerine kilitli kaldı. Çoğu erkeği okuyabildiği gibi onu okuyamıyordu. İfadelerine çok alışkındı, tepkilerini okullaştırma aldatmacasına kendini çok adamıştı. Gülümsediğinde bile bu gerçek değildi.

Ama sonra hareket etti, yavaşça ve akıcı bir şekilde, tekrar üzerine çıkana kadar ona doğru sinsice ilerledi. Çenesini sertçe kavradı, iri eli çenesinin etrafını sardı. "Daha önce de ağzına penis almıştın," diye hırladı. "Kim ve ne zaman?"

Amara hiçbir şey söylemedi. Onu istediği gibi kullanmayı bekleyebilirdi ama daha fazlasını elde edemezdi. Bu konuda pazarlık yapılmamıştı.

El çenesinin etrafını daha da sıktı. "Bunu öğrenmek benim için o kadar da zor olmaz."

"O zaman öğren," dedi Amara sertçe, elinin baskısına karşı konuşmak için mücadele. "Size adım dışında kendimle ilgili herhangi bir bilgi vermeyi kabul etmedim."

Bir öfke parıltısı kralın yüzünü küçük bir saniyeliğine çarpıttı, sonra yumuşadı ve maske tekrar üzerinden kaydı. Doğruldu ama hâlâ kızın yüzünü tutmaya devam ediyordu. "İlk toplantı gün doğumundan bir saat sonra. Ben de

Biri sizi almaya gelecek. Misafirlerin, ziyaretçilerin ve Batı Topraklarının diğer yöneticilerinin karşısına çıkmaya hazır olduğunuzdan ve uygun şekilde giyindiğinizden emin olun. Eğer uygun şekilde giyinmemişseniz, toplantıda kalmayacaksınız. Yatak odasındaki gardıropta sizin için uygun kıyafetler bulunacaktır."

Çenesini serbest bırakırken yüzünü sertçe itti. "Yemekler mutfaktan bu masaya aktarılacak. Yemeğiniz benim özel aşçım tarafından hazırlanıyor. Temizdir. Eğer yememeyi seçersen, anlaşmamız bozulmuş olacak. Aç ve susuz bana hiçbir faydanız dokunmaz. Yemeğinizin hazırlanışını izlemek isterseniz, yeni kazandığınız özgürlüğünüzü kullanarak mutfakları bulabilir ve onu izleyebilirsiniz." Bununla birlikte arkasını döndü ve kapıya yöneldi.

Amara onun gidişini izledi ve sonra kapının hâlâ kilitli olup olmadığını kontrol etmek için ayağa kalktı. Kolu çevirir çevirmez kapı açıldı. Bir an düşündükten sonra tekrar kapattı. Eğer şatoda dolaşacaksa, nereye ve kime gittiğinden emin olmalıydı.

görmek için. Kralın onu izlemeyeceğine inanmıyordu. Bildiği kadarıyla Kral, Eiros Kalesi'nde, Eiros'ta ya da Batı Toprakları'nın tamamında ilgisini çeken herkesi izliyordu. Ne yaptığı ve ne zaman yaptığı konusunda dikkatli olmak zorundaydı. Diğer Omegalar hakkında ne kadar çok şey bildiğini iddia etse de, ne kadarını bildiğini belirtmemişti.

Kapıyı tekrar açtı ve dışarı bakarak koridor boyunca ilerledi. Karanlıktı ve boş görünüyordu. Kapıyı kapattı ve kapıya yaslanarak rahat bir nefes aldı. En azından adam gitmişti, şimdilik.

Günün ilk toplantısı çok sıkıcıydı.

Asilzade ve Malloron anlamadığı çeşitli sözleşme türlerinden bahsediyorlardı. İlk başta bir tür şifreyle konuştuklarını düşündü, sonra aslında farklı taş türleri, mücevherler, mücevherler ve kayalar hakkında konuştuklarını fark etti. Malloron uzun zamandır

Aynı zamanda bir tüccar olan bu asilzade ile vadeli bir sözleşme yaptı. Ürünü tartıştıkları derinlik ilk başta onu biraz şaşırttı ve sonra Malloron'un düzenli olarak ne kadar çok değerli taştan geçmesi gerektiğini fark etti.

Sırtını dik tutarak odanın köşesinde oturdu, elleri kucağında ve ayak bilekleri sandalyesinin altında çaprazdı. Yatak odasındaki gardırop muhteşem, tam etekli, vücuda oturan elbiselerle doluydu.

özel günler için. Giymek için en az özenli olanı seçmişti, beyaz kenarlı mavi ve uyumlu saten terlikler.

Bulundukları oda tipik bir toplantı odasıydı; ortada meyve, kuruyemiş, ekmek ve peynirle donatılmış bir masa, etrafında sandalyeler, gün ışığını içeri alan büyük pencereler, parşömen ve aydınlatma ekipmanlarıyla dolu bir masa ve çeşitli anlaşmaları not alan bir kâtip vardı.

Amara, Malloron'un arkasındaki köşede, onun sol tarafında oturuyordu.

Toplantı boyunca iki adam da ona hiç dikkat etmedi. Malloron ona kim olduğunu söylemediği gibi asilzadeyi de tanıtmadı. Sadece giyiminden ve konuşma tarzından bir soylu olduğunu tahmin etti.

Toplantı bittiğinde ve adam dışarı çıkarıldığında neredeyse öğlen olmuştu.

Malloron ayağa kalktı ve ona dönmeden önce gerindi, yüzü ifadesizdi. "Umarım bu toplantıdan istediğinizi almayı başarmışsınızdır," dedi biraz alaycı bir tavırla. "Bir sonraki toplantı bir saat içinde. Yemek yemek istersen mutfağa gidebilirsin ya da şatoda gönlünce dolaşmak istersen bunu da yapabilirsin." Bununla birlikte odadan çıktı.

Amara odadan çıkmadan önce birkaç dakika bekledi. Neyse ki koridorda beklemiyordu.

Hizmetçilerin bulunduğu alana doğru yöneldi, yürürken dolgun eteği arkasına doğru savruluyordu. Şatonun daha güzel bir bölümündeydi, hizmetkârların yaşadığı alt kattan tamamen farklıydı. Taş Duvarlar daha hafif ve pürüzsüzdü, zemin kalın, işlemeli halılarla kaplıydı, aydınlatma bile daha zarif ve sofistikeydi. Ayrıca, etrafta neredeyse hiç kimse yoktu. Kalenin pek çok yerinde hizmetkârların görevlerini tamamlamak için acele etmeleri olağandı ama sanki kalenin bu bölümüne hiç girmiyorlardı. Belki de Kral Malloron ziyaretçilerinin onları görmesini istemiyordu? Birkaç koridor boyunca yürüdükten sonra nerede olduğuna dair hiçbir fikri olmadığını fark etti. Hiçbir şey tanıdık değildi. Hizmetkârların ya da en azından kalenin çoğu insanın bulunduğu kısma gittiğini sanıyordu ama görünüşe göre

Daha önce de aynı bölgede bulunmuştu.

Durup etrafına bakındı, koridor boyunca uzanan odalardan bazılarını bakarak yönünü bulmaya çalıştı ama her biri kilitliydi. Gördüğü ilk kişiye nerede olduğunu sormaya kararlı bir şekilde köşeyi döndüğünde Malloron'un asistanı Emric'i gördü.

"İyi günler . İhtiyacınız olan bir şey var mı?" diye kibarca sordu.

Amara ona dikkatle baktı. Bu adamı Malloron'la birlikte birkaç kez görmüştü ve raporlara ve gözlemlerine dayanarak krala tamamen sadık olduğunu söyleyebilirdi. Omega casuslarından hiçbiri onun Malloron'un yaptığı herhangi bir şeye karşı olduğunu gösteren bir şey bulamamıştı. Dolayısıyla o aynı zamanda düşmandı.

"Hizmetkârların alanına giden yolu bulmaya çalışıyorum."

Emric başını öne eğdi. "Eğer hizmetçilerin mutfağına gidiyorsanız. Buna gerek yok. Odalarınızda bir sofra hazırlandı."

Amara yavaşladı. Tam olarak oraya doğru gidiyordu. Tekrar Emric'e döndü. "Neden hizmetçilerin mutfağına gittiğimi düşündün ki?" Ona doğru iki adım attı.

Emric omuz silerken gözlerini ondan ayırmadı. "Burada işe alınan her hizmetkârın yüzünü bilirim. Majesteleri senin Jayleen olduğunu ya da Jayleen olduğunu bana açıklamak istemeyebilir ama ben senin yüzünü biliyorum. Muhtemelen hizmetkârların mutfağında yemek yerken kendini daha rahat hissettiğini biliyorum ama Majesteleri özel aşçısını seninle paylaşmayı teklif etti. Bu hediye teklifini kabul etmenizi öneririm. Hizmetkârların mutfağına dönmene gerek yok. kalenin alanı."

Amara uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, Malloron ile Emric arasında tam olarak ne konuşulduğunu merak ediyordu. "Kral kalenin istediğim bölümüne girmeme verdi."

Emric'in yüz ifadesi değişmedi. "Bu yapman gerektiği anlamına gelmez."

Amara'nın merakı doruğa çıktı. "Bununla ne demek istiyorsun?"

Emric bir an sessiz kaldı. "Kale son derece büyük. Kaybolmanız çok kolay olur. Keşfetmek istediğinizde yanınıza bir refakatçi almanızı tavsiye ederim."

Amara onu dikkatle izledi ve başka bir şey söyleyip söylemeyeceğini merak etti. Sonra da bunun bir önemi olmadığına karar verdi. Eğer Emric Malloron'a gerçekten sadıksa, ona yardım etmeyecekti. "Gerek yok," dedi onun yanından geçerken.

"Nerede biliyor musun?" seslendi arkasından. "Hizmetkârların bölgesinden uzaklaşıyorsun."

Amara yavaşladı ve ona döndü ve sıkıntıyla nefes verdi. "Ne tarafa gideceğim?"

Emric ona sıcak bir şekilde gülümsedi. "Seni oraya götürebilirim ama biz oraya vardığımızda toplantılar yeniden başlamış olacak. Öğleden sonraki toplantıları kaçırmak niyetinde misin?"

Amara kaşlarını çattı. "Hayır." Omuzları çöktü. "Lütfen beni toplantı odasına geri götür."

Öğleden sonra daha kısa toplantılarla doluydu ama daha az sıkıcı değildi. Amara birden fazla kez esnemesini bastırmak zorunda kaldı ve bir noktada toplantının bittiğini bile fark etmedi. Bu toplantıların hiçbirinde davasına yardım etmek için kullanabileceği toplantılar. Hepsi de son derece önemsiz konulardı. İlgisini kaybetmesi için bilerek sıkıcı toplantılar ayarlamış olabilir. Bunu yapmak için sahip olduğu kısa zaman düşünüldüğünde pek olası görünmüyordu.

"Yorulduysan odana dön," diye çıkıştı Malloron ona, üç kez esnediği dördüncü toplantıdan sonra.

Kadın ona ters ters baktı, ani bir öfke yükseliyordu. "Sanırım yapacağım." Aniden ayağa kalktı ve odadan çıktı.

Odasına girdiğinde, lanet elbiseyi çıkarmak için mücadele ettikten sonra. Bu adamda onu öfkeliendiren bir şey vardı ki duygularına hâkim olamıyordu. Kontrol edemezse bu onun çöküşü olacaktı ama bu bilgiyle bile kendine engel olamıyordu. Onun nesi vardı böyle? Evet, kibri ve tavırları onu çileden çıkarıyordu ama aynı zamanda korkutuyordu da. Onun kim olduğunu ve yapabileceğini bildiği onca şeyi düşündüğünde, aslında kendi iyiliği için endişeleniyordu. Ve yine de onun önündeyken, bunların hiçbirini kaydedilmemiş gibi görünüyordu.

Masanın yanındaki sandalyeye çöktüğünde, önünde bir dizi tabak belirdi ve kırmızıya benzeyen bir sürahi de ona eşlik etti. şarap ve bir kadeh şarap. Desenli tabaklarda kızarmış otlu tavuk, kökler ve tereyağlı fasulye vardı, güzelce sunulmuş ve düzenlenmişlerdi. Masadan yükselen buhar ve aroma ağzını sulandırdı ve neredeyse iki gündür doğru düzgün yemek yemediğini fark etti. Yorgun ve sinirli olmasına şaşmamalıydı. Ayrıca hizmetkârların odasındaki yatağından ayrıldığından beri iyi uyuyamamıştı.

Dikkatli bir şekilde yemeye başladı. Çok aç olmasına rağmen, kendini yemeğin sadece üçte birini yemeye zorladı. Daha sonra sandalyesinde arkasına yaslandı ve iç çekti.

Uzun bir banyodan sonra ana odadaki yazı masasına oturdu, önünde parşömen kâğıtları vardı ve ekibine haber ulaştırıp ulaştıramayacağını merak ediyordu. Riskli olabilirdi ama ona ne olduğunu bilmeleri gerekiyordu. Şu anda, onun özel görevi üzerinde çalışan on bir kişi vardı. Ancak Kekia'yı da hesaba katmak gerekiyordu. Eiros Kalesi ve çevresindeki diğer tüm Omega ekiplerinin irtibat noktası . kale şehri. En çok da Malloron'un kaledeki Omegaların farkında bilmeye ihtiyacı vardı.

Amara parşömene baktı. Tek bir not yeterliydi.
Bu riske değer miydi?

"Yazman gereken kimse yok," diye alçak, derin bir gümbürtü geldi kapıdan.

Amara sakın bir şekilde tüy kalemını bıraktı ve kapıya doğru baktı. Tabii ki kral odanın hemen içinde duruyordu. "Sevdiğim insanlara yazmama izin verilmediğini biliyordum. Anlaşmamızda bu var mıydı?"

"Diğer Omegalara fikrini söylemeden önce bir ay boyunca benimle kalacaksın," dedi adam ona doğru yürürken kayıtsızca. "Ondan sonra istediğin kişiye yazabilirsin."

Amara başını salladı. "Anlıyorum. Yani anlaşmamızda zaman değişiklik yapabilirsin. İstedğin zaman odama girebileceğini söyleyen bir ek madde de var mı?"

Alfa'nın gözleri kızın vücudunda gezindi ve sonra tekrar yüzüne döndü. "Kıyafetlerini çıkar."

Amara gerildi. Adamın onu bu şekilde kullanmayacağını umuyordu. özel bir yol, en azından bu kadar erken değil. "Hastalık konusunda endişelendiğinizi sanıyordum."

Cevap vermedi, sadece onun razı olmasını bekledi.

Sandalyesinde iki büklüm oldu ve dizlerini bükerek ayağa kalktı. "Bir rahatsızlıktan muzdarip olduğumu bilmelisiniz."

Kral başını eğdi ve sempati duyuyormuş gibi yaptı. "Bunu söyleyebilirim. Talimatlara uyma konusunda oldukça yeteneksiz görünüyorsun. Bu kalede bu kadar uzun süre çalışmayı nasıl başardığınızı merak ediyorum."

Amara gözlerini kıstı ve bir nefes çekti. Onun hastalıklı olmadığından emindi. Belki de onun haberi olmadan onu sihirle test etmişti.

Kral Malloron'un gözleri, gece tuniğinin eteklerini tutup kıvrırırken onu izledi. Bir yanı olacıklardan korkuyordu ama

derin bir parçası, sabahın erken saatlerinde olanları hatırlayan parçası kendiliğinden kıpırdanıyor ve titriyor gibiydi.

Tuniği belinden geçirip başının üzerine kaldırdı ve sonra yere attı.

Kralın gözleri kadının tüm vücudunda gezindi. "Saçlarınızı açın."

Söylediğini yapmak için kollarını kaldırdı ve adamın gözleri göğüslerine kilitlendi. Kasıklarına doğru baktı ve pantolonuna baskı yapan uyarılmışlığının kanıtını gördü.

İki elini kaldırarak odanın içinde bir işaret yaptı. "Birini seç."

Amara kaşlarını çatı. "Neyi seçeyim?"

"Bir bank seç."

Amara odanın etrafına baktı. Hiç bank yoktu. Neden bahsediyordu?

Alfa'dan alçak sesle bir kıkırdama geldi. Birkaç heykeli işaret . "Bunlar banklar. Ne olduklarını sanıyordun?"

Amara'nın şaşkınlığı daha da arttı. Bahsettiği heykellerin hepsi farklı şekil ve boyutlardaydı. Hepsi siyahtı ama siyah değillerdi.

Herkesin banklar. "Bunların nasıl bank olduğunu anlamıyorum, Majesteleri," dedi. "Heykel gibi görünüyorlar."

Malloron'un gözleri parladı. "O zaman sana nasıl çalıştıklarını göstereyim. Hangisinin sana ilginç geldiğini söyle."

Amara heykellere tekrar baktı ve bazılarında halkalar, kancalar ve tokalar olduğunu fark etti. Üç ayak üzerinde oturan bir kütüğe benzeyen tanesine doğru eğildi. Kütüğün üst kısmı kavisliydi ve siyah deri ile doldurulmuştu. Arkadan uzanan kalın bir çubuk yukarı doğru kıvrılıyor ve her ikisinin de ucunda tokalar bulunan iki tutamağa ayrılıyordu.

"İyi seçim," dedi kral aniden onun arkasında. Bir kolunu kızın beline doladı ve onu yapının üzerine kaldırdı.

"Bekle," dedi telaşla. "Henüz seçim yapmadım. Bekle!"

Karnı üzerine oturacak şekilde onu yuvarlak tepenin üzerine yerleştirdi ve . Tüm vücudunu onun üzerine eğerek, kollarını tokalara getirdi ve bileklerinden bağlayarak vücudunu kütüğün üzerine gerdi. Kız ondan uzaklaşmak için çabaladı ama sanki hiçbir şey fark etmemiş gibiydi. Adam sadece hareket etti ve onu olması gereken yere doğru kaydır.

"Bırakın beni!" diye bağırdı. "Çıkarın beni buradan. Ben kabul etmedim Bu!"

Alfa aniden ondan uzaklaştı ve ısı eksikliği ürpermesine neden oldu. Başını çevirerek onun nerede olduğunu görmeye çalıştı ama o çok uzaklaşmıştı. Kendisini tutan tokalara karşı mücadele etti, ayaklarını tekmeleyerek yere ve onları çekmek için bir tür kaldıraç elde etmeye çalıştı ama tokalar hızla sıkılmıştı ve ayakları yerden çok yüksekteydi. Uzun bir süre mücadele ettikten sonra Alfa'yı tekrar arkasında hissetti.

"Beni buradan çıkarın," diye talep etti, başını iki yana ona bakmaya çalıştı.

Elleri ayak bileklerinden başladı, baldırlarında gezdirmeden önce ikisini de sıktı. Amara onun hissinin kendisini etkilemesine izin vermemeye çalıştı ama onun dokunuşuyla kendini rahatlatırken buldu. Elleri kalçalarının arkasına doğru yükseldi, etli bölgeleri sıktıktan sonra kalçalarına doğru tırmandı ve sıktı. Sonra başparmaklarını amının her iki yanında hissetti ve onu iyice araladı.

Kız kıpırdandı ve protesto için bağırdı ama adam onu sakinleşene kadar daha sıkı kavradı.

Uzun bir süre ona öylece sarıldı. "Demek Omega bu," mırıldandı, neredeyse kendi kendine.

Amara gözlerini sıkıca kapattı, utanç onu tamamen sarmıştı. Mutlak dehşet içinde, kayganlığının dışarı sızdığını, onu onun için kayganlaştırmak üzere toplandığını hissedebiliyordu ve adam tam ona bakıyordu.

Klitorisine hafif bir okşama onu zıplattı ve sonra dili yarığının uzunluğunu fırçaladı ve onun her parçasını yalamaya ve emmeye başladı.

Amara başka bir şey düşünmeye çalıştı ama bacaklarının arasından fışkıran hisler tüm vücudunu sardı. Dili klitorisini yaladı ve kendini kalçalarını kıvrırken buldu, duygu yoğunlaştıkça nefesi ağırlaştı. Ağzı klitorisinin üzerine kapandı ve emerken

dili fiske vurdu. Amara inlemekten ve kıvranmaktan başka bir şey yapamadı, zevk yoğunlaştıkça bacakları titremeye başladı.

Sonra durdu.

Amara kendini toparlamaya çalışarak derin bir nefes aldı.

Kral onun üzerine eğildi ve hâlâ kıyafetlerinin üzerinde olduğunu hissedince . Kulağına doğru homurdandı, "Tadın çok lezzetli, bukalemun." Adamın müstehcen tonu midesinin bulanmasına neden oldu ama o bunu görmezden geldi.

"Çöz beni," diye hırladı.

Elini sırtında, omurganın tabanından yukarı doğru gezdirdi ve kadın kendini yeniden rahatlatırken buldu. "Sana bank seçme şansını verdim, sen de bunu seçtin."

Etrafında dönmeye çalıştı ama tokalar hareketini kısıtladı. "Bunu ben seçmedim," diye tersledi kızgınlıkla. "Beni buraya sürüklediniz ve bağladınız. Bırakın gideyim."

üzerine daha da eğildi ve kulak memesinin kenarını ağzına aldı. İçinden ılık bir karıncalanma geçti. Önündeki iki tutamağa tutundu ve kendini yukarı çekip ondan uzaklaşmaya çalıştı.

Uzaklaşırken kulak memesini dişlerinin arasında sürükledi. "Biz bir anlaşma yaptık. Seni uygun gördüğüm gibi kullanabilirim," diye homurdandı. O konuşurken

adamın sikinin büyük ucunun sıırıslık olmuştur yarığına inip kalktığını hissetti. Ne kadar ıslak olursa olsun, buna tamamen hazırlıksız bir şekilde umutsuzca kıvrınmaya başladı.

"Ve ayrıca," dedi, sesi , "bu 'bırak beni... Majesteleri." Bununla birlikte, onun içine girdi.

Garip ve keskin bir sızı onu kesip geçerken nefesi kesildi. Sarsılarak ayağa kalktı, banktan olabildiğince yukarı kalktı ve tokalara karşı zorlandı. Acının şaşkınlığı onu bağlarına karşı çekmeye devam etti, ancak his azalınca, ağır bir şekilde nefes alarak yuvarlak bankın üzerine geri indi. Alfa onu tamamen doldurmuş, daha önce hiç deneyimlemediği kadar genişletmişti. Acıyı en aza indirmek için mümkün olduğunca hareketsiz kalmaya çalıştı ama sonra bunun acı verici olmadığını, rahatsız edici hafif bir yanma olduğunu fark etti.

Alfa uzun bir süre hareketsiz kaldı ve Amara yavaşça bankın üzerinde gevşedi.

Uzanmış eli sırtının alt kısmına bastırdı ve boynu ile omzu arasındaki kıvrıma ulaşana kadar omurgasından yukarı doğru ilerledi ve sonra onu sertçe kavradı ve yavaşça geri çekilip itmeye başladı.

Amara, adamın içinde hareket ettiğini hissedince gözlerini kapadı ve yakında biteceğini umdu. Eğitim zindanında gördüğü gibi bağlı ve tokalı olmak çok onur kırıcıydı ama bunu kabul etmişti. Bunu neden yaptığını ve kimin için yaptığını aklından çıkarmamaya çalışıyordu ama Alfa'nın siki gittikçe daha derine , amının varlığından bile haberdar olmadığı hassas noktalarına masaj yapıyordu ve kısa süre sonra başka hiçbir şey düşünemez hale geldi. Aletini kaldırmaya başladı

itişler, amında başlayan garip bir karıncalanma hızla tüm vücudunu saran vahşi, çiğ ve yoğun bir telaşa dönüştü.

Amara'nın nefesi kesildi, duygu onu ezip geçti ve her Alfa daha hızlı ittikçe sinirleri geriliyordu. Kadının kayganlığı artık boldu ve adamın yolunu yumuşatarak deneyimi cinsel bir şeye, günahkâr ve tamamen kötü bir şeye dönüştürdü. Amara inlemekten başka bir şey yapamadı.

Onu daha sert becerdi, boynunun kıvrımını kavrarken kalçalarını ona çarptı ve onu horozunun üzerine daha da geriye doğru çekti. Sert nefes alışının sesi kulaklarını doldurdu ve her parçası onun her sesine, her dokunuşuna, her hissine duyarlı hale geldi. Tutamaklara tutunmaya ve kendini sabit tutmaya çalışırken, zevk dalgaları içinden geçerek onu her yönden büküyordu.

Alfa'nın elleri kadının omurgasından aşağı indi ve iki eliyle belindeki eti kavrayarak sertçe sıktı. "Ne kadar şişman bir kıcın var," diye gürledi nefesleri arasında.

Amara daha yüksek sesle inledi, kık yanaklarını sıkarken nefes nefese kaldı. Çıkardığı sesleri bastırmak için yüzünü kolunun içine soktu ama bir el saçını tutup başını yukarı çekti.

"Seni duymama izin ver bukalemun," diye kulağını tırmaladı Alfa. "Nasıl geldiğini duymama izin ver."

Ve sonra onu gerçekten becerdi. Vücudu sert bir şekilde bara çarptı ve defalarca bara çarptığı için midesi yara oldu. Sonra Alfa kızın kulağına kıkırdarak onu daha da tahrik etti ve kızın kayganlığı tahrik olduğunun belli olmasına neden oldu; sikişmelerinin ıslak tokatları odayı dolduruyordu. Alfa bir elini onun altına sokarak meme ucunu sıktı ve Alfa'nın vücudu sarsıldı.

Amara olanları kontrol altında tutmaya çalışarak nefes nefese kaldı ama Alfa'nın sikinin onu iyice germesi tüm düşüncelerinin aklından uçup gitmesine neden oldu. Zevk her santimini pençelerken, her sinirine derinlemesine kazarken ve sert bir karışıma dönüşürken kollara tutundu zevk ve acı. Ve aniden, bir patlama tüm vücudunu ele geçirdi. Vücudu kasıldıkça haykırdı, bankta sarsıldı, ama Alfa sadece kalçalarını tuttu ve ona vurmaya devam ederken onu hareketsiz tuttu.

Orgazmı azalırken, bankın yuvarlak tepesinden sarktı, vücudu Alfa'nın ıslak bir şekilde içine çarpan ritmiyle sarsıldı. Tamamen dolu olmanın verdiği hisle iç geçirdi.

Vücudunda yankılanan her itiş, ayak parmaklarının kıvrılmasına neden oldu. Bunu daha önce hiç yaşamamıştı. Yaşadığı tek cinsel deneyim hiç böyle hissettirmemişti.

Alfa hareketlerinde daha dengesiz ve sert olmaya başladı, Adam kızın içine bir, iki ve üçüncü kez sert darbeler indirirken boğuk boğuk nefes alıyor, kız o kadar derinden hissediyordu ki geriliyor, otomatik olarak sikinin etrafında kenetleniyordu.

Ve sonra hareketsiz kaldı. Hareket etmeden önce nefes alış verişini sakınleştirdi.

Adam ondan çekilirken Amara inledi ve birden içi boşaldı. Bu his karşısında bir sızlanmayı bastırdı ve kalçaları, sanki onu tekrar içeri girmeye teşvik etmek istercesine neredeyse kendi kendine hareket etti. Bu kadar çabuk boşalması normal değildi.

Onun içinde kalması gerekiyordu. Amara gözlerini kırıştırdı. Kendi düşünceleri karşısında ani bir şok yaşadı.

Alfa eğilip kadının bileklerini çözdü ama kadın birkaç dakika öylece yattı, yorgunluktan kıpırdıyamadı ve garip bir artçı şok bacaklarını karıncalandırdı.

Alfa alaycı bir tavırla, "Umarım sahip olduğun hastalık seni hamile bırakmaz," dedi.

Amara onun pantolonunu indirip kaldırmasını izledi ve gözlerini ona dikti, kızgınlığı geri dönmüştü. Lanet pantolonunu çıkarma zahmetine bile girmemişti.

giysilerini çıkardı. "Sanırım göreceğiz," dedi, neyse ki sihirli blokları yerinde durduğu sürece hamile kalamayacağını çok iyi biliyordu.

Sonra da onu bankın üzerinde asılı bırakarak gitti.

Amara'nın kendini aşağı itmesi zaman aldı ve bunu yaptığında bacakları o kadar güçsüzdü ki tökezleyerek en yakın sandalyeye oturmak zorunda kaldı. Ama oturduğunda, bacaklarının arasında adamın bulunduğu yerde hafif bir yanma hissetti. Arkasına yaslanıp elini amının üzerinde gezdirdi. Hafifçe acıyordu ama derinliklerine tatmin edici bir sürtünmeydi bu. Daha güçlü hissetmek için bacaklarını sıktı ve sonra aniden durdu. Engellenmiş olması gerekirken neden bunu yaşıyordu? Öyle olduğunu kesinlikle biliyordu, Aksi takdirde kokusu onu boğardı ama zaman bile onun kokusunu alamaması gerekirdi - başka hiçbir Alfa'nın kokusunu alamazdı. Belki de Yeteneğinin gücü yüzünden. Annelerle ya da en azından diğer Omegalarla konuşmayı denemeliydi. Birileri ona neler olduğu hakkında tavsiyelerde bulunabilmeliydi.

Bir banyo daha yapmak için tuvalete doğru ilerledi. Alfa muhtemelen yarından önce dönmeyecekti.

Ertesi sabah Amara güneş doğmadan hemen önce erkenden kalktı. Kral aralarındaki anlaşmayı sonuna kadar kullanmak için hiç vakit kaybetmemişti ve o da öyle yapacaktı.

Odadan çıktı ve hizmetkârların bulunduğu alana doğru yöneldi. Son seferinde yanlış yöne sapmış olmalıydı ama kalenin neresinde olduğunu aşağı yukarı biliyordu.

Koridorda yürümek artık eskisi gibi bir deneyim değildi. Soylular için tasarlanmış firfırlı, ağır elbisesi onu ağırlaştırıyordu ve birden soylu kadınların neden bu kadar yavaş hareket ettiğini anladı. Hizmetkârların çoğu gözlerini ondan kaçırıyordu, bu da şatodaki yeni statüsünün güçlü bir hatırlatıcısıydı. Ama unutacak gibi değildi - bacaklarının arasındaki hafif çığ his, yeni rolünün son derece farkında olmasını sağladı ve şimdi seksin verdiği uyku hali geçtiğinden, ruh hali attığı her adımdan rahatsız oluyordu.

Hizmetçilerin bulunduğu alana doğru yürüdü ve aşağıya indi. Geldiği merdivenlerden ve koridorlardan geçiyordu. Sabah vardiyasındaki hizmetliler görevlerini yapıyordu ama çok azına rastladı. Bir süre sonra bir kez daha tanıdık bir şey görmediğini fark etti. Bir koridorun ortasında durdu. Bu işe yaramayacaktı. İyi bir yön duygusuna sahip olduğunu ve kabaca nerede olduğunu bildiğini düşünüyordu.

Kalenin farklı bölümleri vardı ama bu ikinci kez olması gerektiğini düşündüğü yere varamayışıydı. Ya öyle ya da Malloron gerçekten de yemeğiyle oynuyor ve onu daireler çizerek yürümesi için iksirlerle besliyordu.

Geldiği yöne doğru döndü ve Emric'in arkasında elinde bir kutuyla durduğunu görünce şaşırdı.

"Hanımefendi," dedi başını . "Görünüşe göre siz kayb

oldu. "Peki sen bunu nereden biliyorsun?" Amara sinirli bir şekilde konuştu.

" "Burası sizi kalenin içinde görmeyi beklediğim bir yer değil." Amara etrafına bakındı. "Neredeyim ben?"

"Majestelerinin döküm sektöründe."

Bu yeniydi. Amara daha önce hiç "döküm" sektörü diye bir şey duymamıştı.

daha önce kale. Emric'e baktı, şüphesi yükseliyordu. "Peki neden buradasın?"

"Majestelerinin stoklarını dolduruyorum." Emric bir kutuyu havaya kaldırdı. "Bunu sabah erkenden yapmayı seviyorum, böylece gün içinde bir şeye ihtiyacı olursa diye hazır oluyor." Emric bir an tereddüt etti. "Sizi bir yere götürmemi ister ?"

Amara yavaşça nefes verdi, kızgınlığı azalıyordu. "Hizmetkârların alanına gitmek istiyorum."

"Bunu tavsiye etmiyorum, Bayan."

"Biliyorum." Onu terslememeye çalıştı. "Ama yine de oraya gitmek istiyorum."

Emric bir süre onu dikkatle izledi, kutuyu yere bıraktı, sonra onu takip etmesini işaret etti ve koridorda yürümeye başladılar. "Diğer hizmetkârların yeni statünü gördüklerinde hakkında ne düşüneceklerini hiç düşündün mü?"

"Bu benim için önemli değil."

"Hayır mı?" Emric merakla ona baktı. "Kralın gözüne girdiğin için seni kıskanacaklarını düşünmüyorsun değil mi?"

Amara kaşlarını çattı. "Kralın lütfuna sahip değilim."

Emric yüzünü buruşturdu. "Sizi temin ederim ki öyle. Başka hiçbir hizmetkâr Carodoc'un odalarına taşınmamış ve en iyi yemek ve kıyafetler verilmemiştir. Sanırım diğer hizmetkârlar seni orada bu şık kıyafetlerin içinde görmekten hoşlanmayacaklardır."

"Bana ne olduğunu biliyorlar mı?" Amara sordu. Eğer hizmetkârlar biliyorsa, ekibi de biliyor olmalıydı.

Emric omuz silkti. "Bilmiyorum. Hiçbirine söylemek öncelikli olmadı."

Amara, alaycı olup olmadığını merak ederek göz ucuyla ona baktı ve onun kendisine gülümsediğini gördü. Gülümsemesi sıcaktı ve Dost canlısıydı ve ona güvenemese de bir müttefik olarak ona sahip olup olamayacağını merak ediyordu.

"Ve her neyse," diye devam etti bir sonra, "bunu senin başına gelen bir şey olarak göreceklerini sanmıyorum. Statünüzü yükseltmek için onu baştan çıkardığınızı düşüneceklerdir."

Amara şaşırmış bir halde ona baktı. Bunu hiç düşünmemişti. Eğer hizmetkârların bölgesine geri dönerse ve onu tanırlarsa, bazı gerçek Hizmetçiler muhtemelen ona yardım etmez.

Emric ona bilmiş bir bakışla baktı. "Aynen öyle. Arkadaş olarak gördüğün biri seni soyup soğana çevirmeye daha yatkın olurdu.

ve yolundan çekilmen için yüzüne kara bir leke süreceğim."

Amara'nın buna verecek bir cevabı yoktu. Bir süre sessizlik içinde ona ayak uydurdu. "Ne zamandır Kral Malloron için çalışıyorsun?"

"On beş yıl," dedi Emric biraz da gururla. "Ben onun en uzun süre hizmet personeliyim. Babasının hükümdarlığı sırasında burada olan hizmetkârlar sayılmıyor çünkü onları işe almadı."

"Aşağılık şeyler yapan bir krala hizmet etmek seni rahatsız etmiyor mu?" Amara tereddütle sordu. Adam belli ki Kral Malloron'u seviyordu ama onun nasıl bir insan olduğunu da görebiliyordu.

"Hayır," dedi Emric kararlılıkla. "Batı Toprakları Kral Malloron tahta geçmeden önce de yozlaşmıştı. Diğer hükümdarlar gibi insanların arasında bir bölgeyi yönetmekle karşı karşıya kalan birinin yapabileceği çok şey vardır. O Batı Toprakları için çok şey yaptı."

Amara nefesini tutamayıp homurdanmaktan kendini alamadı. Bu, Malloron'un masum insanları çalıp köle haline getirmesini nasıl haklı çıkarabilirdi?

Vitray pencereli bir salondan geçerlerken Emric uzun bir süre onu izledi. Bir süre sonra, "Buralı olmayan insanlar Batı Toprakları'nın nasıl işlediğini anlamama eğilimindedir," dedi. "Uçsuz bucaksız, yozlaşmış bir diyarın bir anda iyi insanlar tarafından düzeltilebileceğini düşünmek tek bir kişinin eylemleri naif ve idealisttir."

"Ondan bir şeyleri düzeltmesini beklediğimi hiç söylemedim."

Emric, "Herhangi bir çevreyi etkileyerek gelişmesini sağlamak için onun bir parçası olmak gerekir," dedi. "Kral Malloron mirasını korumak için yapabileceğinin en iyisini yaptı ve bu süreçte, kendileri görmese bile Batı Toprakları halkı için çok şey yaptı."

Amara neredeyse gözlerini devirecekti. Adam Kral Malloron'un yaptığı onca korkunç şeyi kasıtlı olarak kabul etmiyordu. "Yani iki kötülükten en iyisi mi? Söylediğin şey bu mu? Onun sağ kolu olmayı böyle mi haklı çıkarıyorsun?"

Emric başını salladı. "Ben onun sağ kolu falan değilim. Ben onun sadık bir yardımcısıyım. Benim için çok şey yaptı -herkesin yapabileceğinden çok daha fazlasını."

Amara, "Ama sonunda hoşunuza giden bir rolde yer aldınız," dedi.

"Herkes değil var."

Emric, "Rolümün kendi içinde zorlukları var," dedi. "Bu kolay bir rol değil öyle görünse bile."

Amara başını salladı. "Burada bir ailen var mı?"

Emric başını iki yana salladı. "Hayır, benim ailem yok."

Cevap verme şekli Amara'nın ona bakmasına neden oldu. "Arkadaşların var o zaman?"

Emric başını salladı ama başka bir şey söylemedi.

Bu ilginçti. Belki de adam yalnızdı.

"Arkadaşlar bazen durumları daha katlanılabilir hale getirebilir," diye önerdi.

"Katılıyorum," diye mırıldandı Emric. "Ama dostluk asla gerçek değildir, değil mi? Bencildir. Her insan sadece kendisi için, kendi eğlencesi ve merakı için vardır."

Amara boğazından bir ses çıkardı. "Belki siz arkadaşlığı böyle yaşıyorsunuz ama sizi temin ederim ki öyle değil."

Emric ona baktı. "Tanıdığım tüm dostlarım gerçek yüzümü gösterdiğimde bana sırtlarını döndüler. Arkadaşlığımız asla benimle ilgili değildi. Hatta

Şu anda benimle bağlantı kurmaya çalışanların hepsi Majesteleri yüzünden, gerçekte benimle ilgili değil. Kendi çıkarları için benimle ilgileniyormuş gibi yapıyorlar." Durakladı. "Düşündüğünüz kadar yalnız değilim ve bunu tercih ederim."

Amara onun sözlerini düşünerek ona ayak uydurdu. "Arkadaşlık paylaşmakla ilgilidir. Bir kişi ya da diğeriyle ilgili değildir. Eşsiz bir şeyi paylaştığınız karşılıklı bir bağla ilgilidir. Sen alışılmadık bir konumdasın. Hayatınız tamamen kralla ilgili. Kral hakkında gerçekten sizin gibi düşünen birini bulmak zor olmalı. Belki de bu yüzden mücadele."

Emric cevap vermedi ama varacakları yere gelene kadar düşünceli bir sessizlik sürdürdü. "İşte geldik."

Amara kaşlarını çattı. "Beni hizmetkârların alanına götüreceğinizi sanıyordum?" "Günün ilk toplantısına daha çok var.

O zamana kadar dönmek istiyorum," dedi biraz özür dileyerek. "Hizmetlilerin alanını başka bir zaman ziyaret etmeniz . Özür dilerim, hanımefendi." Döndü ve sonra durakladı. "Konuşmamızdan keyif aldım ve söyledikleriniz üzerinde düşüneceğim." Gülümsedi ve geldikleri yöne doğru yürüdü.

Amara başını sallayarak onun gidişini izledi. Belki de bu tür aldatmacalar yüzünden hiç arkadaşı yoktu. Odasına girdi ve kapıyı sessizce kapattı ama arkasını döndüğünde şaşkınlıkla bağırdı.

"İlginç bir yürüyüş mü?" Kral Malloron yaşam alanının ortasındaki masada oturmuş, elinde gümüş bir kadeh tutuyordu.

Amara bir karşılık vermemek için kendini zor tuttu. Şaşırmaktan kesinlikle nefret ama onun kendisini kontrol etmemesini de bekleyemezdi. "Burada ne yaptığınızı sorabilir miyim, Majesteleri?"

Malloron tankardını tembelce döndürdü, gözleri üzerindeydi. "Bunu sana ilk karşılaşmamızda sormuştum, henüz cevap vermedin."

Amara cevap vermemek için dudaklarını birbirine bastırmıştı. Onun hakkında tam olarak ne düşündüğünü söyleyebilmeyi gerçekten çok isterdi ama bunu yapmadan önce kalede tamamlaması gereken bir görev vardı.

"Sanırım bunun zindanlarla bir ilgisi var," dedi kral, tankardından bir yudum almadan önce.

Amara dudaklarını birbirine bastırdı. "Beni takip ettiriyorsun," dedi sakın bir sesle. "Bu yüzden mi her kaybolduğumda asistanın uygun bir şekilde ortaya çıkıyor?"

Ağzı o mükemmel zalim gülümsemeye dönüştü. Elindeki bardağı yere bıraktı ve sandalyeden yavaşça kalktı. "Soyun."

İçini kaplayan şok patlamasını hızla sert bir teslimiyet izledi. Bu kadar kısa sürede onu tekrar becermek istemesi onu şaşırtmamalıydı ama adamın cinsel dürtülerinin yüksek olmadığını ummuştı. Omega görev bilgileri arasında kralın yıllardır yatak kölesi almadığı söyleniyordu. Bunun, onun sekse karşı sıradan bir tutumu olduğu anlamına geldiğini varsaydı, Ya da ihtiyaçları o kadar ahlaksızdı ki, bundan söz edebilecek herkesin gözünden saklanıyordu. Açıkçası bunlardan biri yanlış bir varsayımdı ve diğeri de görülecekti.

Elbisesini ve kat kat iç çamaşırlarını ayak bileklerinde toplanana kadar çıkardı.

Gözleri kızın vücudunda gezindi ve sonra başını eğerek daha birkaç saat önce bağlandığı banka doğru ilerlemesini işaret etti.

Onu tekrar bağlarken yavaşça nefes aldı ve zihnini boşaltmaya odaklandı. Eğer zihnini ayrı tutabilirse, adamın vücuduna ne yaptığının bir önemi yoktu. Ama karnının altındaki pürüzsüz deri hissi, sanki vücudu hatırlamış gibi, onda bir tepkiyi tetikliyor gibiydi. Adamın sikinin amındaki acısı birkaç saat öncesinden kalmıştı ama yine de Pantolonunun kemerinin çözülme sesi ona ulaşır ulaşmaz bacaklarının arasında toplanan kayganlığın karıncalanması başladı

Elini tekrar kızın sırtında gezdirdi, kıcını sıktı ve parmaklarını amına soktu. Daha sonra parmaklarını emdiğini duyduğunda, onun

kaygan gerçekten akmaya başladı. Kahretsin, bu neden bu kadar seksiydi? Adam onun arkasına geçerken, kadın tutamaklara tutunarak yavaşça nefes aldı ve gözlerini kapattı.

Bu sefer hazırlıklı olduğunu sanıyordu ama değildi.

İçine girdi ve onu acımasızca becermeye başladı. Keskin penetrasyon onun gerilmesine neden oldu ve kaçmaya çalışırken kıvrandı, ancak kısa süre sonra acı o sert zevke dönüştü ve zihninin yanı sıra vücudunu da doldurdu. Tüm vücudu sehpaye doğru sarsıldı ve sehpanın gerginlik altında gıcırdamasına ve inlemesine neden oldu. Adam onun derinliklerine her gömüldüğünde, muhteşem bir ürperti vücudundan geçerken ayak parmaklarını kıvırdı.

Alfa aniden geri çekildi ve sikinin süngerimsi başını klitorisine vurdu, bir ritimle tekrar vurmadan önce daireler çizerek ovdu. Başının onu okşamasının verdiği lezzetli his vücuduna yayılarak daha da rahatlattı. Adam ucu açıklığının etrafında daireler çizerken ve sonra tekrar klitorisine dönerken inledi. Bacaklarını araladı ve kalçalarını eğerek onu tekrar içeri girmesi için cesaretlendirdi ama adam alay etmeye devam etti.

Beklenti çok fazla olduğunda, onun için inledi ve inledi, kim olduğu ve onu ne kadar küçümsediği hakkındaki tüm düşünceler zihninden kaçtı. Kalçalarını olabildiğince uzağa ve genişliğe döndürdü, onu kendisini alması için ikna etmeye çalıştı. Nefes alış verişinin kesilmesinden onun çırpınısını izlemekten zevk aldığını anlayabiliyordu ama istediği, ihtiyaç duyduğu şeyin ötesini düşünemiyordu.

Aniden tekrar içine girdi ve bunu telafi etti. Kızın kayganlığı, sikişmelerini daha yumuşak, daha derin ve daha yoğun hale getirmek için birikmişti ve yardım edemedi ama onun tekrar içinde olduğunu hissedince haykırdı.

Onun üzerine eğildi, ritmini bozmadan iri elini vücudunun altına soktu ve her bir göğsünü iri arasına aldı. Göğüslerini sıktı ve okşadı, parmaklarıyla meme uçlarını oynattı, Kulak memesini tekrar ağzına alıp emmeden önce.

üzerindeymiş gibi hissetmesi, vücudunun her yerinde çılgına dönen hisler, kreşendosunun hızla yükselmesine neden oldu. Orgazmı onu parçaladı, Hırçın, vahşi ve o kadar mutluluk verici derecede yoğunlu ki, vücudu ona yenik düşerken tek yapabildiği tutamaklara tutunmaktı.

Doruk noktasına , Kral Malloron onun içinde sarsılıyor, boşalırken sikini onun derinliklerine batırıyordu. Aletinin tabanı biraz genişlemişti ve kadın kendini aletin üzerine bastırırken buldu. daha fazla hissetti. Bunu yapma ihtiyacını anlayamıyordu ama

karşı koyamayacak kadar zayıftı. Kral onun üzerine uzandı ve nefes alışları sakinleşirken ağırlığını onun üzerine verdi. Sonra ayağa kalktı ve geri çekildi. Kadın

bu kadar kısa sürede tekrar boş kaldığı için hayal kırıklığı içinde çılgılık attı. Bunun gerekiyordu ama bu konuda neden bu kadar güçlü hissettiğini anlamaya bile başlayamıyordu.

Kral Malloron rahatça pantolonunun içine girdi ve kadının bileklerini çözdü. "Bir sonraki toplantı bir saat içinde başlıyor," dedi, ses tonu biraz mesafeliydi. "Bunun için hazır olun."

Öğleden sonra geç saatlerde, toplantılardan birinin ardından Malloron Amara'yı masaya çağırdı.

"Otur." Yanındaki sandalyeyi işaret etti.

Tereddüt etti. "Beni yolundan çekmek istediğini sanıyordum?" Adam ona sert bir bakış fırlattı. "Otur."

Yavaşça oturdu, adamın nedenlerini merak ediyordu. Şimdiye kadarki tüm toplantılarda onu görmezden gelmişti, bu yüzden aniden onu masada istemesi garip görünüyordu.

"Büyü kullanımın ilgimi çekti bukalemun," dedi adam, kadın sandalyeye yerleşip sırtını dikleştirip ellerini kucağına koyarken. "Bana kale duvarlarının dışına seyahat etmek için nasıl bir portal yaratmayı başardığını anlat."

Amara yanıt vermedi. Ekibini ya da diğer Omegaları tehlikeye atabilecek hiçbir bilgiyi onunla paylaşmayacaktı. Bunu biliyor olmalı.

"Elbette, diğer yöneticiler bu gibi ince ayrıntılarla ilgilenmeyecektir. Bu," diye yorumladı. "Onlar sadece sizin ve dinamiklerinizin kendi çıkarlarına yardımcı olmak için büyü kullanmanızı isteyeceklerdir."

"Ve sen bunu kendi yardımın için kullanmayacak mısın?" diye karşılık verdi, kendini tutamayarak.

"Hayır," diye yanıtladı basitçe. "Büyü üzerindeki kontrolümün sizinkinden daha üstün olduğu konusunda tatmin oldum."

Amara bir kahkaha attı.

Ona bir bakış fırlattı. "Sen öyle düşünmüyor musun?"

Ona sırtıttı. "Elbette öyle, Majesteleri. Ne de olsa Yetenek'i sizin aileniz yarattı. Hiçbir şey onların doğada bir şey olduğunu görme ve bunu bir kitaba not etme yeteneklerini geçemez."

Dümdüz önüne bakarken yüzü taş gibiydi. Uzun bir an geçti ve sonra ona döndü ve elbisesinin düşük yakasını aşağı çekti.

Böylece göğüslerinden biri dışarı fırladı. Geri çekilmeye çalıştı ama birden hareket edemediğini fark etti. Vücudunun her parçası, tıpkı onu odaya taşıdığı gibi, sihirle sıkıca yerinde tutulmuştu.

Eğildi ve meme ucunu ağzına aldı, koyu kahverengi gözleri üzerindeydi. Adam meme ucunu tembelce emerken, dilinin ucunu meme ucunun etrafında döndürürken ve nazıkçe yalarken kadının içinden zevk dalgaları geçti. Adamın dili ısrarcı olmaya başladığında amı sıkıştı ve karıncalandı ve adam meme ucunu dişlerinin arasına alarak ısırıldığında, kadın boğazının arkasından inlemekten kendini alamadı.

Boynunu öptü ve diğer meme ucuna erişmek için yakanın diğer tarafını aşağı çekerken kulağının arkasını yaladı.

Uyarılmanın çırpınışları göbeğine kadar indi ve meme uçları sertleşip sertleşene kadar külotu sıırıslıslam oldu. Amara gerçekten de Adam dikkatini onlardan çekip ağzını tekrar boynuna götürdüğünde sinirlendi. Tüm vücudu, onun geri kalanına da aynı özverili ilgiyi göstermesi için haykırıyordu... özellikle de amina. Yüzünde bir sırıtışla çenesi boyunca öptü. "Madem Yetenek kullanımın bu kadar sofistike, neden sana olan hakimiyetimi kıramadın?" diye mırıldandı.

Gözleri sertleşti ve sertleştikçe gülümsemesi derinleşti. "Belki de hoşuna ," diye önerdi. "Belki de bir sonraki görüşeceğim tüccarın her an içeri girebileceğini bilmenin heyecanını hoşuna gidiyordur."

Panik Amara'nın arzu dolu zihnini sarmaladı, ama ne kadar savaşmaya çalışsa da onu sıkıca tutan büyüden kurtulamadı.

Malloron bir süre onu izledi ve sonra içini çekti. ". Sana yardım edeceğim."

Onu bir kez daha emmek için eğildi ve sonra elleriyle bir dizi hareket yaptı ve büyü aniden dağıldı.

Amara sandalyeden fırladı ve ona ters ters bakarken kendini örttü. "Meydan okuma eşit olmadığında yeteneğinle övünmek çok kolay," diye tükürdü.

"Nasıl eşit olmayabilir?" diye sordu. "Az önce yeteneğinizin benimkine rakip olabileceği sonucunu çıkardınız. Açıkçası olamaz."

"Büyüye erişimim olsaydı, sizi temin ederim ki sizi koruyan zayıf zanaatkârlarınızın çoğundan fazla rakibim olurdu," dedi ateşli bir şekilde, yakasını düzeltti ve avuçlarını hassas meme ucunun üzerinde tuttu.

Malloron'un yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. Oturduğu yerden kalktı. "Demek büyüye erişemiyorsun. Bildiğim iyi oldu."

Amara dondu kaldı, midesi bulandı. Az önce ona kendisinin ve dolayısıyla diğer Omegaların büyüye erişemediğini söylemişti.

Ona doğru yürüdü ve duvara çarpana kadar neredeyse neden oldu. "Odana dönebilirsin bukalemun," dedi, yüzünde hâlâ o sinir bozucu gülümseme vardı. Kaslı kollarını onun iki yanına koydu ve eğildi. "Bu tüccar gelecek gibi görünmüyor. Ama odanızda olduğunuzdan emin olun. Ben daha sonra uğrayacağım." Gözlerindeki hararetli bakış klitorisinin sıçramasına neden oldu. "Sanırım yaptığım şeyi bitirmem adil olur. başladı."

YEDİNCİ BÖLÜM

MALLORON

Amara'nın düzgün beli, yuvarlak poposu ve dar, lezzetli, ıslak amcığı Malloron'un zihnine hükmediyordu. İlk başta bunun yıllardır seks yapmamış olmasından kaynaklandığını düşündü ama kısa sürede bunun böyle olmadığını anladı. Omega'nın inanılmaz bir vücudu vardı - gerçekten özel bir - ve verdiği tepkiler o güne kadar gördüklerinin en baştan çıkarıcısıydı... kalçalarını döndürme şekli, çıkardığı alçak inilti ve esaretine karşı savaşıma şekli çok fazla oldu... lanet olsun. Odadan çıktıktan hemen sonra onu tekrar sertleştirmek için yeterliydi. Bu Omega'yı kesinlikle planları için kullanacaktı ve bu arada onu istediği kadar sık alacaktı. Bunu hak etmişti.

Ağzını onun amına dayamayış, kayganlığının çenesinden aşağı damlamasını, inlemelerinin kulaklarını doldurmasını seviyordu. Hayatında hiç bu kadar güçlü bir şekilde boşaldığını hatırlamıyordu - sanki tüm hislerini tamamen kaybetmişti

makul bir düşünce. Onu becerirken ondan gelen koku odayı doldurduğunda onu neredeyse vahşileştirdi. Narin koku, içinde ilkel bir şeyin yüzeye çıkmasına neden oldu, ona hükmetmek isteyen vahşi ve tüketen bir şey.

Onunla çiftleşme deneyiminin tamamı inanılmaz derecede tatmin ediciydi; onu bunun ötesinde bu kadar çok istemesi onu şok etti. Daha önce hiç

Daha önce seviştiği herkesi sahipleniyordu. Geçmişte paylaşmayı hiç umursamamıştı ama Omega'yla ilgili bir şey, içinde neredeyse Yetenek'in onu kandırmak için kullanılıp kullanılmadığını merak etmesine neden olacak bir baskınlık uyandırıyor. Dikkatli olmak zorundaydı. Kölelerinden herhangi biriyle ya da güvenemediği veya tamamen kontrol edemediği hiç kimseyle yatmamasının bir nedeni vardı.

Burada durumun böyle olmadığından emindi ama de kendini kontrol etti Amara'yı becermeye başladığından beri her ihtimale karşı birçok kez sihirli iksirler ve büyüler kullanmıştı. Hiçbir şey yerinde görünmüyordu.

Açıkça görülüyordu ki, cinsel açıdan tamamen deneyimsiz değildi - onun sikini emme şekliyle değil. Bunun vardığında hissettiği kızgınlık, hakim olduğu tüm otokontrolü kırdı. Ancak kızın mükemmel yüzünü avucunun içine aldığı anda, kız ona meydan okurcasına bakarken

Uzun kirpiklerle çerçevelenmiş o güzel mavi gözleri gördüğünde, şok içinde ne halt anladı. Evet, bir sevgilisi olup olmadığını itiraf etmemesi onu . Ama verdiği tepki tamamen gereksizdi.

Aslında gizemli adamdan kurtulmayı amaçlayarak bu konuyu kendisi araştırmayı düşünmeye başlamıştı. Bu onun için saçma bir düşünceydi! Kız zaten onunken neden bu kadar ileri gitmesi gerekiyordu ki? Yine de, özellikle de kızın hafif kokusu burnuna dolduğunda, tüm tehditleri ortadan kaldırmak için bir şeyler onu kaşındırıyordu. Karanlık aydan sonrasına kadar ağzını onun amına bir daha sürmemeye karar bile. Bu onu çok vahşi yapıyordu.

Sonraki hafta boyunca, onu sabah erkenden ziyaret etti, bankın üzerinde becerdi, toplantılara eşlik etti ve sonra akşam geç saatlerde tekrar ziyaret etti, ama yine de her zaman sert kaldı; her toplantı sırasında, tapınağındaki gecelerinde, her lanet günün her anında. İşler o kadar kötüye gitmişti ki, öğle tatilinde onu alıp odasına götürmeye başladı, böylece onu tekrar bankın üzerinde becerebilecekti. Toplantılarını sabahtan akşama kadar sürecek şekilde ayarlamaya çalışıyordu.

Geceye kadar -arada sadece seks molası vardı- Amara'nın kalede dolaşma zamanını kısıtlıyordu. İhtiyacı olduğunda içine girebilmek için onu yakınında istiyordu.

Tabii ki, şatoda ne zaman keşfe çıksa gözünü ondan ayırmıyordu ama evinin yolunu bulmakta tamamen acizdi. Belli ki şatonun ne kadar büyük olduğunu hafife almıştı, bu da hizmetlilerin alanından ya da vardiyalarının onu götürdüğü herhangi bir yerden hiç uzaklaşmadığını gösteriyordu. Bu onun işine geliyordu. Birkaç kez Emric'i onu alması için gönderdi, ama o şatoda kaybolmuş bir şekilde dolaşırken avucunun içinde onun titreşen işaretini okşamak gerçekten eğlenceliydi.

İkinci haftanın başında, gardırobuna yöneldi ve altın dikişli, sade ama zarif siyah bir tunik seçti ve bir dizi altın küpe ve kristal bir kolyeyle birlikte ona verdi.

"Bu bir gece tuniği," dedi ve onu kaldırdı.

Malloron gülümsedi. "Bu daha uygun."

"Bu sefer gerçek bir yatağa mı gidiyoruz?" diye sordu, sesi biraz alaycıydı.

"Tak onu." Döndü ve odadaki büyüye odaklanarak zihnini sakinleştirdi. Bir dizi kelime mırıldanarak, odanın ortasında büyük dairesel bir sihir parıltısı yaratmak için parıldayan sihir tellerini birbirine ördü.

Amara'ya döndüğünde, Amara giyinmiş ve geçide bakıyordu. "Kalenin dışına mı çıkıyoruz?"

Malloron başını sallayarak, "Tüm bu sorular," diye alay etti. "Kalemde dolaşma özgürlüğüne sahip olmak istiyor musun, istemiyor musun?"

Amara'nın ağızı gerildi. Başka bir şey söylemeden onun yanında durmak için hareket etti.

Malloron kıkırdadı, kolunu küçük kızın sırtına koydu ve onu geçitten geçirip sessizce hareketlenen büyük, zarif bir salona götürdü. Özenle giyinmiş erkekler ve kadınlar küçük kümeler halinde toplanmış konuşuyor ve içki içiyorlardı. Salonun bir kenarı boyunca, aralıklarla açıklıkları olan kalın siyah bir perde uzanıyordu. Açıklıklarda, küçük kabinler izlenimi vermek için masa gibi standların üzerine siyah kutular yerleştirilmişti.

"Neredeyiz biz?" Amara merakla sordu.

"Majesteleri!" Dük Ainmire salonun ortasından Malloron'a doğru adım atarak geldi. "Burada olmanıza çok sevindim, gelip emin değildim." Garip bir selam verdi. "Normalde yardımcınızı gönderdiğinizi biliyorum ama tüccarlar ve diğer yöneticiler için sizi burada görmek gerçekten fark yaratıyor."

Malloron başını salladı. "Ne zaman başlamayı planlıyorsunuz?"

Ainmire her zamanki gibi doğrudan soru karşısında bocaladı ve Malloron'un siniri ancak avucunu Amara'nın kıkına indirerek yatıştı. "Birkaç dakika içinde, Majesteleri," dedi sonunda. "Standınız istediğiniz gibi hazırlandı. Şarap göndereceğim." Diğer kabinlerin üzerindeki kraliyet balkonunu işaret etti; buradaki kabin de aşağıdakilerle aynıydı ama perde ve kutu koyu mor renkteydi.

Malloron başını eğdi ve Amara'yı siyah perdelere doğru götürdü. Onlar alanda gezinirken o da tüm salona baktı, diğer yöneticilere ve konuklarına hafızasına kazımaya çalışır gibi baktı ve sanki bir kaçış planlıyormuş gibi salonun garip yerlerine baktı. Malloron onu diğerlerini gözlemlediği gibi gözlemledi ve şöyle düşünmeye başladı Kıkını sık.

Merdivenlere ulaştıklarında "Bu ne tür bir etkinlik?" diye sordu.

"Göreceksiniz."

Amara ona endişeli bir bakış fırlattı ama yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu. Merdivenleri tırmanırken, "Hiç muhafızınız yok," diye belirtti.

"Muhafızlara ihtiyacım yok, ancak zaman onlarla seyahat etmeyi seviyorum."

Ona şöyle bir baktı. "Neden bugün değil?" "Göreceksin."

Balkona ulaştıklarında bir hizmetçi şarap, kuru meyve ve yemişlerle geldi. Malloron ona etkinliğin geri kalanında rahatsız edilmek istemediğini söyledi ve ardından Amara'ya döndü. "Külotunu çıkar."

Yüzünü kaldırıp ona bakmadan önce durdu. "Affedersiniz?"

Adam ona sert bir bakış fırlattı. "Çıkar şunları."

Amara isteksizce tününin altına uzandı, külotunu çıkardı ve Malloron'un uzattığı eline bıraktı. Malloron külotu burnuna bastırdı ve cüppesinin içine sokmadan önce Amara'nın kokusunu uzun uzun içine çekti.

Birdenbire salon kararmaya başladı. "Neler oluyor?" Amara tetikte sordu.

Malloron onu girişine doğru çağırdı. Oradan tüm salonu görmek mümkündü.

"Burası senin ," dedi Amara'ya, önündeki sehpanın üzerinde duran dikdörtgen kutuya dokunarak.

Amara kaşlarını çatı, nasıl cevap vereceğinden emin değildi.

Malloron kutunun ucunu bir kapı gibi açtı. "İçeri gir." "Ne?

Hayır!"

Malloron onu yakaladı ve mor kutunun içine itti. Boynundaki kristali aktive etmek için bir büyü mırıldandı ve kızın itirazları sessizliğe büründü. Malloron kapıyı kapattı ve çömelerek kapıdaki yuvarlak delikten kıza baktı, kız yumruklarını yanlara vuruyordu. Ancak kutu son derece sağlamdı ve neredeyse hiç hareket etmiyordu. Onu görünce hırladı ama konuşamadı. "Arkanı dön ve kıcını bu delikten dışarı it," diye talimat verdi.

Amara'nın gözleri büyüdü. Öfkeyle başını salladı.

Malloron sıkılmış gibi, "Şimdi," diye emretti. Ayağa kalktı ve kutunun arkasında durup koridora baktı. Aşağı bakarak Amara'yı izledi.

Kutunun hareketsiz otururken üst kısmı oluşturan tek yönlü görüş, açıkça bir şeyler düşünüyordu. Sonunda arkasını döndü, tuniğini kaldırdı ve kışını dışarı çıkardı.

Cihaz, amına erişim sağlamak için hafifçe eğilecek ve aynı zamanda ona rahat bir pozisyon sağlayacak şekilde tasarlanmıştı - tam olarak bir koltuk değil ama ona . Çubuklar uzun kenarı boyunca uzanıyordu ve diğer ucunda ama manzara tek yönlüydü. Malloron yerini sabitlerken kıkırdadı - evdeki en iyi koltuk onundu.

Tüccarların hepsi stantlarındaki yerlerini almak için içeri akın ederken, elini kızın poposunda gezdirdi, hafifçe okşadı ve çimdikledi. Pantolonunun kemerini yavaşça çözdü ve parmaklarını amına daldırdığında, olacağını bildiği gibi çoktan ıslanmıştı. Olay başlayana kadar klitorisile oynadı, diğer eliyle kendini ovuşturdu.

Köleler içeri girdiğinde, kendini konumlandırdı ve ona doğru bastırdı. Cihaz onun boyu için özel olarak yapılmıştı, ancak ilk kez kullanıyordu ve bu muhteşemdi. Kadının amı adamın etrafına tam oturmuştu ve kimse onu göremiyordu. Kutunun üzerinde öne doğru eğildi, perdeler iki yanında duruyordu ve yavaşça girip çıkıyor, tek yönlü görüş sağlayan üst kapaktan onu izliyordu.

Başını eğmişti ve omuzlarının hareketine bakılırsa ağır ağır nefes alıyordu. Hızını biraz artırdı ve her itişinde, kışının ona karşı zıplarken dalgalandığını fark etti.

Fuuuuck. Uzun süre dayanamayabilir.

Tüccarlar köleler için teklif vermeye başlayınca Amara'nın başı havaya kalktı. Salona baktı ve onun tepkisini ilgiyle izledi. Yüzünü göremiyordu ama elleri barı daha sıkı kavradı ve başını hafifçe salladı.

Ritmini hızlandırdı, üst bedeni nispeten hareketsiz kalırken kalçalarını kadının içine sokana kadar itti. Kadının ipeksi amcığı onun etrafında titriyordu ve adam yardım edemedi ama gırtlaktan bir inilti çıkardı.

Ainmire yerden seslendi ve bir avuç köleyi işaret ederek, "Buyuruyor musunuz Majesteleri?" dedi.

Malloron ritmini bozmadan başını eğerek selam verdi.

Açık devam ettikçe hızlandı ve Amara'nın bara tutunarak kendini sabitlemeye çalışmasını izledi. Teklifin kazananı ilan edildiğinde, Amara'nın amı kasıldı, sıkıştı ve kaygan bir şekilde fişkırdı.

Gel. Başı öne eğikti ve hâlâ adamın darbeleriyle sarsılıyor olsa da vücudu gerginliğini kaybetmiş görünüyordu.

İçine doğru fıskırdı, doruk noktası onu parçaladı -tatlı, mutlak bir coşku. Son hamlesini yaptı, sikinin dibinde hafif bir şişlik hissetti ama kadın onu sıktağında neden bu kadar iyi hissettiğini anlayamadı.

Bir sonraki lot bitene kadar içinde kaldı, nefesi kesildi ve sonra geri çekildi.

OceanofPDF.com

SEKİZİNCİ BÖLÜM

AMARA

Amara, Kral Malloron'un diğer yöneticilerin ve tüccarların övgülerini kabul etmeyi bitirmesini beklerken bacaklarını birbirine sıkıştırdı. Aşağılanmışlık, öfke ve bitmek bilmeyen bir özlem vücuduna hücum etti. Kendini kaskatı ve hareketsiz tuttu, az önce ona yaptırdığı şeye inanmakta güçlük çekiyordu; bu durum midesini bulandırdı.

Evet, vücudunu izin vermeyi kabul etmişti ama aslında onu aletini sokacağı bir tür yüz­süz delik olarak kullanmıştı. Buna şaşır­mamalıydı. Ne de olsa geçen hafta boyunca onu mobilyalara bağlamış ve arkadan sikmişti. Ama bu daha kötüydü.

Batı Toprakları'nın hükümdarları ve asilzadeleri tarafından alınıp satılan, bir mal ya da daha da kötüsü bir hisse senediymiş gibi değer biçilen köleleri izledi. Bazı köleler açıkça uyuşturulmuştu, ayaklarının üzerinde sallanıyor, gözleri zar zor açılıyordu. Diğerleri korkmuş ya da şaşkın görünüyordu.

Ve bu dehşeti izlerken, zihinsel olarak onu daha derine, daha hızlı ve daha sert gitmeye teşvik ederek kralın sikine baskı yapıyordu.

Bu onu utançla doldurdu.

Eğitimine ne olmuştu? O bir Omega ajanıydı, olası tüm senaryolarla başa çıkmak için eğitilmişti - neredeyse aklını kaybedecek kadar sert orgazm olmak dışında bir şey, herhangi bir şey yapabilmeliydi.

Sonunda kral gitmeye hazır­dı. Bir geçit yarattı ve onu bu geçitten geçirdi.

"Şu aparatlardan birini buraya koymalıyım," yorumladı arkalarındaki geçidi serbest bırakırken. "Bence diğer parçalara mükemmel bir ekleme olurdu, sence de öyle değil mi?"

"Ama Majesteleri, nasıl tahrik olursunuz?" Amara sesinin hafif ve alaycı söyledi. "Belli ki korkutulmaya, uyuşturulmaya ve

sikinizin sertleşmesi için kölelerin kafasını mı karıştırdınız? Böyle kapalı bir odada nasıl başa çıkarsınız?"

Kral Malloron'un sırtışı devam etti ama gözleri kısıldı. "Benim için endişelenmeniz gerçekten dokunaklı ama beni tahrik etmeniz için kışınızı görmem yeterli."

Onun sözleriyle midesinde bir heyecan kıpırtısı belirdi ama bunu görmezden . "Evet, eminim herhangi bir kış yeterli olacaktır." Yatak odasına gitmek için döndü. "Seni memnun etmenin bu kadar kolay olması iyi bir şey."

Kral onu yakalayıp sert ve kaslı vücuduna doğru çekerken nefesi kesildi. Yumruğu saçlarını kavradı ve kafa derisindeki o keskin çekim amının karıncalanmasına neden oldu.

"Hayır, sadece kışın iş görür bukalemun," diye mırıldandı. Ona bakarken gözleri yarık gibiydi. "Sadece senin amcığın bu siki havliyle sıkabilir. Onu özgürce ve bolca kullanmamı sağladığın için çok ."

"Bunun senin için bir şans olduğunu sanmıyorum," diye tükürdü Amara, adamın sözleri karşısında vücudunda oluşan çılgın tepkileri, adamın vücudunu kendi vücuduna bastırıldığını hissetmesini ve yakışıklı yüzünün ona şehvetle bakmasını görmezden gelerek. Onu daha yeni becermişti ve vücudunun ona hazırlanıyor olması onu öfkeliyordu Yine... Hala doyamadığını. "Bana lanet bir kutunun içinden çıkmış yüzsüz bir kış gibi davranacaksınız neden benimle böyle bir anlaşma yaptınız? Omegalar'ın dört gözle beklediği şey bu mu? Senin korumanı kabul etmeyi? Çok sayıda Alfa onları istekleri dışında mı beceriyor?"

"Hiçbir şey senin iradene karşı değildi!" diye gürledi. "Şartlarımızı belirlediğimizde neyi kabul ettiğinizi biliyordunuz. Sikimi hızlıca emmek için Eiros Kalesi'nde serbestçe dolaşmayı ." Aletini indirdi Sesi gürlmeye başladı ve bacaklarının arasına uzanarak yapış yapış olmuş amını okşadı. "Ve benden kendimi bundan mahrum etmemi bekleyemezsin."

"Yani amacın bu mu? Geri kalanımızı fahişeleştirmeden önce kendine biraz Omega amı bulmak mı?"

"Diğer Omegaların bununla hiçbir ilgisi yok," dedi rahatça, parmakları klitorisinin üzerinde tembel tembel gezinirken. "Bu benimle senin aranda."

"Bana bu şekilde davranırsanız, onların çıkarlarını düşündüğünüze onları ikna edemem."

"Hmm..." Kral düşünceli gibi davrandı ve Amara nefesinin hızlandığı gerçeğini en aza indirmek için sığ nefes almaya çalıştı. Bu zevk

Bacaklarının arasından yavaşça yükseldi ve tepki vermemek için mücadele etti. "Bu anlaşmamızı bozmak istediğın anlamına mı geliyor?" diye sordu.

Ona ters ters baktı, ağzı sıkı sıkıya kapalıydı, keşke söyleyebileceğı her şeyi söyleyebilseydi.

İstediğı şeyler vardı ama içinde sürüklenen hisler başını döndürmeye başlamıştı.

Kral onun yüz ifadesine baktı ve kara gözleri parladı, yavaşça Yüzüne bir gülümseme yayıldı. Ağzını kızın kulağına doğru indirdi ve Parmaklarını daha da sıkarak klitorisini titretmeye başladı. "Elbette bundan zevk almıyormuş gibi davranabilirsin," diye mırıldandı, "ama her seferinde ıslanıyorsun.

Sana her dokunduğumda."

Kısmen yaklaşan orgazmından, kısmen de içinde bulunduğu durumdan duyduğı çaresizlikten inledi. Adam haklıydı. Vücudu üzerinde tam bir kontrole sahipti, bu inkâr edilemezdi. Ama onun zihnine sahip değildi. Bu zihniydi ve sadece ekibine ve çocuklarına adanmıştı ve ileriye dönük olarak buna odaklanması gerekiyordu - adamın ne yaptığı ya da neden yaptığı önemli değildi, zaten adam asla dürüst olmayacaktı. Adam düpedüz bir yalancıydı.

"Sevgilin ne yaptığını sanıyordu bilmiyorum ama amın sekse o kadar aç ki," diye devam etti. "Tek yaptığım ona ihtiyacı olan şeyi sağlamak. Bu ikimiz için de tatmin edici bir durum. Bunu onlara açıkladığında eminim diğer Omegalar da bunu takdir edecektir."

Adam bir parmağını içine soktuğunda, kadın tüm tepki verme yeteneğini kaybetti. Adam parmağını sokup çıkarırken kalçalarını adamın elinin üzerinde hoplattı, başparmağı klitorisini oynattı. Kadın boşalırken, adam onun boynunu emdi ve kadın titreyip bacakları gevşerken hırladı.

Doruğa ulaştıktan sonra, karanlık bir umutsuzluğun yanı sıra bir uyuşukluk da onu ele geçirdi. Vücudu ona her seferinde ihanet ediyordu ve onun kendisini kullanmasını kabul etmiş olmasına rağmen, tepkileri, duyuları ve içgüdüleri üzerinde ne kadar kontrolü olduğunu düşünmek iç karartıcıydı.

Kral parmaklarını emdi ve sonra onu kollarına alıp yatak odasına götürdü, burnunu boynuna bastırarak onu içine çekti. Adam memnuniyetle guruldarken, kadın da ona karşı duyduğı titreşim hissiyle iç çekti.

yatağa yatırdı ve karanlığa bürünmüş bir şekilde üzerine eğildi. "İyi uykular bukalemun," diye mırıldandı, bir parmağını yüzünün yan tarafında gezdirerek. "Yarın o amcık için başka planlarım var."

OceanofPDF.com

DOKUZUNCU BÖLÜM

MALLORON

Malloron haftalık toplantıları için yerine oturduğunda Emric, "Korkarım kötü haberlerim var Majesteleri," dedi. Bu, Amara'nın katılmasına izin vermediği toplantılardan biriydi - tabii ki bu çok gülünç olurdu.

"Kötü haberlerden hoşlanmam, Emric," dedi hafifçe. O kadar iyi bir ruh hali içindeydi ki, bunu herhangi bir şeyin bozabileceğinden şüpheliydi. Böyle bir ruh hali, iyi bir Omega kedisinin kanıtıydı.

Emric koltuğunda hafifçe kıpırdandı ve Malloron bunun iyi bir şey olmayacağını anlayabildi. "Anlat bana."

"Brecc diğer yöneticilerle birlikte sizi devirmek için başarılı bir plan hazırladı."

Malloron'un çenesi sertleşti. "Ne?"

"Anladığım kadarıyla, en az bir yıldır planlama aşamasındaydı, ancak İmparator Drocco ile yapılan savaş daha fazla yöneticiyi onun düşünce tarzına yöneltmiş gibi görünüyor."

"Peki kraliyet yönetimini tam olarak nasıl devirmeyi planlıyorlar?" Malloron, öfkesi göğsünde sert bir top haline gelmiş bir halde sordu.

"Amaç kaynaklarını bir araya getirmek," dedi Emric endişeyle. "Kendi kontrolleri altında olacak bir Yetenek-zanaatkârlar meclisi oluşturmayı planlıyorlar. Her biri bu meclise bir Yetenek-zanaatkâr gönderecek, hepsi bilgi ve becerilerini paylaşacak. Fikir şu ki, bilgiyi paylaşırlarsa daha güçlü olacaklar."

"Asla işe yaramayacak," dedi Malloron. "Yetenekli zanaatkârlar artık onları dinlememeye karar verdiklerinde ne olacak?"

"Bu konuyu görüştüler ve bunun olmasını engellemek için büyülerini araştırıyorlar."

Malloron başını salladı. Aptallar. Yetenek'i kontrol etmeye çalışabileceklerini düşünüyorlarsa, Yetenek'i çok az anladıkları açıktı-

büyüleri ve bilgileri paylaşmaları için lisans verdikleri zanaatkârlar. Muhtemelen güç zanaatkârlarının kafasına indiğinde pisliği temizlemek için sonunda ona koşacaklardı. "Peki Yetenek-zanaatkârlarının böyle bir durumda akıllarını başlarında tutmalarını nasıl bekliyorlar?"

Her bir Yetenek ustası sonunda büyü kullanmaktan delirdi. Onu ne kadar çok kullanırlarsa ve ne kadar yetenekli olurlarsa, delilik de o kadar çabuk ortaya çıkıyordu. Kraliyet yöneticilerinin bu kaderden her zaman kaçınmasının tek nedeni tenebris idi ve bunu kesinlikle kimse bilmiyordu.

"Cleyanti toplantısında bu konuda epeyce tartışma oldu," dedi Emric. "Bazıları, cadılar meclisinde büyüleri paylaşmaya başladıklarında etkilerinden çok çabuk etkilenmemeleri için çocuk Yetenek-zanaatkârları kullanmaları gerektiğini düşünüyor.

Diğerleri ise halihazırda yerleşik olan Yetenekli zanaatkarların deneyimlerinden faydalanmaları gerektiğini düşünüyor."

"Birbirlerinin yetenekli zanaatkârlarına güvenemeyecek kadar birbirlerinden şüpheleniyorlar."

"Her biri bu fikre çok bağlı ve tutkulu görünüyordu." Emric söyledi. "Her birinin sorumluluklarını belirleyen bir sözleşme imzalamayı kabul ettiler."

Malloron uzun bir süre düşündü. "Orada olmayan ya da buna hevesli olmayan hükümdarlar var mıydı?"

"Küçük bölgelerden hiçbirisi yoktu. Ayrıca Glansrech, Della Mont Adaları veya Khayola'dan herhangi bir temsilci görmedim." Bir parşömen yaprağını kaldırdı. "Kimin hangi toplantıda olduğunu belgeledim."

Malloron isimlere göz gezdirdi. "Yani güçlü hükümdarların çoğu işin içinde. Bu meclisi ne zaman kurmayı planlıyorlar?"

Emric tereddütle, "Şu anda Yetenek-zanaatkârlarını seçme aşamasındalar," diye cevap verdi. "Ayrıca sözleşme taslağını da hazırlıyorlar."

"Bundan kim sorumlu?"

"Brecc."

Malloron başını salladı. Muhtemelen bu olası devrilmenin her yönünü kontrol edecekti ama Brecc başarılı olamayacaktı. İki buçuk hafta sonra karanlık ayın gecesi geldiğinde bile.

"Bundan sonra ne yapmamı istersiniz, Majesteleri?" Emric sordu.

"Rucevale'den Airey'i izlemeni istiyorum. Malikânesine sız ve bu konuyla ilgili olarak her zaman tam olarak ne yaptığını öğrenin."

"Evet, Majesteleri, zaten bir ekip hazırladım."

"Güzel. Odaların performansı hakkında konuşalım."

İkinci haftalarının başında, sabah erken saatlerde yapılan bir toplantı sona erdiğinde Amara'ya döndü. "Kaleyi gezmek ister misin?" diye sordu hoş bir şekilde.

Köle müzayedesinden döndüğünden beri sevişmelerini sadece onun odasına saklamıştı ama elindeki her aleti kullanmış ve onu istediği kadar sık, istediği kadar çok almıştı. Kız da coşku içinde ona uymakla kalmıyor, onu cesaretlendiriyordu; inleyerek kalçalarını onun dikkatini çekmek için oynatıyor, ellerini üzerinde gezdiriyor ve anlamsızca mırıldanıyordu. Kendini o anlara, özellikle de onun adını söylediği anlara bağımlı buluyordu.

Amara onun teklifi karşısında duraksadı ve dikkatle ona baktı. "Majesteleri."

Malloron kapıya işaret etti ve önce onun çıkmasına izin verdi. Bir sonraki buluşmalarına kadar bir boşluk vardı ve onu tekrar becermek istese de bunu öğle tatilinde yapacağını biliyordu. Bu arada, onu yakınında istiyordu. Bugün, kıvrımlarını keskin bir şekilde vurgulayan gül rengi bir elbise giymiş ve o kalın, siyah saçlarını başının üstüne yığmış olarak çarpıcı görünüyordu. "Onca çabanıza rağmen hizmetkârların alanına geri dönemediğinizi fark ettim."

Kadın cevap vermedi ama adam onun kaskatı kesildiğini görünce bir sırtışı bastırdı

Geri.

Koridor boyunca yürürlerken sesini buldu. "Bu Yani bana hizmetkârların alanına kadar yardımcı olacak mısınız?"

"Hayır. Kalede görmeniz gereken çok daha ilginç yerler var. bakın."

Boğazının arkasından küçük bir ses çıkardı. "Katılıyorum, gerçi ben Onları görmeme izin vereceğinizden şüpheliyim."

"Aklınızda belirli bir yer var mı?"

Uzun bir süre cevap vermedi. "Sizin kararınıza saygı duyacağım, Majesteleri."

Onu, her galeride farklı bölgelerden ve nesillerden koleksiyonların sergilendiği sanat sektörüne götürdü. Bunları anlatırken, ona dokunmak için her bahaneyi buldu; sırtına, omzuna, dirseğine. Bir noktada, bir heykeli incelemek için uzaklaşmadan önce onun elini tuttu.

Sanattan etkilenmiş gibi göründüğünü görmekten memnun oldu ve ona daha soyut eserlerden bazılarını, özellikle de Madis'li bir sanatçının eserlerini sordu. Uzun süre onlara baktı, dokunana kadar yaklaştı ve yaklaştı.

"Onların nesini seviyorsun?" diye sordu, kızın hayranlığı ilgisini çekmişti.

Başını eğdi, gözlerini tablodan ayırmadı ve cevabını düşünürken kaşlarını çattı. "Sanki baktıkça daha fazlasını görecekmışsin gibi. Yüzeyde görünen şey gerçek görüntü değildir."

Onun cevabına gülümsedi. Az önce kendini tarif etmişti. "Bu sanatçının en nadide parçaları gerçekten de böyledir. Son derece değerlidirler."

"Hâlâ hayatta mı? Hâlâ eser yaratıyor mu?"

"O bir dişi," diye Malloron. "Ve evet, . Her ay zevk odalarımı ziyaret eder ve bazen yeni sanat eserleri getirir."

Ve böylece büyü bozuldu. Amara başka bir şey söylemeden başka bir koleksiyona geçti.

Galerilerden sonra tiyatro binasını ziyaret ettiler ve onu ziyaretçilerinin çoğunu eğlendiren kraliyet kumpanyasıyla tanıştırdı. Ona son performanslarından bir parça göstermek istiyorlardı ama toplantı yakında başlayacaktı ve ona istediği başka yerler de vardı, özellikle de onun sanata olan ilgisini gördükten sonra.

"Gerçekten provalarını görmek ister miydiniz yoksa şaka mı yapıyordunuz?"

onları?" Toplantı odasına geri dönerlerken Malloron sordu.

Amara omuzlarını kaldırdı. "İlginç olurdu." Malloron başını salladı. "O zaman yarın gideriz."

Onu sektör boyunca döküm odalarının yanından geçirdi. Emric daha önce onu sektörde bulduğunu söylemişti ama bunun kasıtlı olup olmadığını bilmiyordu. "Görmek istersen burada çok sayıda döküm odası var," kayıtsızca bahsetti.

Amara ona baktı. "Döküm odaları nedir?"

Sorusu ya Batı Toprakları'ndan olmadığını ya da çoğu üst sınıf evin düzenini bilmediğini gösteriyordu.

Malloron, "Onlar sihirle deney yapmak için odalar," diye cevap verdi.

Amara başını salladı. "Büyülerinizi ve jestlerinizi bulduğunuz odalar mı? Bunun tehlikeli olduğunu sanıyordum."

"Genellikle ," dedi Malloron. "Ama bazen tehlike büyük bir şey için risk almaya değer, öyle değil mi?"

Amara başını öne eğdi ve tepki vermedi. "Bazı tehlikeler asla buna değmez."

"Eğer hepimiz güvende ve korunaklı olsaydık, gerçek değere sahip hiçbir şeyimiz olmazdı. Ya da gerçek güzelliğe."

"Ya da herhangi bir gerçek yıkım," diye ekledi.

Malloron, "Birbirlerine bağlı görünüyorlar," diye .

"Her zaman değil," diye mırıldandı. Boğazını temizledi. "Bugün o odaları görmeme gerek yok. Belki başka bir gün."

Kraliyet süitine vardıklarında, aile üyelerinin portrelerini ve Visant soyunun yıllar boyunca keşfedip yarattığı eserleri incelemek için biraz zaman ayırdı.

"Çok büyük bir ailen vardı," diye mırıldandı. "Nasıl oldu da şimdi sadece sen varsın?"

Malloron onun sorusu karşısında sertleşti. "Aile hâlâ büyük. Ben sadece Eiros Kalesi'nde yaşayan tek kişiyim."

Ona döndü. "Evet, ama neden?" "Çünkü ben varisiyim."

Kadın ona baktı ama adam yüz ifadesinin ardındaki anlamı değerlendiremedi.

"En büyük sen misin?"

"Hayır."

"Peki nasıl karar verildi?"

Malloron ona ne kadarını anlatması gerektiğini düşünürken bir an sessiz kaldı. Onu zaten ailesinin geçmişini barındıran sektörü ziyaret etmesi için getirmişti ve kendisini buna mecbur hissetmesi yeterince garipti. Hâlâ onun hakkında önemli bir şey söyleyecek kadar bilgi sahibi *değildi* ama o Şimdi onun. Eninde sonunda her şeyi öğrenmesi gerekecekti.

"Doğru kan türüne ve Yetenek için bir yeteneğe sahiptim."

Kaşları çatıldı. "Doğru kan grubu mu? Ne için?" *Tenebris'i tutmak için.*

Tabii ki *bunu* söyleyemezdi. En azından şu anda. "Başarılı bir şekilde yönetmek için doğru türden bir eğilim."

Boğazından bir oflama sesi çıkardı.

Büyük büyükbabasının portresine doğru yürürken, "Eiros'un kraliyet koltuğu, onun gelişmesini sağlamak için gerekenleri yapamayacak birine verilemez," dedi. "Bu, başka becerileri ya da kullanım alanları olmadığı anlamına gelmez ama Visant mirası her ne pahasına olursa olsun korunmalıdır."

"Ama mirasçınız yok. Gelişmeye devam etmesini nasıl sağlayacaksınız?"

Malloron ona baktı. "Artık tehdit altında olmadığı sürece tahttan vazgeçmeye niyetim yok." Dilini ısırды, az önce söylediğı şey karşısında şok olmuştu. Nesi vardı bunun? "Her neyse, bu kadar Taht," dedi, aniden ona döndü ve cevap fırsat vermedi. "Bana Ricker'dan bahset."

Hakkını yemeyelim, irkilmedi. "Kim?"

"Hizmetçi olarak birlikte vakit geçirdiğın çocuk."

Omuz silkti ve Visant soy ağacına bakmak için döndü. "Bu isimde birini hatırlamıyorum."

Malloron neredeyse kıkırdıyordu. Çok iyiydi. "Ben onu arkadaşın sanıyordum. İyi ki ona bağlanmamışsın."

Yavaşça döndü. "Ne demek istiyorsun?"

"Artık kalede çalışmıyor."

Resme geri döndü. Malloron onun kendisiyle giriştiğı hafif savaşı izledi. Sormak istiyordu ama onu arkadaşını riske attı. İnsanları incelediğı yıllardan beri, küçük sinyaller -en azından onun için- çok açıktı. Uzun bir tereddüitten sonra odanın diğer tarafına yürüdü. Adam etkilenmişti.

Onu takip etti ve bir sonraki soruyu sormaktan kendini alamadı. "Sevgilin de senin gibi bir hizmetçi değil mi?"

Cevap vermedi.

Onun arkasında durdu, göğsünde bir gerginlik büyüdü. Bilmek zorundaydı. Eğildi ve dudaklarını kızın kulağına değdirdi. "Eğer bir sevgilin varsa,

Eminim benim için nasıl inlediğini, sikim için nasıl yalvardığını, beni içinde tutmak için kalçalarını nasıl döndürdüğünü, pantolonumun kemerini çözdüğümü duyunca kayganlığının nasıl damlamaya başladığını duymak istemezdi." Adam onun üzerinde dururken omuzları sertleşti, göğsü hızla yükseldi. "Eğer bir sevgilin varsa, seni temin ederim ki artık seni tatmin etmeyecektir. Benim yaptığım gibi değil."

Amara dönerek ona çelik gibi bir bakışla kilitlendi. "Bedenimi anlaşılmamızın bir parçası olarak kullanıyorsun. Bu bir değiş tokuşun parçası. Kendini benim zevk için seçtiğim herhangi bir sevgiliyle kıyaslayamazsın. İki buçuk hafta içinde anlaşılmamız sona erecek ve sen de iş yaptığım diğer tüccarlar gibi olacaksın."

İçinden derin bir hoşnutsuzluk geçti ve neredeyse hırlıyacaktı. Bu fikir son derece rahatsız ediciydi, ama tabii ki bunu yapacağını bilmiyordu.

bu kaleden asla ayrılamayacaktı. Onu yakalama, kendi huzuru için ellerini onun üzerinde tutma dürtüsüne direndi. "Yani bir sevgilin yok."

Amara'nın bakışları daraldı. "Neden buna bu kadar takıldın?"

Malloron kendini olabildiğince rahat bir şekilde omuz silkmeye zorladı ama alaycı ses tonuna engel olamadı. "Kaderinde birlikte olmak olan iki insanın arasına girdiğimi hissetmekten nefret ederim."

"Yine de beni kullanmana engel olmaz, değil mi?" diye hırladı.

"Hayır." Bir kolunu onun beline dolayarak resme için sırtını çevirdi.

"Ama bunu bilmek beni kesinlikle çok mutsuz ederdi."

"Sen lanet olası bir hayvansın," diye omzunun üzerinden tükürdü.

"Başkalarına acı çektirmekten zevk alıyorsun. Benim için değerli olan hiç kimse hakkında sana bilgi vermeyeceğim."

Malloron gülümsedi. Öne doğru eğildi ve burnunu kızın ensesinde gezdirerek o hafif aldı. "Şu anda senin için değerli olması gereken tek kişi benim," diye mırıldandı sırtından bağlı korsesinin dantellerini çözmeye başlarken. "Ve ben hâlâ senin lanet olası kralınım. Bunu sakın unutma."

Onu soyarken, etraflarına büyü ördü ve yatak odasına geri dönen bir portal yarattı. Onu renkli büyüünün serin parıltısından geçirdi ve doğruca bankın yanına götürdü.

Bir sonraki toplantının başlaması beklenirken, onun içine giriyor, derinlere boşalırken inliyordu. Kadının kıcını sıkıyor, ellerini doldurmasına bayılıyor ve bunu yaparken kadının gırtlaktan gelen inleme sesini daha da çok seviyordu. Geri çekildi ve bir kez daha sikinin tabanının hafifçe şiştiğini fark etti. Onu ilk becermeye başladığından beri bu oluyordu ve o zaman bunu pek fark etmemişti. , bu onun içinde oldukça zevkli hissettiren bir şeydi, özellikle de boşaldığında onu sıktağıında. Bunun sürekli bir olay olduğunu fark ettiğinde, tapınağında biraz daha bilgi aradı ve birkaç kitapta Alfa düğümü hakkında hatırlatmalarda bulundu. Orgazm anında, bir Alfa'nın sikinin tabanı şişerek onu Omega'nın amına kilitliyordu, böylece sperm kaçamıyordu. Alfalar sadece Omegalarla düğümlenirdi, bu yüzden bunu daha önce hiç deneyimlememişti. Açıkça görülüyordu ki bir Omega'ydı. Anlamadığı şey, düğümün neden sadece kısmen şişmiş olduğuydu. Belki de hâlâ bir şekilde onu engellediği içindi.

Omega sinyalleri. Belki de onun gerçek, leziz kokusunun sadece o zayıf kokusunu alabilmesinin nedeni de buydu.

Geriye doğru adım attı, bankın üzerinde asılı, gevşek ve bitkin, bacakları yayılmış, ona iyi becerdin, pembe ve damlayan amını gösterirken onu izledi. Onu elinde tutmak için duyduğu o ham çaresizlik tekrar üzerine geldi ve içgüdüsel olarak odadaki büyüyü çekti. İradesini kullanarak büyüyü bir araya getirerek saçlarından geçirdi ve mevcut işareti güçlendirdi. Elindeki nabız daha güçlü atmaya başladı ve sinirlerini yatıştıran rahatlatıcı bir memnuniyet yayıldı. Tüm Batı Toprakları'nda nereye giderse gitsin, onu her zaman bulabilecekti. onu bulmak. Eğer kız kaleden çıkmanın bir yolunu bulacak olursa, uzun süre onsuz kalmayacağı için içi rahattı. Artık önemli değildi kalenin içinde nereye giderse gitsin, oradan ayrılmayacaktı.

"Bitirdiniz mi, *Majesteleri*?" diye tükürdü ona doğru.

Hâlâ nefesini tutuyor olmasına rağmen ses tonundaki güçlülük karşısında gülümsedi.

"Evet, öyle," dedi pantolonunun kemerini bağlamayı bitirirken. "Bir sonraki karşılaşmamızı dört gözle bekliyorum."

Kadının bileklerini çözdü ve Emric'i dışarıda beklerken bulmak için odadan çıktı.

"Özür dilerim, *Majesteleri*," dedi Emric, biraz telaşla. "Dük Ainmire ile bir toplantı yapmanız gerekiyordu da."

"Evet, biliyorum," dedi Malloron koridorda ilerlerken. "Biraz bekleyebilir. Jayleen ile yakın çalışan tüm köleleri toplamanı istiyorum."

Emric tereddüt etti. "Onlarla ne yapmalıyım, *Majesteleri*?" "Onları gözaltında tutun."

"Zindanlara mı katılacaklar?"

Malloron bir an düşündü. "Henüz değil. Sadece onları diğer hizmetkârlardan uzak tutun ve birbirlerine erişmelerine izin vermeyin."

Emric eğildi. "Nasıl isterseniz, *Majesteleri*."

Artık bir Omega'nın saf hazzını bildiğine göre, hiçbir risk almayacaktı. Zevk odalarında büyük fiyatlara satılacaklardı ve kaçmalarına fırsat vermeyecekti.

Malloron sonradan aklına gelmiş gibi, "Ve çalışanlarının belgelerini istiyorum," dedi. "Jayleen hakkında belgeledikleriniz gibi tam bilgi." Emric'in elde ettiği bilgiler ilginçti. Belli ki bu bir

tamamen saçmalıktı ve onun hakkında gerçek bir bilgi içermiyordu, ancak Batı Toprakları'nda nereli olduğunu iddia ettiğini ve irtibat kişisi olarak kimin kaydedildiğini söylüyordu.

"Bunları sizin için getireceğim Majesteleri," dedi Emric. "Şunu da söylemeliyim ki, misafiriniz yemeğinin sadece küçük bir kısmını yemiş görünüyor. yemek."

Malloron kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

Emric, "Mutfak personeli, kendisine gönderilen hiçbir yemeği tamamen bitirmediğini bildirdi," dedi. "İlk başta bunun sebebinin Belki de zengin gıdalara karşı bir tür reaksiyon gösteriyordu ama neredeyse iki hafta oldu ve aynı miktara dokunulmadı."

Malloron yavaşça başını salladı. Muhtemelen bir sorun olduğundan şüphelendiği için küçük porsiyonlar halinde yiyordu. Hâlâ ona güvenmiyordu ve güvenmemekle akıllılık ediyordu. Yine de aralarındaki anlaşmanın bir parçası da onun verdiği yemeği yemesiydi. Kızın hâlâ kendi yöntemleriyle bunu reddetmesi onu rahatsız ediyordu. "Bununla ben ilgilenirim," dedi. "Teşekkür ederim, Emric.

Lütfen Ainmire'a kısa süre içinde orada olacağımı bildirin."

Emric teşekkür karşısında gülümsedi ve sonra uzaklaştı.

Malloron geri döndü ve Amara'nın odasına tekrar girdi. Kadın ana yaşam alanında değildi, bu yüzden onu bulana kadar odalarda dolaştı. O banyoda olduğunu görünce çok sevindi. "Şey," dedi, tuvalete girerken yüzünde oluşan gülümsemeyi engelleyemedi. "Görünüşe göre senden her ayrılışımda bir şeyler kaçırmışım."

Amara kendini örtmek için kıpırdamadı bile. Sadece ona baktı, öfke gözlerini sertleştirmişti. "Sizin için ne yapabilirim, Majesteleri?"

Malloron gözlerini onun ıslak teninden ve ıslak göğüslerinden ayırmakta zorlanıyordu. "Benim için yapabileceğin çok şey var," dedi boğuk bir sesle. "Ama beni bekleyen biri var, bu yüzden daha sonraya kadar beklemek zorunda kalacak." Duvara yaslandı. "Duyduğuma göre size verilen yemeğin sadece bir kısmını yiyormuşsunuz. Anlaşmamız böyle değildi."

"Porsiyonlar çok büyük," diyor Amara. "Hepsini yiyemiyorum ve iştahım günden güne değişiyor."

"Gerçekten mi?" dedi Malloron eğlenerek. "Bir keresinde bana bunu söyleyen başka biri daha vardı ve o da bir Omega'ydı. Bu kaledeki biri tarafından zehirlendiği söylenen bir Omega."

Amara'nın yüzünde kızgınlık ifadesi belirdi. "Yemeğim konusunda sana güvenmemi bekleyemezsin."

"Bunu bekliyorum," diye karşılık verdi Malloron. "Ve düzgün beslenmeyerek anlaşmamızı fiilen bozdun. Ama bu alanda zorlandığın için sana bir şans daha vereceğim." Duvarı itti ve ona daha yakın durdu.

"Birlikte yemek yiyeceğiz. Ve sana sunulan her lokmayı . Anlaşıldı mı?"

Amara'nın ağzı düz bir çizgiydi ama yavaşça başını salladı, gözleri asiydi.

Tabii ki kadının ifadesi onu bir kez daha güçlü bir şekilde tahrik etti. Gözlerini onun üzerinde gezdirdi. "Ayağa kalk."

Tereddüt etti ve yavaşça ayağa kalktı. Banyo suyu tüm vücudundan küçük, eğri büğrü akıntılar halinde akıyor, her tepesinden ve kenarından damlıyordu.

Her şey sallanıyor ve zıplıyordu; göğüsleri, kıç, küçük tombul yağ tutamları, ensesindeki sırsıklam saç tutamları bile baştan çıkarıcıydı. Kadın, muhteşem mükemmelliğin gerçek bir örneği idi.

Malloron pantolonunu çıkarmaya başladı. Ainmire'in biraz daha beklemesi gerekecekti.

İki hafta sona ererken, işler iyi gidiyordu ve Malloron çoğunlukla memnundu. Amara her yönden bir zevk kaynağı olmaya başlamıştı. Tiyatro kumpanyasının provalarını izlerken gerçekten gülüyor ve onunla galerileri tekrar ziyaret etmekten zevk alıyordu. Birlikte yedikleri yemekler garip başlamıştı. Onunla konuşmayı reddediyor ve yemeklerin yarısından fazlasını yememeye çalışıyordu ama Malloron'un yemek yemesini sağlamak için ne kadar ileri gidebileceğinin farkında değildi. Bu aptallığı yüzünden kilo vermeye başlamıştı ve Malloron'un onun daha da zayıflamasına izin vermesine imkân yoktu.

Kendi yemeğini bitirdikten sonra onu tavanın ortasından inen ve sihirle harekete geçirilen bir askıya bağladı. Bilekleri başının üzerinde birbirine bağlanmış bir şekilde asılı duruyordu ve oturak görevi gören kayış da poposunun altındaydı. Bacaklarını genişçe açmaya yarayan ek kayışları kullanmadı. Bu resim ne kadar cazip olsa da, şu anda askıyı kullanmanın anlamı değildi.

Ağzına her yemek götürdüğünde ve kız yemediğinde, bileklerini tutan kayış tavana doğru kaldırıyordu. Ancak hiçbir destek olmadan asıldığında ve tokalar bileklerine yemek yemeye başladı. Ona iki tabak yemek yedirdi.

onu serbest bırakmadan önce. Bundan sonra, öfkeyle tartışsa da, yemeklerini yemeye daha istekli oldu.

Moralini bozan tek şey, toplantılarının daha fazla müşterisi ve müteahhidi Amara'ya maruz kaldıkça rahatsız oluyordu. Bazıları gözlerini ondan alamıyordu. Bazıları ise Amara'nın önünde onunla konuşuyordu. Tabii ki bunun kendisini rahatsız ettiğini görmelerine izin vermiyordu çünkü bunu kendisine karşı kullanabilirlerdi.

Yıllardır seks yapmamasının başlıca nedenlerinden biri, Batı Toprakları'nda seksin kullanılma şekliydi. Pek çok hükümdar, masum görünen bir erkek ya da kadının cazibesine kapıldıkları için devrilmişti, oysa bu kişiler aslında başka bir hükümdar tarafından suikast düzenlemek, sakatlamak ya da hedeflerini akılsız bırakmak için gönderilmişlerdi. Seks sık sık bir araç olarak kullanılıyordu ve pek çoğu buna karşı zayıftı - Malloron'un tüm operasyonunun bu kadar başarılı olmasının nedeni buydu. Kimsenin bilmediği bir Omega bulduğu için şanslıydı; bu ona manipüle edilme endişesi olmadan ondan tamamen zevk alma izni verdi.

Bu yüzden onların kendisine olan ilgisini görmezden geldi, ifadesini nötr tuttu ve sadece ilerlemeyi yavaşlattığında yorum yaptı, ama içinde öfke vardı.

"Burada çok güzel yardımcılarınız var," dedi Madisli bir asilzade olan Waldemar. Gözleri Malloron'un arkasındaki köşede duran Amara'ya kilitlendi her zaman oturduğu yerde. "Aslında, sizin zevk odalarınızda bile böyle bir güzellik gördüğümü sanmıyorum."

Malloron gülümsemek için kendini zorladı. "Yanıldığınıza eminim Lord Waldemar. Benim zevk odalarım bilinen tüm topraklardaki en yüksek kalitededir. Güzel bir yüzün sizi başka türlü düşünmeye sevk etmesine izin vermeyin."

Waldemar gözlerini Amara'dan çekip Malloron'a baktı. "Eminim bir dahaki sefere o yüzü orada görürsem ikna olabilirim. ziyaret etti."

Malloron'un gülümsemesi donup kaldı. "Eminim bir sonraki ziyaretinizde güzellik bulacaksınız."

Neyse ki Waldemar bunun peşini bıraktı, ama o gittikten sonra Malloron ondan bir şey istemeye cüret ettiği için öfkeleni.

Dürtüsel olarak, odadan çıkarken onu yakaladı ve elbisesinin düşük korsesinin göğüslerini nasıl dolgunlaştırdığını fark ederek önünü duvara doğru itti.

"Ne yapıyorsun?" diye nefes nefese kaldı.

"Kapa çeneni," diye hırladı kulağına, elbisesinin arkasını yukarı çekerken. "Bir daha bu toplantıların hiçbirinde böyle açık kıyafetler giymeyeceksin."

"Bana gardırobumu sen sağladın," diye karşılık verdi.

Külotunu aşağı çekerek klitorisini gıdıklamaya ve o narin yarığı ovmaya başladı, ancak kayganlığının zaten bol olduğunu gördü.

Hırlayarak kızın saçlarından tuttu ve başını geriye çekti. "Neden ıslaksın lan?" diye gürledi kulağına.

Omzunun üzerinden ona bakarken ağzı gerildi, o meydan okuyan bakış ona cevap vermeyi planlamadığını söylüyordu. Bu sefer tatmin edici değildi, artık neyi bilmeye hakkı olup olmadığı umurunda değildi.

Kız inleyene kadar başını daha da geriye çekti. "O lord seni tahrik etti mi?" diye hırladı. "Onunla bir zevk odasında olmanın sesi hoşuna gitti mi?" Eli saçlarında sıkılaştı, kafa derisini sıkıca kavradı. "Cevap ver bana!"

"Hayır," diye sızlandı, acı içinde kıvranıyordu. "Hayır, öyle değil."

"O zaman nedir bu?" Malloron kükredi, öfkesi tüm vücuduna yayılmıştı. "Neden horoz için hazırsın?"

Amara'nın gözleri kısıldı ve tekrar açıldığında gözlerinde belli belirsiz bir teslimiyet vardı. "Öğle arası," diye fısıldadı. "Beni genellikle bu saatte odama geri götürürsün."

Malloron durdu, hem şok hem de memnuniyet ona hükmetmek için savaşıyordu.

Vücudu onun için hazırlanmıştı.

Memnuniyet dolu bir hırıltıyla saçlarını serbest bıraktı, kalçalarını gidebildikleri yere kadar eğerek içine girdi. İkisi de inledi ve adam onun rahat, duygusal kanalını yumruklamaya başlarken onu duvara doğru itti.

Bu onun için yeni bir deneyimdi. Bağlanmamış ya da çıplak değildi ve bir şekilde bu onu daha çok heyecanlandırıyordu. Adam onun içine girerken kalçalarını kavradı ve kadın her hamlede inleyerek kendini duvara yasladı. Etrafına uzandı ve rahatsız edici elbisenin düşük yakasını yırttı, yumuşak, kremi göğüsleri, itişlerinin sarsıntısıyla zıplarken ellerine döküldü. Onları hissetmeyi seviyordu ve sıkı, meme uçlarını büktü, onun tepkisini duymayı seviyordu.

İnanılmaz derecede ıslandı, kayganlığı taşaklarından ve onu yağmalarken bacaklarından aşağı damladı ve küçük vücudunu duvara çarptı,

Ve bir kez daha bu koku onu çılgına çevirdi. Neden bu kadar soluktu? İçinde boğulmak istiyordu. Bu yeterli değildi.

Amara kalçalarını geriye doğru itmeye başlayıp vücudunu daha yatay bir açıya getirerek onun hamlelerini karşılamaya çalıştığında, adam çılgına döndü. Kollarını onun etrafına sararak yumuşak göğüslerini sıktı ve onu kabaca sikinin üzerine çekti. Saçlarını boynundan uzaklaştırdı ve vücudunun her bir parçasını onun her bir parçasına değdirmeye çalışarak emmeye başladı. Mutluluk verici bir çılgınlık onu ele geçirdi, bu çılgınlık onu kadının her parçasına, içine ve dışına hükmetmeye itti. Kendinden geçmenin ipleri tüm vücudunda dolaşüyor, onu boğana kadar genişliyor, tüm zihni içinde patlayan zevkten başka bir şey düşünemeyene kadar zirveye ulaşıyordu. O kadar yoğundu ki düşünemiyordu bile. Doruğa ulaşması amının sıkışmasına ve neden olduğunda, adam sarsıldı, boşalırken kalçaları ona doğru sarsıldı.

Yavaş yavaş, hisleri sakinleştikçe, duyuları ona geri geldi.

Duvara yaslanmıştı, ikisi de nefes nefese kalırken Omega vücuduna sokulmuştu. Bir tutam saçını oynatarak parmağının tersini yüzünün yan tarafında gezdirdi. Kadın gözlerini kapatıp içini çekti ve adam ne yaptığını fark etmeden önce onu öpmek için öne doğru eğildi.

Durdu, onu yakından izliyordu. "Seni incittim mi?"

Kadın başını salladı, gözleri hâlâ kapalıydı.

Yavaşça ve isteksizce kollarını kızın etrafından çekti, ellerini kızın ulaşabildiği her yerinde gezdirdikten sonra sikini kızın amından çıkardı. Düğümü her zamankinden daha büyük bir boyuta şişmişti, ancak yine de onunla kilitlenmek için yeterli değildi. Oldukça kolay bir şekilde ama sürtünme o kadar zevkliydi ki, neredeyse geri itecekti.

Geriye doğru sendeledi, bacaklarında hissettiği güçsüzlük karşısında şok olmuştu.

Garip bir şekilde, tenebris sakindi. Bedeninde sessizce akıyor, sanki büyüü şarabını içmiş gibi sürükleniyordu.

Malloron pantolonunun kemerini bağladı, şaşkınlık ve tedirginlik içine yerleşti. Garip bir şeyler oluyordu. Çiftleşme neden bu kadar yoğundu? Kız zapt edilmediği için miydi? Hissettiği öfke yüzünden miydi, yoksa belki de onun bastırılmış teslimiyeti - ilk kez gerçek bir teslimiyet gösteriyordu.

Sebebinin ne olduğunu bilmiyordu ama hoşuna gittiğinden de emin değildi.

Bu deneyim onu tamamen kontrolden çıkarmıştı ve eğer devam ederse

onu riske atacaktı.

Omega duvardan kımıldamadı, nefes nefese duvara yaslandı, külotu kalçalarının etrafındaydı, elbisesi hâlâ yukarı kalkıktı.

Malloron kendini toparlamaya çalışarak ayağa kalktı. "Bir sonraki toplantıya geç kalmayın." Bununla birlikte odadan çıktı ve doğruca tapınağına yöneldi.

Omegaların neden tehlikeli olduğunu anlamaya başlamıştı. Eğer bu deneyimine göre, dikkatli olmak zorundaydı. Yine de güçlü bir yanı dikkatli olmayı umursamıyordu. O yanı şimdi dönüp onu tekrar becermek istiyordu, o yanı ona tamamen boyun eğdirmek istiyordu, onu olması gerektiği gibi düğümlemek istiyordu.

Aynı parçası ona tamamen ve her şekilde kendisinin olması gerektiğini fısıldıyordu. Sadece planladığı şey için değil, gerçekten onun olduğu için... ve bu yanı her geçen gün daha da güçleniyordu. Onu çılgınca davranmaya itiyordu. Belki de bir süreliğine onu becermeyi bırakması gerekiyordu ama bunu düşünmek bile işkence gibiydi. Hayır. Karanlık ay gelmeden önce fazla savunmasız kalmasını engelleyecek başka bir seçenek olmalıydı. Fikrini almak için İmparator Drocco'ya başvurmayı düşündü ama aklına gelir gelmez bu fikri reddetti. Adam Omega'sı için çıldırmıştı.

-Tavsiye almak için iyi bir örnek değildi.

Tapınağına girdiğinde, Omegalar hakkındaki kitapları araştırdı. Çok fazla kitap yoktu. Babası bir keresinde ona Omegalar hakkında bir şeyler anlatmaya çalışmıştı ama Malloron dinlemek için zaman ayıramayacak kadar vahşi ve gençti. Omegalar hiçbir zaman ilgisini çekmemişti, onun bir numaralı ilgi alanı her zaman Eiros ve kraliyet ailesinin Batı Topraklarında varlığını sürdürmesini sağlamak olmuştu.

Tapınakta işe yarar bir şey bulamayınca tahtına oturup derin düşüncelere daldı ve tenebrisini yatıştırmak için büyülu şarabını yudumladı. Eğer Omega zaten onunsa ve onu planlarından daha fazlası için arzuluyorsa, kesinlikle bunu daha resmi hale getirmeyi düşünmeliydi. Bunu bir seçenek olarak düşünmemişti-

Daha önce hiçbir Omega'nın onu yönetmesine izin vermemişti. Ama eğer ona aitse onu yönetemezdi, değil mi? Eğer ona her şekilde hükmedip sahip olursa, bu içgüdülerini ve duygularını tatmin ederdi ve eskisi gibi devam edebilirdi, ancak kız onu güçlendirmiş ve her şekilde ona ait olmuş olurdu. Ancak bu yönde ilerlemek dikkatli bir değerlendirme gerektiriyordu.

Ayağa kalktı ve Emric'i çağırdı.

"Size nasıl yardımcı olabilirim Majesteleri?" Emric tapınağına sordu.

Malloron, "Öğleden sonraki toplantılarımı iptal et," diye talimat verdi. Riskleri tartması ve kendisine yardımcı olabilecek büyülerini araştırması gerekiyordu.

"Evet Majesteleri," diye eğildi Emric. "Peki ya... misafiriniz."

Malloron bir an düşündü, sonra kadehini boşalttı. "İstediğini yapabilir."

OceanofPDF.com

ONUNCU BÖLÜM

AMARA

Amara odasında volta atıyordu. Bir şeyler yanlış gidiyordu. Engellenmiş olması gerektiği halde, Kral Malloron'u arzulamaması gereken her şekilde arzuluyordu.

Bunun ne anlama geldiğini merak ederek beynini zorladı. Büyülü blokları Omega kokusunu ve onu Omega olarak tanımlayan tüm sinyalleri azalttı ve bunun yerine bir Beta olduğu izlenimini verdi. Kullanırken Onlara göre, bir Alfa'nın kokusunu hiç alamaması gerekiyordu ama Kral Malloron için bu doğru değildi. İlk başta bunun bir sorun olmadığını düşündü. Çünkü çok silikti. Ayrıca ona tepki vermesine neden olan şeyin basit bir temel çekim olduğunu varsayıyordu. Ama bundan daha fazlası olduğundan şüphelenmeye başlamıştı. Blokları gerçekten tehlikeye girdiyse, bu hamilelik anlamına gelebilirdi ve bu da bir Alfa'nın sadece cinsel olarak değil, kontrol edici etkisine izin verirdi. Bu, Omega casuslarının ve kız kardeşlerinin sonu anlamına gelebilirdi.

Az önce toplantı odasında yaşadıkları çiftleşme o kadar lezzetliydi ki, hiç bitmesini istememişti. Adamın tüm vücudunu ona bastırması, memnuniyetle mırıldanmasına neden olmuştu; elleri göğüslerinde, sıcak ağzı boynunu emiyordu... Tam bir mutluluk. Gittikçe daha fazlasını istiyordu. Her ne kadar sert, baskın ve kaba olsa da, bu onu çok tahrik ediyordu.

Onun kendisini sikmesini gizlice dört gözle beklemesinden, vücudunun otomatik olarak ona hazırlanmasından nefret ediyordu. Şimdi ona baktığında, ellerinin üzerinde olmasını, sikinin içinde olmasını, o inanılmaz zevk tüm duyularını ele geçirip onu akılsız yapana kadar sikilmek istemesinden nefret ediyordu. Hatta ona tamamen hükmedebilmesi için bankın üzerine bağlanmak bile istiyordu.

Hayal kırıklığı içinde dudağını kemirdi, yumruklarını sıkıp gevşetti. Onun nesi vardı böyle? Bu yüzden kabul etmemişti.

ve Batı Toprakları'na gelme sebebi kesinlikle bu değildi. Aralarındaki anlaşmanın mahrem doğası onu fazla rahatlatmaya başlamıştı ve her çiftleşmenin ardından onu ele geçiren suçluluk duygusu ağırlığını hissettirmeye başlamıştı. Katıldığı toplantılardan bazı şeyler öğrenmiş olsa da, buna değer miydi?

Odanın ortasında durakladı ve şatoyu tekrar keşfetmek için tüm öğleden sonra vakti olduğunu fark etti. Belli ki Kral Malloron öğleden sonraki tüm toplantılarını aniden iptal ettiğine göre acil bir meseleyle ilgilenmek üzere çağırılmıştı. Bu da nerede olduğunu ve ne yaptığını takip kadar dikkatinin dağınık olabileceği anlamına geliyordu. Her iki durumda da denemek zorundaydı.

Şansını deneyerek, odalara geldiği ilk gün giydiği hizmetçi tuniğini giydi. Umarım ortama uyum sağlamasına yardımcı olur.

Odanan çıktı ve yürümeye başladı. Son iki hafta boyunca şatoyu bir düzen içinde keşfetmiş, gittiği yerleri hafızasına kazınmıştı. Devasa kalede ilerlemenin tek yolu buydu... ne zaman keşfetmesi için bir fırsat çıksa. Her seferinde farklı bir yöne doğru ilerliyor, kralı kandırarak ne hakkında hiçbir fikri olmadığını düşünmesini sağlamayı umuyordu.

ve hareketlerinde bir yöntem olmadığını fark etti. Ama zihninde zaten keşfettiği yerlerin bir modelini oluşturmuştu. Tek yapması gereken bir yöne ya da diğerine doğru ilerlemeye devam etmektir.

Kalenin doğu tarafına doğru dönerek, ki bunun hizmetkârların alanı olduğundan şüpheleniyordu, aceleyle son keşif noktasına doğru ilerledi. Akşama kadar sadece birkaç saati vardı ve Malloron ortak akşam yemeği için gelmeden önce geri dönmesi gerekiyordu.

Rotanın yeni kısımlarını keşfederken, çevresinin bir kısmı tanıdık geldi. Muhtemelen daha önce bulunduğu bir alana girdiğini fark ederek kalp atışları hızlandı. Neyse ki, benzer renkte tunik giymiş bir kadın hizmetçi diğer yönden yaklaştı.

"Pardon," dedi Amara kısık sesle. "Koridorlarda konuşmamamız gerektiğini biliyorum ama gerçekten heykel odasına gitmem gerekiyor. Orayı temizlemem gerekiyor."

Hizmetçi başını eğdi ama geçerken mırıldandı. "Aynı yönde ilerlemeye devam edin ve bahçeleri görmeye başladığınızda keskin bir sola dönün."

"Teşekkür ," diye fısıldadı Amara, ama hizmetçi çoktan duyamayacak kadar uzaklaşmıştı.

Amara koridor boyunca aceleyle ilerledi. Eğer görmeye başlaması gerekiyorsa

Bahçelere girdiğinde hâlâ oldukça , çünkü koridorlardaki az sayıdaki pencereden görebildiği tek şey Kraliyet Tarlaları'ydı.

Bir süre sonra bahçenin en ucunu gördü, sonra ilk sola saptı. Sonunda nerede olduğunu anladı. Doğruca heykel odasına yöneldi ama girişe varmadan hemen önce küçük bir oyuğa saptı. Oyukta üç kapı vardı. Biri temizlik odası, diğer ikisi de depoydu. Amara sağ taraftaki depoya girdi ve kalenin kat planını içeren mücevheri henüz kimsenin almamış olmasını umarak anahtarın yerini bulmak için ekibi tarafından kurulan sistemi kullandı. Anahtarı bulduktan sonra kasayı açtı, küçük, neredeyse tespit edilemeyen bir deponun dibindeki havalandırma deliğinde saklı olan bölmeye girdi ve yakut mücevheri aldı.

Amara kasayı kilitledi ve anahtarı yeni bir yere sakladı, odayı kullanacak bir sonraki kişi için ipuçlarını hazırladı, sonra odadan çıktı ve geldiği yönde koridor boyunca ilerledi. Sadece Kraliyet Sarayı'nı gördüğünde rahat bir nefes alabildi.

Tarlalar kale penceresinden yeniden beliriyor.

Artık mücevhere sahip olduğuna göre kalede çok daha kolay gezinebilirdi.

İlk önceliği ekibini bilgilendirmek, Annelerle konuşmak ve ardından çocuklara neler olduğ u hakkında daha fazla bilgi edinmeye çalışmak olacaktı.

Tüm bu faktörler göz önünde , utanç onun içini parçaladı.

Malloron'la çiftleşmenin hoşgörüsü ve keyfi. Evet, bu aralarındaki anlaşmanın bir parçasıydı ama bundan gerçekten zevk alması gerekmiyordu. Duygularını kontrol edemiyordu ama yine de içini suçluluk duygusuyla dolduruyordu.

Annelerle konuştuğ unda, onlara bu konuyu sormak zorunda kaldı. Omega kız kardeşi Cailyn'in de aynı şeyi yaşayıp yaşamadığını merak etti. Anneler Cailyn'in hatalı bir bloğu olduğunu söylemişlerdi ama Amara hâlâ büyüye erişemiyordu, yani kesinlikle onun blokları hatalı değildi.

Güneş batmak üzereyken odasına dönebildi ve Yemekler oturma alanındaki masanın üzerinde belirdi. Aceleyle üzerini değiştirdi ve masaya oturdu, ancak garip bir şekilde Malloron akşam yemeğine hiç gelmedi.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, normalde adamın kapıdan gireceği saatte uyandı, amı ıslaktı ve onu beklerken zonkluyordu, teninde bir bankın derisini hissetmek, bileklerini çeken tokaları hissetmek ve en önemlisi, deneyimlemek tüm vücudunda sıcak bir arzu akıyordu.

sikini kızın içine soktu. Ama yaşam alanında hareket ettiğine dair hiçbir ses yoktu.

Bir süre sonra ayağa kalktı ve oturma alanına doğru yürüdü. Burası boştu. Ortada durdu, biraz kaybolmuş ve kafası karışmıştı. Adımlamaya başladı,

Kollarını karnına sarmış, beklerken garip bir endişe onu titretiyordu. Kütük banka bir, iki kez baktı ve sonra odadaki diğer banklara bakmadan önce yavaşça ona yaklaştı. Hepsi farklı şekil ve boyutlardaydı ve hepsinin üzerinde defalarca orgazm olmuştu. Ama adamın onu bağladığı ilk banktan oldukça hoşlanmıştı. Uzandı ve bir elini deri koltuğa bastırdı.

Soğuk deriyi hissettiğinde, elini hemen geri çekti. Ne halt ? Onun için özlem mi duyuyordu? Alfa'nın gelip onu unutulana kadar becermesini mi umuyordu? Nasıl bu kadar çabuk bu kadar güçsüzleşebilmişti?

Yatağa geri döndü ama hâlâ bu kadar tahrik olmuşken uyumak için mücadele etti.

Sonunda ellerini bacaklarının arasına soktu ve toplantı odasındaki sert, iddialı çiftleşmeyi hatırlayarak kendini orgazma ulaştırdı. Orgazmı Malloron'la yaşadığı kadar güçlü olmasa da, en azından sonunda uyuyabildi.

Ertesi gün bir asistan ona toplantı odalarından birine kadar eşlik etti. O geldiğinde, Kral Malloron karşı yönden yaklaştı. Kendinden emin bir yürüyordu, menekşe rengi pelerini iri cüssesinin etrafında sallanıyordu ve elinde altın bir asa vardı. Onun ne kadar yakışıklı olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Kahverengi saçları biraz uzamıştı, öyle ki neredeyse boynunun altına kadar uzanan küçük bir yelesi vardı. Geniş göğüslüydü ve kendine güvenerek yürüyordu, formda olduğu belliydi. Amara onun bu kadar formda kalmak için ne tür fiziksel aktiviteler yaptığını merak ediyordu.

Batı'daki hükümdarların çoğu

Topraklar bağımlılıklarının etkilerinden muzdaripti -uyuşturucu, seks, yemek, acı... Liste uzayıp gidiyordu. Yine de Malloron bu tipik özelliklerin hiçbirine sahip değildi.

Adam yaklaşırken ellerini önünde kavuşturarak kendini dengeledi.

Malloron gözlerinde beğenmiş bir ifadeyle, "Günaydın bukalemun," diye selam verdi. "İyi bir gece geçirdin mi?"

Amara alçak sesle reverans yaptı. "Evet, teşekkür ," dedi ve ayağa kalkarken genişçe sırttı. "Uzun zamandır geçirdiğim en iyi geceydi, Majesteleri. Umarım birkaç hafta içinde çok daha fazlası olacak."

Gülümsemesi yerinde kalsa da gözlerindeki bir şey sertleşti. Aniden döndü ve odaya yöneldi.

Bir nefes aldı ve onu takip etti. Belki de işleri kendisi için zorlaştırmıştı? Anlaşmalarının nihayet ermesi için sabırsızlanıyordu. Öncelikli odağı işinde kalmalıydı, önündeki Alfa'da değil.

Sabah toplantıları beklendiği kadar sıkıcıydı, ancak bölge hatları ve mücevherlerin kökenleri hakkında daha fazla şey öğrenmişti. Toplantılar sona erdiğinde, odadan çıkarken kral onu kollarına aldı ve bir süre göğsüne yasladı. Kız onun elbiselerini yırtmaya başlamasını ya da onu soymasını bekledi ama yapmadı. Sadece hareketsiz durdu. Kız şaşkınlıkla ona gözlerini kırıştırdı ve adamın çoktan kendisine baktığını gördü.

"Dün gece seni özledim," dedi, sesi alçak ve sertti.

Karnındaki şişlik bacaklarını birbirine bastırmasına neden oldu. Gözlerindeki bakış onu tuhaf hissettiriyordu ve ne söyleyeceğinden emin değildi.

Onu kendine daha sıkı bastırdı. "Beni özlediğini söyle."

Amara kaçırıldı, birden kendini savunmasız hissetti. "Seni özledim," diye fısıldadı.

Bir parmağını kullanarak kızın yüzünü tekrar kendi yüzüne çevirdi ve gözleri kızın yüzünde gezinerek uzun bir süre ona . Sonra onu yavaşça ellerinden bıraktı. "Bir sonraki toplantımıza gidelim."

"Ama öğlen tatili." Normalde yaptığı gibi bu saatte kendisini becermesi için çaresizce ses çıkarmasından nefret ediyordu. Tekrar onun yakınında olmak, onu tekrar koklamak, dün gece onu rahatsız eden ham arzuyu uyandırmıştı.

"Son dakikada bir toplantı ayarlandı."

Amara hayal kırıklığı başını salladı. Yüzünden anlaşılmayacağını umuyordu.

Toplantı odasından çıkıp koridordan geçerek bir sonraki odaya kadar onu takip etti, ancak adam aniden önünde durunca kısa bir süre durdu.

"Burada ne işiniz var?" Malloron gürledi.

Amara etrafına bakınca toplantı masasında oturan bir adam gördü. Sandalyesinde arkasına yaslanmış bir şekilde oturan adam, Amara'nın toplantı odalarında gördüğü neredeyse tüm misafir ve ziyaretçilerden çok farklı bir şekilde tamamen rahat ve gündelikti. Oldukça uzun kahverengi saçları vardı ve saçlarının arasından altın sarısı parıltılar geçiyordu; saçları omuzlarının hemen arkasına kadar dağınık, karışık ve hiç de zarif olmayan bir şekilde dökülüyordu. Bununla birlikte, düzgünce kesilmiş bir bıyığı ve saç çizgisiyle birleşene kadar çenesi boyunca uzanan bir sakalı vardı.

O da oldukça rahat giyinmiş, göğsüne kadar açık ve manşetleri kıvrılmış bir gömlek giymişti. Malloron ile aynı ten rengine sahipti.

Sırıtarak kollarını kıpırdamadan duran krala doğru açtı. "Kardeşini böyle karşılayamazsın."

Malloron olduğu yerde sabit kaldı. "Seni daha birkaç hafta önce gördüm, Elion. Ne istiyorsun?"

Masadaki adam dirseklerinin üzerinde öne doğru eğildi. "Merhaba demek için kardeşimi ziyaret edemez miyim?"

"Geleceğinizi haber vermediniz," dedi Malloron sert bir sesle.

"Çünkü öyle yapsaydım beni göremezdin," dedi adam kaşlarını çatarak. "Buraya girmek için kim olduğum hakkında yalan söylemek zorunda kaldım, bu senin hakkında ne söylüyor?"

"Meşgulüm," diye tersledi Malloron. "Zamanım yok-"

"Sizinle konuşmam gereken ciddi bir konu var," dedi adam. "Gerçekten, bu ciddi bir mesele."

Malloron uzun bir süre hareketsiz durduktan sonra masaya doğru bir adım attı. O hareket ederken masadaki adam Amara'yı görünce canlandı ve Amara başka birinin daha oturduğunu fark etti. Kyus. Amara'nın giydiğine benzer bir elbise giymişti ama üzerindeki mücevherler parıltıyordu kulakları ve parmakları. Zengin tarçın rengi teni, dalgalı kıvılcı saçlarıyla güzel bir tezat oluşturuyordu.

Amara'nın yaptığı girişimler. Amara başını eğerek onu selamladı ve o da aynısını yaptı.

"Peki, bu kim?" dedi masadaki adam, Malloron'un arkasındaki köşede normal koltuğuna yerleşen Amara'ya bakarak. Malloron'a kuşkuyla baktı. "Bu yeni bir şey. Babamın evlatlıklarını mı alıyordun? tavsiyesine ne dersiniz?"

Malloron sinirli bir şekilde, "Ne istiyorsun?" diye sordu. Amara onun ses tonuna şaşırmıştı. "Benimle bu görüşmeyi yapabilmek için sahte bir isim verdin. Neden?"

"Beni bu hoş tanıştırmayacak mısın?" Elion gözlerini Amara'dan ayırmadan sordu.

"Hayır," diye neredeyse hırıliyordu Malloron. "Neden buradasın?"

Elion gözlerini Amara'dan ayırmadı. "O senin kraliçen mi olacak?" Malloron gerildi. "Bu seni ilgilendirmez."

"Demek ki öyle." Elion iç çekti. Yüzünde kederli bir ifadeyle Amara'ya baktı. "Başın sağ olsun canım."

"Defol git!" Malloron kükreyerek sandalyesinden fırladı.

Amara ve kadın onun ani tepkisi karşısında sıçrarken, Elion ona baktı, ifadesi yavaş yavaş şoktan farkındalığa dönüşüyordu. Tekrar Amara'ya ve Malloron'a baktı. "Bu çok ilginç," diye mırıldandı sandalyesinde kayarken.

Malloron, "Volgart'la olan ticaretini yine berbat ettiysen sana yardım edemem," diye öfkeleni. "Ben senin sorunlarını çözmek için var değilim, Elion. Bir noktada yapman gereken-"

Elion bir elini kaldırdı. "Bu yüzden burada değilim." Birden ciddileşti, tavırlarındaki mizahın tüm zerresi kayboldu.

Malloron tereddüt etti ve sonra tekrar yerine oturdu. "O zaman devam edin."

"İki sebepten dolayı buradayım kardeşim," dedi Elion. Elini yanındaki kadına uzattı ve onun elini kendi elinin içine yerleştirdi. "Birincisi, bu Kyus, benim bir sonraki eşim olacak."

"Tebrikler," dedi Malloron, ses tonundaki kızgınlık kaybolmamıştı. "Hepsi bu kadar mı?"

Elion'un eli kadıninkinin üzerine kapandı ve hafifçe sıktı. "Kiminle evlenmek üzere olduğumu bildiğinden emin olmak istiyorum," dedi Elion yavaşça, gözleri Malloron'un gözlerinin içine bakarak. "Müstakbel gelinim konusunda bir kez daha yanılmanı istemiyorum."

Odadaki atmosfer hafifçe değişti ama Amara nedenini anlay. Her iki adamı da yakından izledi. Birbirlerine bakıyorlardı ve aralarında anlamadığı bir iletişim vardı.

"Olanlar için beni suçlamayı ne zaman bırakacaksın bilmiyorum," dedi Malloron, sesi alçak ve tehditkârdı. "Ama kadınlarını elinde tutamıyorsan bu benim suçum değil."

Elion hırladı. "Onu sen !" Öne doğru eğildi. "Onu asla yerine getirmeyi düşünmediğin vaatlerle kandırdın ve sonra geldiğinde ondan kurtuldun." Elion'un gözleri parladı. "Benim için ne ifade ettiğini bildiğin halde ona krallığındaki diğer herkese gibi davrandın."

"Bu tartışmayı tekrar etmeyeceğim," dedi Malloron, sesi hâlâ alçaktı. "Her karşılaştığımızda bu anlaşmazlığı yaşamak bizim için neredeyse bir ritüel haline geldi. Bundan sıkıldım artık. Sen bunu ne zaman aşacaksın?"

Elion tekrar Amara'ya bakarak, "Artık senin de müstakbel bir gelinin olduğunu biliyorum, bunun için daha çok çalışabilirim," dedi. "Ama uyarım hâlâ geçerli."

"Uyarı mı?" Alaycı ses tonu Elion'un yüzünün sertleşmesine neden oldu. "Bu bir uyarı mıydı, Elion?"

"Evet öyle," diye tısladı Elion, öne doğru eğilerek. "Kadınlarımdan uzak dur."

Malloron umursamaz bir tavırla, "Kadınlarınızın bana olan ilgisi konusunda hiçbir sorumluluk kabul etmiyorum," dedi.

Elion tekrar Amara'ya bakarak, "Belki kraliçenizin bu konuda bir fikri vardır," dedi.

"Kraliçemin bununla hiçbir ilgisi yok *ona bakmayı kes!*"

Amara kaskatı kesildi. Malloron gerçekten de ondan kraliçesi olarak mı söz etmişti?

Bu doğru olamazdı. Daha önce hiç görmediği kadar tedirgin görünüyordu. Bu adamda onu rahatsız eden bir şeyler vardı.

Malloron, "Söylemek için geldiğin ikinci şeyi söyle ve sonra git," diye gürledi.

Kısa bir süre birbirlerine baktılar ve sonra Elion yavaşça sandalyesine geri yaslandı. "Burada söyleyemem," dedi sessizce. "Seninle özel olarak konuşmam gerek."

Amara oturduğu yerden Malloron'un yüzünü göremiyordu ama duruşundan sinirli olduğunu anlayabiliyordu.

"Hadi yandaki gidelim." Ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü, çekerek açtı ve çıktı.

"Yakında döneceğim aşkım," diye mırıldandı Elion Kyus'un yanağına bir öpücük kondururken. "Belki yeni kraliçemizi tanıyabilirsin."

Kardeşini takip etti ve odadan çıktı.

Kyus masadaki kadehlerden ikisine şarap doldurdu ve kale şehrine bakan pencerenin önünde durmadan önce birinin Amara için olduğunu işaret etti. Amara ayağa kalktı ve ona katılmadan önce kadehi aldı.

"Burada konuşmak güvenli mi?" Kyus gözlerini önündeki manzaradan ayırmadan konuştu.

"Evet, sanırım öyle," diye yanıtladı Amara.

"Güzel." Kyus şarabından bir yudum aldı. "Ne yapıyorsun lan sen?"

"Göründüğü gibi değil."

"halde nedir?" Kyus nefesinin altından konuştu, sesi sertti. "Son görüşmemizde burada bir hizmetkârın ve şimdi onun lanet olası

Kraliçe?"

"Ben onun kraliçesi değilim," dedi Amara hemen. "Yanlış konuştu. O adamdan rahatsız oldu."

"Kral Malloron yanlış konuşmaz," diye uyardı Kyus. "Belki bunu söylemek istememiştir ama doğru olduğunu düşündüğü şey budur."

"Hayır," diye ısrar etti Amara. "Bir anlaşmamız var, hepsi bu."

Kyus ona döndü, yüzü inanmazlığın resmiydi. "Kral Malloron'la bir anlaşma mı yaptın? Lanet olsun, Amara! Bundan daha zeki olduğunu sanırdım."

"Benim bir Omega olduğumu keşfetti ve ekibimin bazı üyelerinin de öyle olduğunu biliyor. Ben-"

Kyus elini kaldırarak, "Dur," dedi. Tekrar pencereye döndü. "Fazla zamanımız yok. Konuşmalarının ne kadar süreceğini bilmiyorum. O yüzden sana söyleyeceğim tek şey onun kraliçesi olma konusunda dikkatli olman. Son kraliçesi pek başarılı olamadı."

Amara gözlerini kırptırdı. "Bunu unutmuşum," diye mırıldandı. "Bir kraliçesi olduğunu unutmuşum. Ona ne oldu?"

"Kimse tam olarak bilmiyor. Söylentilere göre sağır ve tamamen kör olmuş, gözbebeklerini bile kaybetmiş ve sonra da yaşama isteğini yitirmiş."

Amara pencereden dışarı baktı ve birden kralın kraliçesinin ölümüne neden olduğuna dair tüccar dedikodularını hatırladı.

"Bildiğim kadarıyla Eiros hâlâ yas tutuyor," diye devam etti Kyus. "Seni ancak Eiros'un etrafındaki yas bayraklarını kaldırdıktan sonra kraliçesi olarak ilan edebilecek. Yani biraz zamanınız var."

Amara Malloron'un kraliçesi olmayacağını iddia etme zahmetine girmede. Böyle bir şey olmayacaktı ama Kyus haklıydı, yan odadaki konuşmanın zaman biteceği belli olmazdı; bunun üzerinde duramazdı.

"Batı Topraklarında Omegaların var olduğuna dair söylentiler dolaştığını söyledi," diye sordu. "Bu doğru mu?"

"Henüz değil," dedi Kyus sert bir sesle. "Ama bazı deniz tüccarlarından Omegaların Doğu Toprakları'na döndüğünü duydum." Amara'ya bir bakış attı. "Kız kardeşin Cailyn'in İmparatoriçe olduğu ve onların liderliğini yaptığı söyleniyor. geri dönün."

Tüm kelimeler Amara'yı terk etti ve şok içinde Kyus'a döndü. "Ne?"

Kyus omuzlarını kaldırdı. "Bunun ne kadar doğru olduğunu bilmiyorum. Bunu söyleyen sadece bir avuç deniz tüccarı var ama her birinin

biraz farklı bir hikaye. Hiçbir şey de olabilir, her şey de olabilir. Ama eğer doğruysa...." Başını iki yana salladı. "Hazırlanmamız gerekiyor."

"Peki ya Anneler?" Amara neredeyse telaşla sordu. "Onlar ne dedi?"

Kyus, "Onlarla en son görüştüğümde her zamanki gibiydi, hiçbir şey yersiz ya da olağandışı değildi," dedi. "Görevim hakkında konuştuk ve hepsi bu kadar. Bu yüzden doğru olup olmadığından emin değilim.

Öyle olsaydı Anneler bize söylerdi."

Amara yavaşça başını salladı ama içinde açıklayamadığı bir huzursuzluk vardı.

"Onu beceriyor musun?"

Amara'nın onun neden anlaması bir an aldı ama nasıl cevap vereceğini bilemedi.

"Ah, Amara," diye inledi Kyus, başını tavana kaldırarak gözlerini kapattı.

"Benden ne yapmamı bekliyorsun?" Amara neredeyse . "Elbette anlaşmamızın bir parçası olarak bunu isteyecek."

"Yıllardır seks yapmadı," diye Kyus. "Eğer seninle yapmak istediye, seni istediği içindir. Kötü bir şekilde. Bunu bir pazarlık kozu olarak kullanabilirdin."

"Yaptım," diye ısrar etti Amara. "Bunu pazarlık yapmak için kullandım."

Kyus sanki onu duymamış gibi düşünceli bir ifadeyle, "Seni kesinlikle kraliçesi olarak kabul edecek," diye mırıldandı. Amara'ya döndü. "Ona karşı bir şey hissedip hissetmediğini sormayacağım, bu senin bileceğin iş-"

"Ona karşı nasıl bir şey hissedebilirim ki?" Amara inanamayarak araya girdi. "Kimden bahsettiğini bir düşün, o Kral Malloron."

"Her ülkede görevler tamamladım. Tanıdığım en iyi kadınlardan bazıları daha kötülerini sevdi," dedi. "Eğer , bu beni ilgilendirmez ama bir ekip lideri olarak ekibinizi koruyun. Zarar görmeden çıktıklarından emin olun."

Kyus pencereden uzaklaştı ve masaya geri döndü.

Amara şehre bakmaya devam etti, çelişkili duygu ve hislerin karmaşası onu bunaltıyordu. Malloron'un kraliçesi olmasının hiçbir yolu yoktu, bu konuda tamamen kararlıydı.

Ancak ekibini korumak için harekete geçmesi gerekiyordu. Artık mücevhere sahip olduğuna göre, kalenin her yerine gidebilirdi. İlk fırsatta, bu onun önceliği idi.

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

MALLORON

Malloron hışımla odaya girerken, "Bu çok önemli olsa iyi olur," diye homurdandı.

Kardeşi Elion onun arkasından yürüdü. "Öyle," dedi. "Ancak davranışların ilgimi çekti. Bu yeni kadına gerçekten bu kadar aşık mısın?"

Malloron arkasını döndü. "Onun hakkında konuşma. Onun seninle hiçbir ilgisi yok. Onu neden gündeme getirmeye devam ettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Elion, Malloron'un canını sıkan o küstah tavrıyla, "Onu gündeme getiriyorum çünkü bunu yapmamı istemediğiniz çok açık," dedi. "Ve onun hakkında yorum yapılmasını istemiyorsan, ona benzeyen birinin toplantılara katılmasına izin vermemelisin."

"Ne istiyorsun Elion?" Malloron dişlerini sıkarak sordu.

Elion odanın ortasındaki masanın yanındaki sandalyeye oturdu.

"Sanırım sizi devirme planından haberdarsınız?"

"Evet."

"Bu konuda endişelenmiyor musun?"

Malloron bir sandalyenin arkasında durmak için hareket ve sandalyenin arkasına yaslandı. "Hayır."

Elion'un kaşları kalktı. "Kendine olan güvenine hayranım kardeşim. Çoğu erkek kendilerine karşı bu kadar çok hükümdar olduğu fikriyle titrerdi. Babam bile bu konuda endişeliydi."

"Bunun gerçekleşeceğini sanmıyorum. Bence anlamlı bir şekilde bir araya gelmek için mücadele edecekler."

Elion başını salladı. "Sanırım bu normalde doğru olurdu; ancak son eylemlerine bakılırsa, kararlılıklarını hafife aldığınızı düşünüyorum."

Malloron kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Sen iktidar soyunun sonuncususun ve varisin yok."

"Bunun hiçbir anlamı yok," dedi Malloron. "Bana bir şey olursa tahtı devralabilecek başka kardeşlerim var. Batı Toprakları'nda hâlâ hayatta olan Visant ailesi üyeleri olduğu bir sır değil."

"Evet," diye kabul etti Elion. "Ama hiçbiri yönetmeye uygun olmazdı ve hiçbiri senin Yetenek yeteneğine sahip olmazdı. Kolayca devrilebilirler. Dahası..." Elion masanın üzerinde öne eğildi ve gözlerini Malloron'la birleştirdi. "Bu ailenin varisleri arasında paylaşılan ve geri kalanımızla paylaşılmayan bir şey olduğunu biliyorum," diye söze başladı. "Ailemizden Eiros'un her bir yöneticisine dönüp baktığımda, Yeteneği kullanmaya devam ederken hepinizin akli başında kalmanızı sağlayacak bir şeyler olduğu açık. Bu bilginin en azından kardeşlerinizle paylaşılmasını kesinlikle utanç verici bulduğumu zaten biliyorsunuz. yakın aile."

"Bunu paylaşmak bana düşmez."

Elion elini kaldırdı. "Biliyorum. Bu tartışmayı birçok kez yaptık. daha önce defalarca. Ancak son zamanlarda fark ettiğim şey, yürüyebildiğiniz."

Malloron'un kalbi göğsünde çarpmaya başladı.

"Diğer tüm hükümdarlar senin yaşındayken hareketsizdi. Yetenek'i çıldırmadan kullanabiliyorlardı ama aynı zamanda hareketsizlerdi. Sen ise Bir şekilde yürüyebiliyor ve Yetenek'i kullanabiliyorsun. Ve sen ailemizin diğer üyelerinin bacaklarını kaybettikleri yaştan çok daha büyüksün."

İki kardeş birbirlerine bakarken bir sessizlik oldu. Malloron, Elion'un bunu er ya da geç anlayacağını biliyordu. Kendisinin hiçbir zaman dâhil edilmediği sırra her zaman son derece odaklanmıştı ama Malloron böyle bir bağlantı kurmasının çok daha geç olacağını umuyordu.

Tenebris onu Yeteneği kullanırken delirmekten korudu, ancak vücuda o kadar zarar verdi ki uzun süreli kullanım vücudu neredeyse işe yaramaz hale getirdi. Visant ailesinin tüm hükümdarları bacaklarını kullanamaz hale geldi ve babası da bacaklarını kullanamaz hale geldi.

Başı ve omuzları dışında tüm vücudu. Sürekli olarak ve hayatta kalmak için başkalarına güvenmek zorunda kalmıştı. Malloron'un bu şekilde sona ermesine imkân yoktu.

"Sanırım aranızdaki fark büyüyle ilgili," dedi Elion uzun bir süre sonra. "Ve eğer durum buysa, tahta geçecek yeni bir kardeşin çok uzun süre hayatta kalması mümkün olmayacaktır. Senden kurtulmak, diğer hükümdarların Eiros'u ve kraliyet tarihini ele geçirme yoludur ve

korumaya çalıştığınız her şey. Bu yeni tehdidi olduğundan daha fazla ciddiye almalısınız."

"Endişen çok dokunaklı, kardeşim," dedi Malloron. "Ama seni temin ederim ki her şey kontrol altında. Bir toplantıdan daha derinlemesine bir şey organize edebileceklerinden bile şüpheliyim."

"Sizin gücünüze rakip olacak bir güç kaynağı inşa etmeye başladılar bile."

Malloron kaşlarını kaldırdı. Bu yeni bir şeydi. "Benim gücüme rakip olabilecek hiçbir güç kaynağı yok," dedi. "Yapacakları tek şey kendi halklarını öldürmek ve topraklarının bir kısmını yok etmek olacak. Yapmaya çalıştıkları her şeyde başarısız olacaklarından hiç şüphem yok."

Elion ona değerlendirici gözlerle baktı. "Kendine çok güveniyorsun Malloron." Ayağa kalktı. "Umarım haklı olduğun kanıtlanır." Masanın etrafında yürüdü ve elini Malloron'a uzattı.

"Kraliçeni tebrik ederim kardeşim. Yakışıklı bir çift olmuşsunuz. Benimle hiçbir bağı olmayan bir kadını seçtiğinizi öğrendiğime çok memnun oldum."

Malloron bu yorum karşısında neredeyse gözlerini devirecekti ama Elion'un elini tuttu. "Teşekkür ederim. Diğer hükümdarlar hakkındaki uyarınız için de teşekkür ederim. Bunca yolu bana bunu sağlamak için gelmenize şaşırdım."

Elion'un ağzı bir tarafa doğru kıvrıldı. "Her ne kadar zaman zaman senden nefret etsem de, Batı Toprakları'ndaki varlığım senin Eiros'u yönetmenden çok daha keyifli. Bunu sadece kendim için yapıyorum."

Malloron hayıflanarak, "Başka bir şey olacağını sanmıyordum," dedi. Elion başını eğdi ve sonra odadan çıktı.

Düşünmeye bile fırsat bulamadan kapı sertçe çalındı. "İçeri gel," diye seslendi.

Döndüğünde Banon'un odaya daldığını gördü. "Banon," dedi şaşkınlıkla. "Neden buradasın? Odada her şey yolunda mı?"

Banon bir elini kaldırdı. "Odada her şey yolunda Majesteleri. Burada bulunma sebebim bu değil."

Malloron içinden sayısız küfür savurma isteğini bastırdı. İnsanlar neden istedikleri zaman gelip onunla konuşabileceklerini düşünüyorlardı ki? "Ne oldu?" diye sordu.

Banon avuçlarını birbirine sürterek ve gözlerini Malloron'dan kaçırarak odanın içinde yavaşça ilerledi.

Uzun bir süre sonra Malloron sabrını yitirdi. "Ne oldu?" sertçe tekrarladı. "Bunun için zamanım yok, Banon. Konuş!"

Banon kollarını indirdi. "Onunla yatıp bilmem gerekiyor."

Malloron şaşırmişti. "Ne?"

"Kralım olarak size saygı duyduğumu ve sizi sevdiğimi biliyorsunuz," dedi Banon. "Ve sizi özel faaliyetleriniz hakkında sorgulamaya hakkım olmadığını biliyorum, ama bilmem gereken bir şey var."

"Sen neden bahsediyorsun be?" Malloron delirip delirmediğini merak ederek Banon'a baktı. Belki de zevk odasında geçirdiği onca gece onu bir şekilde kandırmıştı.

"Evcil ," dedi Banon, kelimeleri neredeyse tükürerek. "Yatakta da evcil hayvanınız mı?"

Aniden Malloron'un içine bir anlayış sızdı. Gözleri Banon'u taradı ve onun ne kadar gergin olduğunu, geniş ve ağır gövdesini bir ayağından diğerine kaydırıldığını, gözlerinin karardığını, vücudunun gerildiğini fark etti.

"Bu soruya sadece bir kez cevap vereceğim," dedi Malloron, sesi alçak ve ölümcüldü. "Ben Emric'i becermiyorum. Asla yapmadım ve asla da yapmayacağım.

olacak. Ben hizmetkârlarla ya da kölelerle yatmam. Bunun doğru olduğunu herkesten çok sizin bilmeniz gerekir."

Banon'un vücudundaki tüm gerilim boşaldı ve uzun bir süre derin derin nefes aldı. Başını salladı. "Teşekkür ederim, Majesteleri. Saygısızca sorduğum soru için özür dilerim. Niyetim burnumu sokmak değildi."

"Bu kadar uzun süredir hizmetimde olduğun için şanslısın," diye hırladı Malloron. "Sorunuzun ardındaki nedenleri anlamaya başlayamıyorum. Ona olan takıntını anlamıyorum. Onun adını bile söyleyemiyorsun."

Banon bir elini tıraşlı kafasının üzerinde gezdirdi. "Tüm özür dilerim Kralım. Uygun göreceğiniz her türlü cezaya razıyım ama bu bir daha olmayacak." Banon derin bir şekilde eğildi. "İzninizi isteyebilir miyim?"

"Hayır. Bir cevap istiyorum. Emric benim yardımcım. O eşsizdir ve Eiros'a diğer hizmetkârların yapamayacağı şekilde hizmet eder. Neden onu rahatsız etmekte ısrar ediyorsun? Ondan ne çıkarın var?"

Banon ayağa kalktı. "O benim," dedi basitçe. "Bunu kabul etmeyi reddediyor ve ben de bunu unutmamasına izin vermeyi reddediyorum."

Malloron kaşlarını çatı. "O nasıl senin olabilir? O bir Gama. Kokusu yok."

"Evet," diye yanıtladı Banon. "Onun kokusuzluğu beni memnun ediyor. Bütün gün, her gün kokularla çevriliyim. Her türlü koku ve koku benim

. Onunla birlikte bundan kurtuldum."

Malloron ona baktı, kavramla mücadele ediyordu. "Yani onun kokusuz olması hoşuna mı gidiyor? Neden ona karşı bu kadar nahoş davranıyorsun?"

Banon'un gözlerindeki bir şey değişti. "Rahatça konuşabilir miyim, Majesteleri?"

Malloron başını salladı.

Banon bir nefes aldı, iki ayağını geniş tutarak ve kalın ellerini önünde kavuşturarak kendini dengeledi. "Onunla ilgili her şeye bayılıyorum. Hiç kokusu olmamasını seviyorum, size hizmet etmekten benim kadar zevk almasını seviyorum, ben

Odada birkaç dakikadan fazla kalmaya dayanamayacak kadar namuslu olmasını seviyorum. Sevmediğim şey ise, seni bir araç olarak kullanması. Beni göremediğini söylemek için bir bahane. Olmadığı bir şey gibi kokması için ona bu sahte, iğrenç kokuları ve kokuları sevmiyorum. Beni reddetmesini sevmiyorum çünkü kokulu bir Beta gelir gelmez ondan sıkılacağımı düşünüyor. Bu beni kızdırıyor ve ben de ona bu şekilde davranıyorum."

Malloron'u Banon'un söylediklerine hiçbir şey hazırlayamazdı. Uzun bir an boyunca nutku tutuldu. İri yarı, kaba saba bir Alfa olan Banon'un Emric'e sırılsıklam aşık olduğunu asla tahmin edemezdi. Onların Birbirlerinden hoşlanmamaları ya da hoşlanmadıklarını düşünmeleri yıllar önce başlamıştı. Banon yıllardır Emric'in peşinden mi koşuyordu? "Bunu biliyor mu?"

Banon omuz silkti. "Son birkaç yıldır onu görmek bile zorlaştı. Onunla konuşmak bir , bazen aynı odaya bile giremiyorum. Son birkaç aydır bana senin çoğu geceler gecenin bir yarısı onun hizmetine ihtiyaç duyuyordum. Elbette bu benim için eziyetli bir düşünceydi. Seni sorgulamama neden oldu ve bunun için özür dilerim. Kralımız hakkında bana yalan söyleyecek kadar ileri gidebileceğini fark etmemiştim."

Malloron düşünceli bir şekilde başını salladı. "Ama onun gerçekten senin olduğunu nereden biliyorsun?"

Banon bir an cevap vermekte zorlandı. "Öyle olduğunu hissedebiliyorum. Bundan daha fazlasını açıklayamam. Onun tehlikede olmasını istemiyorum, ona başka birinin bakmasını ya da dokunmasını istemiyorum. Onu yanımda istiyorum."

Malloron da Amara için aynı şeyleri hissediyordu ama yine de kendini sorguluyordu. Böyle bir ihtiyacın onu zayıf düşüreceğini gerçekten hissediyordu ama yine de Banon gerçek hislerini ve eşi olduğunu hissettiği kişiye duyduğu ihtiyaç ve arzuyu itiraf etmekte bir sakınca görmüyordu.

"Lütfen beni yargılamayın Majesteleri," dedi Banon sessizce. "Odalara gelip giden kadın ve erkekleri izledim, hızlı bir çözüm arıyorlar, bundan zevk alıyorlar. Ben de öyle yaptım. Ömrümün sonuna kadar bundan zevk almaya devam etmekten mutlu olurdum. Ama eşinizle tanıştığınızda, bunun gibisi yoktur. Başka hiçbir şey kıyaslanamaz. Yıllardır odalar benim için boş hale geldi, orada beni tatmin edebilecek hiçbir şey yok. Sadece Emric."

"Seni yargılamıyorum Banon," dedi Malloron. "Bunu çok ilginç buluyorum. Bence Emric'le konuşmak için biraz zaman ayırmalısın. Ne yazık ki sizi tatmin etmek için onu görevinden alamam. Bununla başa çıkmak zorundasınız. Görevden alındınız."

Banon başıyla selam verdi ve odadan çıktı.

Malloron masadan bir sandalye çekip çöktü, aklı başından gitmişti.

Önceki geceyi şakağında volta atarak geçirmişti. Ve tüm bu süre boyunca Amara'yı *özlemişti*. Tenebris'i sakinleştirmek için iksirlerini içti ama hiçbir şey duygularının kargaşasını yatıştıramadı. Amara'ya olan ilgisinin bir sorun teşkil edeceğine dair endişesi, önceki hükümdarlardan gördüklerine ve gözlemlerine dayanıyordu; Amara'ya karşı bu kadar güçlü duygular beslemek Birisi her zaman, her zaman dezavantajlı bir durum yarattı. Planı için kullandığı Omega'ya hiçbir şekilde bağlanmayı planlamamış ya da istememişti. Planları için başka birini bulması ve Amara'yı kendine saklaması daha iyi olurdu. Ancak Visant ailesinin çeşitli geleneklerini araştırdıktan ve Amara'nın

ne olursa olsun, nasıl hissettiğini tamamen benimsemesi ve durumu mümkün olan en iyi sonuç için kullanması mantıklı görünüyordu.

Ve bu sonuç Amara'nın onun kraliçesi olmasıydı. Banon'la yaptığı konuşma da bunu destekliyor gibiydi. Banon, odalardaki olaylarla ilgilenmek zorunda kaldığında bazen Malloron kadar acımasız oluyordu ama yine de Eşi olarak gördüğü kişiyi asla bırakmayı reddediyor gibiydi. Kraliçesi olması fikrinin Elion'la onun önünde, onu ikna etmeye fırsat bulamadan tartışılmış olması büyük talihsizlikti.

Elbette onu olmaya zorlayabilirdi, özellikle de karanlık ay gecesinden sonra, ama bunu yapmak istemiyordu. O, onun kabul etti. Bu küçük ve muhtemelen önemsiz bir ayrımdı, ama ne kadar ihtimal dışı olsa da onun bunu söylediğini duymak istiyordu.

Malloron toplantı odasına döndüğünde Elion ve kadını çoktan gitmişti ve Amara köşede sessizce oturuyordu.

Kendi dünyasında gibiydi, karşısındaki duvara bakıyor, düşüncelere dalmıştı. Uzun bir süre onu izledi, onu tekrar ele geçirmek için sabırsızlanıyordu ama onunla konuşması gerektiğini de fark etti. Bir süre durup onu izledi, ta ki kadın onun farkına varana kadar.

"Önceki kraliçenize ne oldu?" Amara ona baktı, gözlerinde düşünceli bir ifade vardı.

Onu, kendisine bir şeyler söylediği belli olan Elion'un kadınıyla yalnız bıraktığı için sessizce lanetledi.

"Hastalandı," dedi. "Kurtarılamadı." "Kör ve sağır olduğu doğru mu?"

Malloron gerilmemeye çalıştı. "O geldi, evet." "Nasıl oldu?"

"Döküm odalarından birinde bir kaza oldu."

Amara kaşlarını kaldırdı. "O bir Yetenek-zanaatkâr mıydı?"

"Evet," dedi Malloron. "Hem de çok başarılı biriydi."

"Beta mı?"

Kral başını salladı, gözleri kızın üzerindeydi. "Onu sevdin mi?"

"Hayır."

"O zaman neden onunla evlendin?"

"Onun benim yönetimim için faydalı olacağını düşündüm."

Amara ona şüpheli bakışlarından birini fırlattı. "Öyle peki?" "Bir süre için."

Amara düşünürken gözleri ondan uzaklaştı. "Yaptığın her şey kendi kuralların için," dedi neredeyse kendi kendine.

Göğsü sıkıştı. "Buraya gel."

Yavaşça yaklaştı, gözleri birbirinin üzerindeydi. Kadın kollarının erişebileceği mesafeye geldiğinde, adam ona dokunma dürtüsüne karşı koymak zorunda kaldı. Aralarındaki bakışlar bu kez farklıydı.

"Bana kraliçem dedin," diye nefes aldı.

"Dedim."

"Bir hata mıydı?"

Ona gülümsedi. "Çok mu kötü olurdu?"

"Evet." İnançsızlıkla başını salladı. "Bir anlaşmamız var. İnsanları kendi çıkarlarına uygun şekilde kullanmakta bir sakınca görmediğini biliyorum."

ihtiyacı var ama ben bunu yapamam. Aslında ben buna karşıyım. Burada yaptıklarınıza tahammül edemiyorum. Ne olursa olsun, bunları yapan bir eşin yanında duramam.

yeni bir anlaşma önermek istiyorsunuz."

Göğsünde bir şeyler kasıldı. Onu yine başka bir anlaşma için tuzağa düşürmeye çalıştığını düşündü -belki de öyleydi... belki de öyle yapmalıydı. Ama onun bu pozisyonu kabul edeceğini biliyordu. Sonuçta, eğer ilgisi gerçekten de zindanları görseydi, orada gördüklerinden mutlu olmazdı. Ama resmin tamamını göremiyordu ve görmesini de istemiyordu. "Anlaşmamızın sonunda farklı hissedebilirsin," dedi hafifçe. "Bu arada, yemeğimizi yiyelim."

OceanofPDF.com

ON İKİNCİ BÖLÜM

AMARA

Kral Malloron yemekten sonra ayrıldığında, Amara hizmetkârların bulunduğu alana geri döndü.

Onun tuhaf davranışları kafasını karıştırıyordu ve bir dereceye kadar bunu memnuniyetle karşılıyordu. Onun farklı bir yönünü görmek hoşuna gidiyordu. Yemek sırasında önemsiz konulardan konuştular. Toplantılardaki bazı konular ve Batı Toprakları'ndaki kral rolünde bunlarla nasıl özel olarak ilgilendiği hakkında ona sorular sorduğunda, alay etmeden cevap verdi ve hatta bir noktada elini tuttu. Yine de onun kim ve ne olduğunu unutamıyordu. Neden orada olduğunu da unutamıyordu. Eiros Kalesi'ne görevini tamamlamak için gelmişti. Malloron'la anlaşma yaptıktan yaklaşık üç hafta sonra, görevi tamamlamaya henüz yaklaşamamıştı. Ekibini uyarması ve zindana gitmesi gerekiyordu. Daha fazla gecikme olmamalıydı.

Koridorlarda ilerleyerek mümkün olan en kestirme yoldan alt kattaki alana ulaştı. Küçük odalardan birinin arkası boyunca uzanan bir koridora yöneldi. Büyüye erişilmesini engelleyen büyü arka çıkış kapısının etrafında zayıftı ve o ve diğer casuslar bazen çevredeki büyüden yararlanmak için bu büyüü kullanıyorlardı. sınırlıydı. Kalede bunun gibi çok az nokta vardı ve bu yüzden idareli kullanılıyorlardı.

Amara kapıya yaslandı ve kendisine öğretildiği şekilde başının tepesinden başlayıp aşağıya doğru inerek hemen bloklarını kontrol etti. Hepsini yerli yerindeydi; bundan şüpheleniyordu ama Kral Malloron'dan gelen hafif Alfa kokusunu ya da onun üzerindeki etkisini açıklayamıyordu.

Bir an düşündükten sonra, içinde bulunduğu küçük alanda büyü olup olmadığını kontrol etti. Diğer Omegalardan hiçbiri yakın zamanda bu noktada büyü kullanmadıysa, bir projeksiyon portalı oluşturmak mümkün olabilirdi, böylece

Anneler. Her zaman işe yaramadı ve oldukça riskliydi, bu nedenle Omega ekip liderleri bunu yalnızca kesinlikle gerekli olduğunda denedi.

Amara gözlerini kapadı, nefes almaya odaklandı ve kalp atış hızı düşene kadar zihnini sakinleştirdi. Etrafındaki sihri hissederek, etrafında bir baloncuk oluşturmak için onu içine çekti, ancak onu korumak için yeterli sihir yoktu. Baloncuğu etrafına sardığı anda büyü dağıldı.

Gözlerini kapalı tutarak bir nefes aldı ve tekrar denedi ama aynı şey oldu. Hayal kırıklığı içinde küfrettikten sonra derin bir nefes aldı ve konum büyüüne odaklanmayı arttırdı. Üçüncü denemesinde baloncuk şeklini koruyarak bir araya geldi. Kıpırdamadan durdu ve baloncuğun karmaşıklığını hissederek dayanmaya devam edip etmeyeceğini görmeye çalıştı. İstikrar belirtileri gösterdiğinde, ihtiyaç duyduğu diğer tüm büyüleri yaratmaya koyuldu

Biri koridora biri girerse onu uyarmak, diğeri bilincini güçlendirmek ve üçüncüsü de kapıyı arkasından mühürlemek için. Normalde bunun gibi bir geçit modifiye büyülerle desteklenirdi, ancak büyüye erişim olmadığından, büyücü bunu doğru yapmak için muazzam bir baskı altındaydı.

Her şey yerli yerine oturduğunda, Amara baloncuğu zihnine sürükledi ve Annelere seslendi.

Bir süre cevap vermelerini bekledi ve onlarla konuşma fırsatı bulamadan rahatsız edilmemeyi umdu. Birdenbire zihninin gerisinde tanıdık bir çekim hissetti ve kendini Omega Yerleşkesi'ndeki olağan brifing odasında buldu. Beş Anneden üçü oturuyordu

önünde, kavisli masanın etrafında, her zamanki beyaz kukuletalı cübbelerini giymişlerdi. Orlee Ana, ikizi olan Fern Ana ve yerleşkedeki en yaşlı ve en saygıdeğer Omega Azia Ana.

"Amara," diye selamladı Fern Ana. "Senden bu kadar çabuk haber beklemiyorduk. Ama bizimle temasa geçmeniz iyi oldu."

"Selamlar, Anneler," dedi Amara. "Burada koşullar değişti. Görevin geri kalanını nasıl tamamlayacağım konusunda tavsiyelerinize ve rehberliğinize ihtiyacım var."

"Biliyoruz," dedi Rahibe Orlee. "Bilmediğimiz şey ise nerede olduğun. Sana ne oldu?"

"Kral Malloron benim bir Omega olduğumu keşfetti," dedi Amara. "Nasıl olduğunu bilmiyorum. Bloklarım hâlâ yerinde duruyor ve hâlâ büyüye erişemiyorum."

Annelerin yüzleri düştü ve bir sessizlik oldu.

"Onunla çiftleştin mi?" Anne Orlee sordu.

"Evet," dedi Amara, Annelere böyle bir şeyi itiraf etmenin verdiği rahatsızlığı bir kenara iterek. "Kalenin herhangi bir bölümüne erişebilmek ve toplantılarına katılabilmek için onunla pazarlık yaptım."

Annelerin yüz ifadeleri değişti, merak ve yüzlerini dönüştürdü.

"Peki ne öğrendin?" diye sordu Fern Ana.

"Kırmızı zindana girecek vaktim olmadı," diye itiraf etti Amara. "Ama tüccarları kullanarak Batı Toprakları'na hükmettiğini öğrendim. Batı topraklarındaki önemli tüccarlarla önemli sözleşmeleri var, bazıları kendi bölgelerinin yöneticileriyle doğrudan çatışma halinde. Kral Malloron, kendisine sadık hissetmeleri ve ona daha fazla stok sağlamaya daha istekli olmaları için onlara önemli ölçüde iyi ödeme yapar. Konuştuğu tüccarlar bölgenin meşhur ürünlerinden bazılarını satıyor. Neredeyse tüm ticaret yollarını tekeline almış durumda. bölgeleri en popüler ürünlerinden para kazanmak için kullanıyor, ancak henüz bu bağlantıları gelirlerini sınırlamak için kullanmıyor."

"Yapacak," dedi Azia Ana karanlık bir sesle. Ortada oturuyordu, en yaşlı ve en bilge Anne'ydi. "Bahse girerim ki, yöneticilerden herhangi birinin kendisine karşı dönmesi ihtimaline karşı yıllar boyunca bu bağlantıları kurmuştur."

Amara başını salladı. "Katılıyorum. Bu anlaşmaların çoğu gizli."

"Neden bunlara tanık olmanıza izin verdi?" Anne Orlee sordu. "Bu bunu yapması mantıklı görünmüyor."

Amara omuz silkti. "Bu benim de kendime sık sık sorduğum bir soru."

Anneler birbirlerine baktılar. "Onunla yaptığınız anlaşma tam olarak neydi?"

Amara bir nefes aldı ve Malloron ile yaptığı anlaşmayı açıkladı.

"Peki herhangi bir şekilde onunla kalmanızı istediğini belirtti mi?" Fern Ana sordu.

"Kraliçesi olmam fikrini ortaya attı," dedi Amara. "Sadece bir kez, o kadar. Bunun ciddiye alınacak bir şey olduğunu sanmıyorum."

Anneler uzun bir süre hiçbir şey söylemedi.

"Göründüğü kadar kötü değil, Anneler," dedi Amara endişeyle.

"Önümüzdeki hafta içinde anlaşma sona erecek."

Azia Ana yavaşça başını salladı. "Onunla ilgili olağandışı bir şey var mı? Birlikteyken aranızdaki bağla ilgili

size garip geliyor mu?"

Amara tereddüt etti. "Evet," dedi yavaşça. "Onun kokusu..."

Azia Ana öne doğru eğildi, aniden tetikteydi. "Kokusunu alabiliyor musun?" "Sadece belli belirsiz," diye açıkladı Amara. "Az önce bloklarımı kontrol ettim ve

hala aktif ve yerinde. Kokusunu neden algılayabildiğimi anlamıyorum."

Azia Ana'nın kaşları düşünürken çatıldı. "Onunla ilgili bir şey," dedi yavaşça. "Onun Yeteneği ile ilgili bir şey. Ne olduğunu bilmiyorum ama son derece güçlü olmalı. Her ne ise, onunla olan bağlantınızı çeşitli şekillerde etkileyebilir."

"etmez," dedi Amara. "Artık Omegaların var olduğunu bildiğine göre, ne yapmalıyım?"

"Bunu tavsiye etmek beni ne kadar rahatsız etse de, özellikle de kraliyet ailesinden herhangi bir Alfa söz konusu olduğunda," dedi Azia Ana karanlık bir sesle. "Onunla kalmak ve onun kraliçesi olmak istiyorsan bu sana kalmış."

Amara'nın midesi bulandı. "Ne?" Gözlerini kısarak Annelere baktı. "Ciddi misiniz siz? Görevden ayrılmam için bana bir seçenek mi sunuyorsunuz? Amara'ya yerleşkeden ayrılmak mı?"

"Sen görevin için ayrıldığından beri bazı şeyler değişti Amara," dedi Orlee Ana. "Bu konuda çok fazla bilgi paylaşamadık, ancak Kral Malloron ile bu durumda olduğunuza göre, isterseniz onunla kalma seçeneğiniz olduğunu bilmelisiniz."

Amara bir tür rüyada olup olmadığını merak ederek gözlerini kırptırdı. "Neden onunla kalayım ki?"

"Eğer ona karşı bir şeyler hissediyorsan, bunu yapmak isteyebilirsin," dedi Rahibe Orlee. "Seni yargılamayacağız ya da suçlamayacağız - kız kardeşlerinden hiçbiri de suçlamayacak."

Amara duruşunu sağlamlaştırdı ama projeksiyon sanki önünde sallanıyormuş gibi hissetti. Bir tür alternatif gerçeklikte miydi? Anneler daha önce onlardan öğrendiği ve duyduğu her şeyden tamamen farklı bir şey söylüyorlardı. Birden Kyus'un ne dediğini hatırladı. Kendini toparladı ve tekrar Annelere baktı. "Söylentiler doğru mu?

Omegalar Doğu Topraklarına geri mi döndü?"

"Hiçbir şeyi doğrulayamayız Amara," dedi Orlee Ana yumuşak bir sesle. "Sana söyleyebileceğimiz tek şey Cailyn'in Alfa'sıyla birlikte olduğu. Victoya ve diğer tüm kız kardeşlerin gibi o da seni özliyor." Amara'yı şaşırtan bir şekilde, Orlee Ana'nın gözlerinden yaşlar süzüldü. "Batı Toprakları'nın görev almak için kolay bir yer olmadığını biliyoruz. Eğer Kral Malloron seni sevecek, koruyacak ve sana iyi davranacaksa

Onunla kalmanız yanlış değil. Bizim asıl endişemiz ekibinizin dağılması ve güvenli bir yere ulaşmaları. Neredeler?"

"Hâlâ burada, kalede yerlerini koruyorlar," dedi Amara, ne söylediklerini anlamakta güçlük çekerek. "Yani görevi bırakmamızı mı istiyorsunuz? Çocukları terk etmemizi mi?"

Anneler tekrar birbirlerine baktılar. "Amara, ekibin kaledeki yerinde değil. Diğer takım liderlerinden, seninle aynı zamanda tüm takımının ortadan kaybolduğuna dair raporlar aldık. Kimse onlara ne olduğunu ya da nerede olduklarını bilmiyor. En azından birlikte olduğunuzu sanıyorduk. Nerede olduklarını bilmediğinizi mi söylüyorsunuz?"

Amara'nın nefesi kesildi. Ekibi ortadan mı kayboldu? Hepsinin aynı anda ortadan kaybolmasının imkânı yok- Bir titreşim başının sağ tarafına yayıldı.

"Biri geliyor," dedi çabucak. "Gitmem gerekiyor. Ekibe, çocuklara ve onları dışarı çıkarmaya öncelik vereceğim."

"Hayır," dedi Orlee Ana. "Kendini bu işin içine sokma-" Alarm zihnine yayılırken görüntü ürperdi. "-diğer ekiplere erişebilmem gerekiyor-" Görüntü büküldü ve ardından tüm büyüler serbest bırakılırken dağıldı.

Amara koridor boyunca yürümeye başladı, düşünceleri karmakarışık, kalbi göğsünde çarpıyordu. Annelerin Malloron'u seçme konusunda söylediği her şeyi zihninin gerisine itti. Bunca zamandır ekibinin yerinde olduğunu varsayıyordu. Eğer değillerse, bu sadece Malloron olabilirdi.

Kendi hizmetli odasına yöneldi ve oradaki birkaç hizmetliden Zanya, Lisara ve Helenka'nın yerlerinin değiştirildiğini öğrendi. Ancak kimse ona nerede olduğunu söyleyememiş. Diğer odalardan bazılarına gitti ve ekibin diğer üyeleri hakkında da aynı şeyi söylediler. Onu asıl endişelendiren Kekia'nın bile görülmemiş olmasıydı. Eiros Kalesi'ndeki Omegaların korunmasında büyük bir rol oynamıştı. O olmasaydı, Omegalar daha kolay tespit edilebilirdi.

Kalenin etrafında dolaşırken öfkesi giderek artıyordu. Tüm bu zaman boyunca güzel kıyafetler giymiş, güzel yemekler yemiş ve Kendisi bir tür hanımefendiymiş ve ekibi hapsedilmiş ya da daha kötüsü olmuş gibi toplantılar. Ekibinin yerlerinin değiştirildiği söylenen son bölümden ayrılırken öfkeli gözyaşlarını sildi. Tüm ekibi gitmişti. Malloron onlara bir şey yapmıştı, bunu yapacağına söz vermesine rağmen. Onları rahat bırak.

Vahşi bir öfke onu tüketirken Amara'nın yumrukları sıkıldı. Ondan ne bekleyebilirdi ki zaten? Onun bir yalancı olduğunu biliyordu. Kırmızı zindanı bulması çok uzun sürmüştü ve şimdi ekibi ya zevk odalarının ya da bir tür köle olarak bir yerlerde tutuluyordu.

Malloron'un onun üzerinde sahip olabileceği bir güvence, yoksa ölmüşlerdi. İçini kaplayan öfkenin eşi benzeri yoktu. Piç kurusu bundan gerçekten kurtulabileceğini mi düşünüyordu? O, liman kentlerinden birinden gelen boş kafalı bir kız değildi.

Eiros'ta bacaklarını herkese açarak yolunu bulmaya çalışan bölgeler. O bir Omega'ydı. Hem de başarılı bir Omega. Ekibinin onun yüzünden acı çekmesine, hapse girmesine ve onun sikinde bulunan lükslerin tadını çıkarırken hayal ettiği her türlü işkence veya cezaya maruz kalmasına imkân yoktu. Hayatta olmaz.

Kalan büyüünün bir sonraki adımda yapması gereken şeyi desteklemeye yeteceğini umarak zayıf noktaya doğru ilerledi.

Koridordan aşağıya bakarak, kalenin planlarını içeren mücevheri çıkardı. Onu avucunun içinde tuttu ve zihnini odaklayarak bölgedeki büyüü çekip mücevhere aktardı.

Kalenin iskelet halindeki görüntüsü zihninde canlandı. Gözlerini kapattı ve sadece odaların, koridorların ve koridorların bulunduğu alanları görerek içinde gezinmeye başladı. Hızlıca nereye yakınlaştırdı çocukların zindanı olduğunu biliyordu. Sonunda her şeyi görebildi, etrafındaki her şeyi tam olarak görebildi.

Büyüktü, düşündüğünden daha büyüktü. İki kata yayılıyordu ve yapısal olarak mutfak ya da tuvalet olabilecek birkaç küçük oda ile geniş açık alanlar gibi görünüyordu. İlginç bir şekilde, girişler sütunların arkasına gizlenmişti - bu yüzden onları bulamadılar. Planı daha yakından incelediklerinde, sütunların bir çeşit kola sahip olduğunu gördüler.

arkasındaki kapılara erişim. Bulunduğu yere en yakın sütunu bulana kadar planı zihninde evirip çevirdi, ardından kolu bulmak için yakından ve dikkatle inceledi.

Yeterince ezberlediğinden emin olduktan sonra mücevherden büyüü çekti ve zihnindeki plan kayboldu. Nefes alarak en yakın sütuna . Kırmızı zindana erişmek için bu fırsatı kullanması gerekiyordu. Kral Malloron'la ekibi hakkında yüzleştikten sonra ne olacağına dair bir fikrim yoktu.

Sütuna vardığında, neden kimsenin onu fark etmediği anlaşıldı. Aşağıdaki koridorun karanlık bir bölümünde bir köşeye sıkışmıştı.

Yerde kayda değer bir şey yoktu ve duvarın bir parçası gibi görünüyordu. Onu bulana kadar birkaç dakika dikkatli bir arama yaptı.

Koridorun temiz olduğunu kontrol ettikten sonra kolu çekti. Hiçbir şey değişmemişti. Bir an durup yanlış bir şey yapıp yapmadığını düşündü. Elini sütuna koyduğunda, eli taşı delip geçti. Duvarın içinden zindana doğru yürüdü.

İçerisi karanlıktı ve gözlerinin odaya alışması biraz zaman aldı. Kulaklarını garip bir ses doldurdu, yumuşak, yumuşak ve yine de tutarlı, sürekli titreşim halinde olan bir sembolün sesi gibi. Onun gibi Gözleri odaya alışınca, sıra sıra dizilmiş yatakları gördü. tüm alanı kaplıyordu. Hepsi cesetlerle doluydu, ancak canlı mı yoksa ölü mü olduklarını anlayamıyordu. Durdu, şeyi içine çekti, gözleri tüm alanda gezinerek neler olup bittiğini anlamaya çalıştı. Oda oldukça durgun ve sessizdi ama yine de o ses devam ediyordu; Cleyanti'de bulunan dua tapınaklarından biri gibiydi. Kemerli tavan geleneksel olarak kutsal bir alan hissi veriyordu. Sırtlı duvarlar, kemerli tavan boyunca duvardan yukarı ve diğer duvardan aşağı bir yol izleyen yatay desen ve sembol sıralarıyla süslenmişti. Bir başka tuhaf şey de mekânın büyük bir kısmının koyu mavi renkte görünmesiydi, ancak kendisine en yakın kemerleri incelediğinde, üzerlerinde değişen aralıklarla altın rengi bir parlaklık vardı. Zindanın tamamı sayısız büyüyle çevriliydi.

Uzun bir süre gözlem yaptıktan sonra Amara en yakındaki yatağın yanına gitti. Burası onu her ne kadar merak, korku ve endişeyle doldursa da, çocuklara neler olduğunu öğrenmesi gerekiyordu.

Yaklaştığı yatakta on bir ya da on iki görünen genç bir çocuk yatıyordu. Sırt üstü yatmış, kollarını iki yana açmış, gözlerini tavana dikmişti.

Amara kaşlarını çattı. Bir elini göğsüne koydu ve sonra alnını kontrol etti. Son derece soğuktu ama yaşıyordu ve nefes alıyordu. Yine de, Amara onun üzerine eğildiğinde, adam ona bakmadı. Sanki orada hiç yokmuş gibiydi. Amara odanın etrafına bakındı, burada neler oluyordu?

Bir sonraki yatağa doğru ilerledi ve yaklaştıkça kalbi sıkışmaya başladı. Üç yaşlarında genç bir kız da çocukla aynı şekilde yatıyordu ama rahatsız görünüyordu. Sanki kötü bir kâbus görüyormuş gibi gövdesi sürekli seğiriyor ve yükseliyordu. Yine de gözleri tıpkı çocuğunki gibi dimdik tavana bakıyordu.

Amara onun göğsünü ve alnını da kontrol etti; o da çocukla aynıydı; son derece soğuktu ama canlıydı ve nefes alıyordu ama Amara ona fısıldadığında bile bunu fark edemiyordu.

Amara yatağın yanına çömelmiş, gözleriyle her yeri tarıyordu. Mekânı kaç çocuk yatağının doldurduğunu tahmin edemiyordu, yüzden fazla olmalıydı ve bir kat da onun üzerindeydi. Kral Malloron onlarla ne halt ediyordu?

Gözünün ucuyla bir hareket belirdi. Çömelerek kendini olabildiğince küçülttü.

Pelerinli bir figür zindanın kenarında yürüyordu. Pelerinli insanların çoğu Yetenek-zanaatkârıydı ama cübbesinin renginden emin olmak hava çok karanlıktı. Amara kıpırdamadan durdu ve adamın görüş alanından çıkar çıkmaz yavaşça geldiği kapıya doğru ilerledi.

Kendini sütundan dışarı bıraktı ve kolu kullanarak sütunu geri kapattı, kalbi çarpıyordu ve şaşkınlığı içine yayılıyordu. Az önce gördüğü şeyin hayal ettiğinden daha kötü olup olmadığından emin değildi, çünkü içerideki çocuklara gerçekte ne olduğu belli değildi. O güçlü büyüler yürürlükteyken, her şey olabilir.

Döndü ve kalenin üst kısmına doğru ilerledi. Kral Malloron'la konuşma vakti gelmişti.

"Hangi cehennemdeler?"

Kral Malloron odasına rahatça girdi, gözleri onun üzerindeydi. "Neden bilmek güzel olurdu," dedi yavaşça ve kapıyı kapatmak için döndü.

"Diğer Omegalar," diye tükürdü Amara. Kollarını kavuşturmuş, masanın karşı tarafında duruyordu. "Onlara ne yaptınız?"

Malloron kıpırdamadan durdu, onu içine çekti. "Sonunda hizmetkârların alanına geri dönmeyi başardın. Bravo."

"Bunu bildiğinizi varsaymıştım. Beni izliyorsunuzdur herhalde?"

Malloron'un zalim gülümsemesi belirdi. "Arkadaşların güvende."

"Güvenli mi?" Amara inanamayarak söyledi. "En başta onları neden hapsedtiniz?"

"Kaçmadıklarından emin olmak istedim. Benim gözetimimde daha güvendeler."

"Ve 'sizin gözetiminizde' derken," dedi Amara, "bunun gibi lüks odaları mı kastediyorsunuz? Onlara en iyi yemekler, en iyi kıyafetler, özgürlük veriliyor mu?"

Malloron hareketsiz kaldı. "Onlara kötü davranılmadı."

Ona verdiği yanıtın rahatlığı, yaptıklarını tamamen görmezden gelişi Amara'nın öfkesini, sesini normal bir volümde tutmakta bile zorlanana kadar artırdı. "Onları *güvenilir* olduğuna ikna etmek için benimle bir anlaşma yaptın ama yine de eline geçen ilk fırsatta onları hapsettin!"

Malloron ona doğru yürüdü. "Bu konuda üzgün olduğunuzu , ancak neden olduğundan emin değilim. İçinde bulundukları durumda sizin de hatanız olabileceğini bir kez bile düşünmediniz."

Amara'nın kaşları kalktı. "Ne dedin sen?"

"Seninle tanıştığım andan beri, sana ne istediğini soruyorum.

Malloron, "Amacınız bu kalede," dedi. "Bana söylemeyi reddettiniz. Burayı davetsiz misafirlerden korumak, düşmanlarımin beni devirmesini ve kendimi, asamı ve tahtımı güvende tutmak için yaptığım dikkatli savunmaları aşmasını engellemek için koyduğum her kurala, Yetenek ustası Omegaların karşı gelmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun? Elbette hiçbir şey yapmamamı beklemiyordunuz. Var olmaması gereken lanet bir geçitten kaleye girmeni engelledim! Sen ve diğer Omegaların bana karşı çalışmadığınız konusunda bana güvence vermediğinizi göz önünde bulundurarak bana tam olarak ne beklediğinizi söyleyin."

Amara ona ters ters baktı ve içinde bulunduğu durumun gerçek yüzünü anlayınca yumruklarını sıktı. Malloron sadece tahtını korumaya odaklanmıştı, önemsedığı tek şey buydu. Yaptıkları anlaşmanın hiçbir anlamı yoktu; bu anlaşmaya hiçbir zaman sadık kalmayı düşünmemişti çünkü onları hapsetmişken Omegaların kendisine güvenmesini nasıl bekleyebilirdi ki? Yapmayı başardığı şey onu görevinden alıkoymaktı. Ne kız kardeşlerini uyarmış ne de çocuklarla ilgili bilgileri Annelere ulaştırmıştı. Yine de ondan olabildiğince zevk almayı başarmıştı. Adam gerçekten de tam bir manipülatördü ama bunu görememek onun suçuydu. Onun nedenlerini sorgulamalı ve neredeyse hiç kimsenin erişemediği bilgi ve alanlara erişimine neden izin verdiğini tam olarak öğrenmeye çalışmalıydı. Bu olabilirdi Onu yanlış yönlendirmeye çalışıyordu, ama büyük olasılıkla onun için farkında olmadığı bir planı vardı.

Amara, "Herhalde sekse o kadar aç değilsin ki, am bulabilmek için benimle bu anlaşmayı yapmak zorunda kaldın," diye hırladı. "Çünkü buna saygı göstermeyeceğini bildiğin halde benimle bir anlaşma yapmış gibi davranmanın tek nedeni bu."

Malloron'un ifadesi değişti. "Onurlandırmamak mı? İstedğin gibi toplantı üstüne toplantı yapmana izin vermedim mi? İstedğin gibi kalede serbestçe dolaşmana izin vermedim mi? İstedğin gibi sana temiz yiyecek ve içecek sağlamadım mı? Anlaşmamızı nerede onurlandırmadığımı söyleyin? Arkadaşlarınızı özgürlükleriyle baş başa bırakacağıma dair size söz vermedim. Söz vermedim. bir kez."

"Omega arkadaşlarıma yardım edebilmek için benimle bu anlaşmayı yapmış gibi davranma," diye öfkeleni Amara. "Onlara koruma sağlamak gibi bir niyetin yok. Bana bu anlaşmayı neden yaptığını söyle."

"Senden çok etkilenmişim, hâlâ da etkileniyorum ama burada olmanı gerektirecek daha büyük nedenler var."

Amara sert bir sesle, "Bu nedenler belli ki senin tahtınla ilgili," dedi. "Umurumda olmayan bir şey. Omegaları görmek istiyorum. Serbest bırakılmalarını ya da hapisanelerinde onlara katılmak istiyorum, hangisi olduğu umurumda değil."

"Hayır." Malloron ona ters ters baktı, gözleri kısıldı ve burun delikleri açıldı. "Neden talepte bulunabileceğini düşündüğünü anlamıyorum."

"Çünkü düzenimiz bozuldu," diye bağırdı Amara.

Malloron sonunda öfkelenerek, "Anlaşmamız hiçbir zaman *geçerli olmadı*," diye bağırdı. "Ben seni kandırdım, sen de beni kandırdın, oyunun doğası bu."

"Oyun falan oynamıyorum!"

Malloron sert bir sesle, "O zaman daha da aptallaştın," dedi. "Çünkü istediğin her şeyi elde etmek için bu oyunu oynayabilirdin." Ağır ağır nefes aldı, gözleri vahşilemişti. "Bunu seni elde etmek için kullandım ve bu hiçbir şeyi değiştirmez. Şimdi soyun."

Bu kadar öfkeli olmasaydı Amara'nın ağzı açık kalacaktı. Onun yanından geçip kapıya doğru yürüdü. Kapıya ulaşmadan bir büyü tüm odayı kapladı. Aniden durdu.

"Burada kontrolün bende olduğunu unuttun mu?" Malloron sesini tehlikeli bir şekilde alçaltarak konuştu.

Onunla yüzleşmek için döndü. "Yani? Becer beni, öldür beni, paramparça et beni. Bana ne yapacağın umurumda değil."

"Biliyorum." Malloron ona doğru yürüyüp tepesine dikildi. "Ama arkadaşlarının da kendi hayatları hakkında aynı şekilde düşündüklerini mi sanıyorsun? Onları sorgularsam konuşmayacaklarını mı sanıyorsunuz? Onları şu anda yataklarından kaldırıp doğruca en... yaratıcı diyelim zevk odası. Gece bittiğinde onların da sizin kadar direnmeye devam edeceğini düşünüyor musunuz? Deliklerinin her biri hırpalandıktan, yırtıldıktan ve doğal olandan daha geniş bir şekilde açılmaya zorlandıktan sonra mı? Bir müşterim var.

özellikle kulaklara düşkündür. Onu gören pek çok köle bir geceden sonra sağır olur. Omegalarınızın buna dayanacak gücü var mı? Eridemontlu olan sizin buradaki davranışlarınız yüzünden buna katlanmaktan mutlu olur mu? Ya da yüzünde sürekli endişeli bir ifade olan zayıf, kızıl saçlı?"

Amara'nın kalbi sıkıştı.

Malloron'un gözleri sert ve karanlıktı. "Şimdi, lanet elbiseni çıkar."

OceanofPDF.com

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MALLORON

Amara ona ters ters baktı, her zamanki gibi aynı arzu duygularına neden oldu, ama bu sefer gerçekten çok kızgındı.

Öfkeli ve haklı tavrının Batı Toprakları'nda yeri yoktu ve ne kadar saf olduğunu gösteriyordu. Hapsedilmenin mantıksız olduğunu düşünüyor gibiydi, oysa aslında nazikti. Neyse ki başka bir hükümdar yerine ilk onu bulmuştu, hayatta kalamazdı.

Dahası, yersiz öfkesi onun tamamen itaatsiz ve saygısız olmasına neden oldu. Bu şekilde talepte bulunmaya nasıl cüret ederdi? Bu kabul edilemez ve son derece yetersizdir.

"Soyun dedim," dedi dişlerini sıkarak.

"Sana bir daha asla bedenimi vermeyeceğim," diye hırladı Amara.

Malloron, "Evet, yapacaksın," diye uyardı. "Muhtemelen şu anda ıslanmışsındır. Ama gibi davranalım. Hâlâ vücudunu kullanma hakkım var. O yüzden kullanalım."

"Olmayacağını söyledim." Amara ona kaşlarını çatı. "Bir daha asla olmayacak."

Malloron nefesinin altında büyüğü mırıldanarak Amara'nın tüm vücudunu sardı ve onu yerden kaldırdı. Odayı kaplayan bariyeri devre dışı bıraktı ve Amara arkasından sürüklenirken dışarı fırladı. Gezindi kalenin öbür ucuna ve en popüler zevk odasına inmişti. Bu Omega, sahip olduğu şeylerin ne kadar harika olduğunu gerçekten anlamamıştı. Anlamamıştı. Kendisine göz kulak olduğunu, onunla ilgilendiğini ve rahatsız bir durumda olmasına rağmen gelişmesini sağladığını fark etti. Kendisiyle aynı durumda olmasalar da Omega arkadaşları için de aynı şeyi yaptığının farkında değildi. Belki de zevk odasında, zaptedilenlerin arasında olmayı tecrübe etseydi daha minnettar olurdu. Artık onun için geriye kalan tek ceza buydu.

Zevk odasına doğru ilerledi, Amara arkasından sürükleniyordu.

Onu

"Kral Malloron," diye haykırdı Banon'a yardım eden Beta'lardan biri zevk. "Sizi burada görmek çok güzel."

Malloron Amara'nın etrafındaki büyüü serbest bıraktı ve Amara dengesini korumak için sendeleyerek yere düştü.

Malloron, Amara'yı sertçe kendisine iterken yardımcısına, "Onu özel bir odadaki banka götür," diye bağırdı. "Onu orada zapt edin."

Banon Malloron'a yaklaşırken, "Bize yeni bir oyuncak almışsın," diye yorum yaptı. "Hem de olgun bir tane."

Malloron ona hırladı ve Alfa şaşırarak hafifçe geri çekildi. "Yorumunu istediğimde," diye tersledi Malloron, "sorarım amına koyayım."

Banon, Malloron'u dikkatle izlerken kaşlarını çattı. "Elbette, Majesteleri. Özür dilerim."

Banon'un onu yatıştırmaya çalıştığını bilse de işe yaramamıştı. Alfa'nın varlığı onu daha da tedirgin etmişti. "Ne istiyorsun?"

"Ücretsiz numune için gönderdiğiniz dük buradaydı. Tekliflerin hiçbirinden değil, sizinle konuşmak istiyor."

Malloron küfretti. "Adam çok seçici," diye mırıldandı. "Bir dahaki gelişinde ona mevcut seçenekler olduğunu ya da hiçbir şey olmadığını söyleyin."

Banon başını salladı.

Malloron Amara'nın nereye götürüldüğünü görmek için mevcut özel odalara baktı ve onu buldu. Bir aparata bağlanmıştı; kolları uzatılmış ve bağlanmıştı, vücudu dik ve hafifçe arkaya yaslanmıştı, bacakları baldırları uyluklarına bastıracak ve dizleri olabildiğince geniş açılacak şekilde bağlanmıştı. Kilitlenmişti, bu yüzden ağzındaki tıkaç onu sessiz tuttuğu için hareket edemiyordu. Kıyafetleri üzerindeydi ama izlerken adamın ona dokunmaya başladığını görünce şok oldu. Adam bir elini kızın boynunda gezdirirken diğer eliyle de pantolonunu indirdi.

Her şey bulanıklaşıyor gibiydi. Malloron adamın ne zaman yaklaştığını bile bilmiyordu, tek bildiği adamın elini tam göğsüne ulaşmak üzereyken aniden Amara'nın teninden yakalamış olduğuydu. "Sana ona dokunabileceğini söylemiş miydim?"

Asistanın gözleri ürkütücü boyutlarda büyüdü. "Hayır, Majesteleri. Sadece biz normalde-"

"Normalde ne olacağı umurumda bile değil," bağırdı Malloron, öfkesi vücudunun her zerresine yayılmıştı. Adamın elini kendi elinin içinde daha da sıktı, ta ki asistan tek dizinin üzerine çökene kadar.

Yüzü acıyla buruşmuştu. "Sana sahip olduğum şeye dokunman için izin vermedim. Onu bağla ve karnını doyur demedim. Eğer işini yapamıyorsan, o zaman bunu hak etmiyorsun demektir." Konuşurken, zamanında yetişememiş olsaydı neler olabileceğini düşündükçe daha da çileden çıkıyordu. Ancak adamın kemiklerinin, tutuşunun baskısı altında çatırdadığını ve kırıldığını hissettiğinde

Malloron'un öfkesi azaldı.

Onu serbest bıraktı ve asistan elini tutup hıçkırarak ağlamaya başladı.

"Ona bir daha asla dokunma."

Adam başını salladı ve odadan geri geri çıkarken inledi.

Malloron Amara'ya döndü, Amara ona yaklaşırken mavi gözlerini ona dikmişti. Karlı teninin siyah bağlarla bağlanmış olması onun için çok lezzetli bir . Onu tüm ihtişamıyla görmek için kıyafetlerini acımasızca yırttı ve bacaklarının arasındaki parıltıyı görmekten memnun oldu. Uzandı ve parmaklarını kadının ıslaklığının üzerinde gezdirdi. "Bu şiddet seni tahrik etti, Bukalemun," dedi, sesi gürlüyordu.

Bir kez olsun hiçbir şeyi inkâr etmedi, sadece izledi, kokusu tembelce havaya yayıldı.

Ellerini kadının kalçalarının iç kısmına yerleştirdi ve daireler çizerek ovuşturdu. "Ağzın ne derse desin," dedi Malloron, "vücudun yalan söylemiyor. Şiddeti ve Alfa egemenliğinin sergilenmesini sevdin. Bunu inkâr edemezsin, bak ne kadar ıslanmışsın." Parmaklarını aşağı doğru kaydırды ve kaygan klitorisini nazikçe çimdikledi.

Kalçalarındaki kaslar gerildi ama hiç ses çıkarmadı.

"Beni bir daha sikmeyeceğini söyleyebilirsin ama vücudun bana doyamıyor. Hazır ve bekliyor." Öne doğru eğildi. "Bana istediğini söyle."

Kadının güzel mavi gözleri sertleşti ve adam kıkırdadı. Soyunmaya başladı. "Bir Alfa ile Omega'sı arasındaki çekimin gücünü hafife alıyorsun bukalemun."

Başını şiddetle salladı ve ağzının içinde bir şeyler mırıldandı.

Malloron onun ne söylemeye çalıştığını tahmin ederek, "Ah, evet ," dedi. "O anda bakışlarımı tutmaya cesaret ettiğin andan itibaren benim Omega'm oldun.

Şifa odası. Bu gerçeği yeni yeni anlıyorsun. Şimdi bana istediğini söyle."

Cevap vermedi.

Göğüslerini kabaca okşadı ve meme uçlarını sıktı. "Söyle bana."

Kız yine cevap vermeyince, ellerini vücudunda gezdirdi ve sonra göğüslerinden ve amından kaçınarak her yerini öpmeye ve yalamaya başladı. Ağzı bileğine geldiğinde, kaygan zemine damlıyordu ve onun kokusu onu neredeyse çıldırtıyordu. Aleti hiç olmadığı kadar sertleşmişti ve onun içine dalmak için can atıyordu.

"Söyle bana," diye hırladı.

İnledi, başını sallarken gözleri yalvarıyordu.

Bir parmağını içine sokup çıkararak döndürdü. "Bunu bütün gece yapabiliriz," dedi kayıtsızca, bunun doğru olmadığını bilmesine rağmen. Bütün gece ona karşı koyabilmesinin imkânı . Bu şekilde değil.

İnledi, ayak parmakları kenetlendi ve bacakları sertleşti. Başparmağıyla klitorisini ovmaya başladı.

"Söyle bana," diye talep etti.

Daha hızlı nefes almaya başladı ve adam onun sıkışmasından kasları orgazmın yaklaştığını gösteriyordu. Kadın kalçalarını oynatmaya çalışırken, adam parmağını geri çekti ve emerek temizledi. Sonra, kendini uzanmış bacaklarının arasına yerleştirdi ve sikini girişi boyunca ovuşturdu. "Söyle bana," diye mırıldandı.

Kalçalarını adamın ucunda kıvırdı ve tekrar inledi, sonra başını eğip ağzının içinde bir şeyler mırıldandı.

Uzandı ve ağzını açtı. "Lütfen," diye fısıldadı. "Lütfen."

Kadının yalvarışları bir zevk dalgası içinden geçip sikine doğru fırladı ama yine de yeterli değildi. "Lütfen, ne?"

Başı hâlâ aşağıda, sadece gözlerini kaldırdı ve hâlâ ateşle dolu olduklarını görmek onu memnun etti. Bu onun için yaşadığı şeydi - bu dürtü, tutku ve sıcaklık. "Lisara, Helenka, Zanya," diye mırıldandı, "Kekia, Vanna, Pamela..."

Bir an için kafası karıştı ve sonra onun Omega arkadaşlarının isimlerini saydığını fark etti.

Şok içinde hareketsiz kaldı. Tek odağının *kendisi* olması gerekirken onların isimlerini mi söylüyordu?

İnançsızlık ve öfke onu öylesine sarmıştı ki, mantıklı bir şekilde konuşamıyordu. Onun bu saygısızlığı karşısında tüm gücüyle kükredi ve artık kendini tutamadı.

Adam kızın içine daldı ve kız tepki bile veremedi onu sikmeye başladı. , sıkı amcığı onun etrafında spazm geçirdi, kayganlığının bolluğu ve kalçalarının pozisyonu onu ulumasına neden oldu. Bu yüzden Çok iyiydi! Bağlı olduğu bank, onu alırken tüm vücudunu görmesini sağlıyordu. Ellerini karnının üzerinde gezdirdi ve dolgun göğüslerine kadar uzandı, onun her santiminin tadını çıkarıyor, sonunda vücudunu önünde görmenin keyfini çıkarıyordu. Neden onu daha önce bu şekilde almamıştı? Ellerini göğsünde gezdirdi, hâlâ başka bir erkeğin ona dokunmuş olmasına sinirleniyordu. Ama onun içine daha da gömüldükçe, tüm düşünceleri ve endişeleri uzaklara kaydılar... ta ki onun nefesleri arasında hâlâ o lanet isimleri sayıkladığını duyana kadar.

Onu daha da dikkatle becermeye başladı, vücudunun sevdiğini bildiği her oynadı, acı vermek için saçlarını sertçe kavradı. sevdiğini biliyordu. Kız kasılana ve çılgık atana, ayak parmakları sıkıca kıvrılıp gözleri geri dönene, her yerinden ter damlayana, boynunu yalayıp kalçalarını sikinin üzerinde yuvarlayana ve sadece *onun* adını mırıldanana kadar içine girip çıktı.

Tenebris Malloron'un bedeninde çılgınca kıpırdanıyor, onun öfkesine eşlik ediyordu. Odalardaki özel odada üç gece geçmişti ve Amara daha yeni yeni gerçek teslimiyet belirtileri gösteriyordu. Ama yine de tatmin olmamıştı. İşlerin böyle gitmemesi gerekiyordu. Amara' meydan okumasını, arkadaşları hakkında güvenceye olan ihtiyacını ve Batı Toprakları hakkındaki bilgisizliğini tamamen hafife almıştı. Şimdi kendini her yönden onunla karşı karşıya getirmişti ve kendini bundan hem rahatsız hem de sinirli buluyordu.

Bu gece karanlık ay olacaktı ve kadın artık onun planını uygulamasına istekli . Onun kraliçesi olmayı kesinlikle düşünmeyecekti ama bu, planı gerçekleşirse yaşamaya hazır olduğu bir şeydi.

Amara'yı banyoya götürmek için dikkatlice banktan indirdi. Artık başka kimsenin ona yaklaşmasına izin vermiyor ve her şeyi yapıyordu. kendisine ihtiyacı vardı. Odasına girmesi aptallıktı.

Sanki gerçek kraliçesiyken sadece kısıtlanmış biriymiş gibi, ama yardımcısının elini kırdığı için pişman değildi. Onu kaldırıp kollarına almadan önce üzerini örttü. Kız onun göğsüne sokuldu ve burnunu boynuna bastırdı. Onun bunu yapmasına bayılırdı.

arka tarafındaki tuvalet çıkışına yöneldiğinde Emric'in giriş kapısının yanında beklediğini gördü. Endişeli görünüyordu ve bu alışılmadık bir durumdu.

Malloron yavaşça dışarı çıktı ve Omega'sını kollarıyla mümkün olduğunca sararak görünmesini engelledi. "Sana ikinci bir emre kadar rahatsız edilmek istemediğimi söylediğimi sanıyordum."

"Özür dilerim Majesteleri," dedi Emric aceleyle. "Bu bekleyemezdi."

"Konuş."

"Norryth'teki yetenek ustaları Eiros sınırından birkaç mil uzakta bir tür büyülü alan kurdular."

"Yani?"

"Bir şekilde Eiros'a nüfuz eden güçlü bir büyülü yapı örmüşler Majesteleri," diye duraksadı Emric, yutkundu. "Bunun önleme büyüsünü bozduğu bildiriliyor."

Malloron, "Onları durdurmaları için Yetenek-zanaatkârlarımızı gönderin," diye talimat verdi. "Yapıyı yıkmalılar. Ben buradan elimden geleni yapacağım. Onu bırakamam."

"Elbette." Emric ellerini ovuşturdu. "Bir şey daha var Majesteleri. Güney Topraklarından gelen ziyaretçimiz limana varmak üzere."

Malloron lanet okudu. Olabilecek en kötü zamanda gelmiş olmalıydı. "Onu karşılayın ve saldırıdan kaçınması için uzun yoldan götürün," diye talimat verdi. "Kaleye gelmeden önce ona Eiros'un en iyi yerlerinden bazılarını göster. Yanınıza birkaç Yetenek ustası alın."

"Çoğu ihlalle uğraşıyor olacak."

"O zaman çok sayıda muhafız alın - konuğumuza etkileyici görünmeliyiz." Bir an düşündü. "Ve Banon'u al."

Emric'in gözleri büyüdü. "Banon?"

"Evet. Tehlikede olmadığınızdan emin olacak."

Emric şaşkınlıkla ağzından bir şeyler kaçırdı ve sonra kendini topladı. "Banon yanımdayken etkili bir şekilde çalışmam Majesteleri."

"Eğer denersen yapabilirsin. Sadece işinize karışmaması gerektiğini bilmesini sağlayın." Malloron bununla birlikte tuvalete yöneldi.

Amara banyo boyunca gevşek ve uysal kaldı. Malloron onu yıkarken, bunun kalıcı bir durum olmayacağını umarak yakından izledi. Gözleri cam gibi ve yumuşaktı, yüzü boştu. Hâlâ güzeldi ama boş görünüyordu. Hayal kırıklığı içinde bir nefes verdi.

Başını ona doğru çevirdi. "Benimle kalmak zorunda değilsin," mırıldandı, ona doğrudan bakmadan. "Git ve krallığınla ilgilen."

Malloron'un kalbi hızlı bir ritimle çarpmaya başladı. "Krallığım Ona zarar vermek için yapılan birkaç dar görüşlü girişimden sağ çıkabilir. O bundan daha güçlüdür." "Evet, bunun için çok çalıştın." Uzun bir süre sessiz kaldı

Bir an durdu ve sonra doğrudan gözlerinin içine baktı. "Benimle neden anlaşma yaptın? Gerçekten sadece seks için miydi?"

"Hayır."

Adam ayrıntı vermeyince, gözlerini ondan kaçırarak arkasını döndü.

"Bu geceye kadar benimle kalmana ihtiyacım vardı." Ona geri döndü. "Neden?"

"Seninle yapmam gereken bir şey var, sadece bir Omega ile yapabileceğim bir şey."

Yavaşça başını salladı. "Ölecek miyim?"

"Kesinlikle olmaz." Bu fikir karşısında neredeyse hırlayacaktı. "Acıyacak mı?"

"Hayır. Olmamalı."

"Neden bana sormadın?"

"Kalmazdın ve istekli olmazdın." Eliyle onun kolunu okşadı. "Neden olmasın?"

"Seni sonsuza dek bana bağlayacak."

Kadın uzun bir süre sessiz kaldı. Derin düşüncelere mi dalmıştı yoksa konuşmaya olan ilgisini mi kaybetmişti anlayamadı.

Onu kuruladı ve kollarına almadan önce tekrar örttü. "Seninle kalacağım ve ekibimin gitmesine izin verirsen istekli olacağım."

Malloron durdu. Ona baktığında gözleri kararlıydı. O gözlere her gün bakabilecekti. "Anlaştık."

"Gittiklerini görmem gerek."

Başını eğerek selam verdi. "Biliyorum."

Nefes aldı ve gözlerini tavana kaldırdı. Bir sürü Duyguları yüzünden okunuyordu ve Malloron sadece izleyip bekledi.

Sonunda bakışları ona döndü. "Bu anlaşmanın gerçek olmasına ihtiyacım var Malloron."

Kadının sesinin onun adını söylediğini duyunca siki zıpladı. Adını ilk kez arzu ya da cinsel coşkuya kapılmadan söylemişti.

"Bu gerçek, Amara," diye mırıldandı gözlerinin içine bakarak. Bakışlarını ayırdı ve çıkışa doğru yöneldi. "Bu gerçek."

Sonunda gerçekleşiyordu. Uğruna çalıştığı, çabaladığı şey. Bir Omega arayışı, Visant ailesindeki rolünü öğrenir öğrenmez başlamış ve otuz yılı aşkın bir süre devam etmişti.

Bu gece, buna değip değmediğini kanıtlayacak olan geceydi.

Malloron Amara'nın odasına girdi. Ekibiyle vedalaştığı için hâlâ gözleri yaşlıydı. Eiros'tan çıkana kadar içlerinden birinin büyüye erişebilmesini kabul etmek zorunda kaldı, böylece

Amara'ya güvende olduklarını ilettiler. Gece çökene kadar teyit alamadılar.

Ve artık onun olmuştu.

Oturduğu yerden kalktı ve ona doğru yürüdü. Hizmetkârlarinkine çok benzeyen sade bir tunik giymişti ve ayağında saten terlikler vardı. "Ben hazırım."

Döküm sektörüne doğru yürümeye başladılar. Elinde olmadan kolunu onun beline doladı.

"Bana ne yapacağını söyleyecek misin?" Amara sesinde sert bir tonla sordu.

Malloron ona baktı. "Bunu bilmek işinizi kolaylaştırır mı?"

Bir an düşündü ve sonra başını salladı. "Anlat bana Çocuklar. Bir tarafında kırmızı duvar olan zindanda tuttuğunuz çocuklar."

Malloron kaskatı kesildi. Onun o zindanın yakınlarında olduğunu bilmesine rağmen, zindanın varlığından haberdar olduğunu fark etmemişti. "Yapamam."

Amara başını salladı ama ona bakmadı. "Bana söyleyeceğin hiçbir şey, yalan ve aldatmacadan oluşan zavallı 'oyunlarının' bunlara değdiğine beni ikna edemez.

O zindanda yatan çocuklar. Ailelerinden çaldığınız çocuklar."

Malloron cevap vermedi. Onunla tartışmanın bir anlamı yoktu. Bu geceden sonra, hayatının zevkler ve eğlencelerle dolu olmasını sağlayacaktı.

Böylece hoşuna gitmeyen hiçbir şey üzerinde durmayacaktı.

"Söyleyecek bir şeyin yok mu?" Sesi yükseldi. "Diyarlar'ın dört bir yanından habersiz insanları yakalamak bir şey, ama *çocuklar*? Onları o zindanda tutacak kadar tahtınıza nasıl odaklanabiliyorsunuz?"

"Yaralanmış gibi mi görünüyorlardı?" diye tersledi. "Başlarına yatakta yatıp rüya görmekten çok daha kötü şeyler gelebilir."

Amara çenesini sıktı ve bakışlarını ileriye dikti. "Eğer bu doğruysa bile," diye mırıldandı. "Onlara ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Malloron sertçe konuştu. "O zaman bundan bahsetmemelisin."

Yolun geri kalanını sessizlik içinde sürdürdüler ve varacakları yere ulaştıklarında kadın sakinleşmiş görünüyordu.

En büyük ve en sofistike döküm odasına vardıklarında, dışarıda yavaşlayarak durdu. "Hazır mısınız? Odayı çoktan hazırladım. İçeri girdiğinizde size ne yapacağınızı söyleyeceğim."

Amara bir nefes aldı ve başını salladı.

Malloron kapıyı açtı ve ikisi de içeri girdi. Ayakta durdular dairesel bir odanın bir tarafı tamamen boştu. Zemin ve duvarlar, deneyler sırasında kullanılan başıboş büyüye emen özel bir malzemeyle güçlendirilmişti; bu malzeme normalde bina yapımında kullanılan belirli taş işçiliği türleriyle temas ederse potansiyel olarak tehlikeli olabilirdi. Tavanın ortasındaki yuvarlak bir açıklık onlara mürekkepli gece gökyüzünün manzarasını . Bu gece ay olmadığı için gökyüzünün derinliği sonsuz görünüyordu.

Malloron Amara'ya, "Oda büyüyle dolu," dedi. "Yoğun ve onu kendinize çekmenizi gerektiriyor."

"Bunu nasıl yapacağım?" diye sordu, etrafına endişeyle

bakarak. "Eğer havaya zıplarsan, büyü seni tutacaktır," dedi

Malloron.

açıkladı. "Sanki suyun içindeymişsiniz gibi ağırlıksız bir madde tarafından destekleniyormuşsunuz gibi hissedeceksiniz." Ona doğru baktı. "Hiç gölde yüzdün mü?"

"Burada değil," diye cevap verdi. "Ama daha önce yüzmüştüm."

"Güzel. Odanın ortasına doğru yüzmeniz gerekiyor. Hem tavandan zemine hem de her yönden tam ortada olmanız gerekiyor."

"Nereye gideceğimi nasıl bileceğim?"

"Merkeze ulaştığınızda büyü etkinleşecek. Yerine oturduğunda sana bir sonraki adımı söyleyeceğim."

Amara başıyla onayladı. Dizlerini hafifçe bükerek havaya sıçradı ve odadaki büyü onu havada yüzdürdü. Merkeze doğru yüzdü. Güçlü bir yüzücü gibi görünüyordu ve Malloron onun havada hareket eden vücudunu izlemekten zevk alıyordu.

Merkeze gelir gelmez büyü etrafında dönmeye başladı ve sonra sıkışıp sertleşti. Etrafında kilitlenip onu yerden birkaç santim yüksekte duracak şekilde alçaltırken şaşkınlıkla haykırdı.

Malloron zihnini odakladı.

Kollarını iki yana açarak gökyüzündeki odanın ötesindeki büyüye odaklandı. Onu vücuduna çekti ve tenebris ile besledi. Büyülü Güç anında tepki verdi, her yöne doğru çekildi ve tüm vücudunu sardı. Malloron onu gibi hissedene kadar daha fazla büyü yaptı ve sonra büyüü örmeye başladı. "*Morath laleshraa vay frow teege con elleth lo veyan.*" Tenebris midesinin çukurunda toplandı ve bir dönüştü. "*Soreth pengorath carrth mon zeythen dorrech.*" Gövdesinin ortasından dönerek çıktı ve başının tepesinden dışarı fırladı. "*Freetha halloyon tARTH vay serrin.*" Tenebris odanın kavisli kenarlarına dağıldı ve burada kendi kendine büküldü, çatırdadı ve kıvrıldı.

"Bu da ne böyle?" Amara gözlerini kocaman açarak odanın ortasından bağırdı.

Ona göre tenebris korkutucu görünüyor olmalıydı. Bedenin dışında, sanki düşünebiliyormuş gibi hareket eden pürüzlü ve agresif büyü parçaları olarak var oluyordu. Pürüzsüz ve akışkan olan normal büyüye hiç benzemiyordu.

Malloron Amara'ya doğru yürüdü. "Bana bak, Amara."

Bakışlarını tenebristen ayırdı. "Ne oldu?" diye sordu panikle.

"Buna tenebris deniyor, özel bir büyülü güç-"

"Çorak Topraklar'daki beyaz ateşe benziyor!" diye haykırdı. "Bu çok tehlikeli!"

Çorak Topraklar mı? Orası Doğu Toprakları'ndaydı. Yani gerçekten de oradaki Omega köyünden geliyordu. Malloron ona yaklaşarak, "Sana zarar veremez," dedi. "Burada hiçbir şey sana zarar veremez."

"Senden çıktı," diye nefes aldı, yüzünde inançsızlık vardı. "Kafandan çıktı."

"Evet, yerleşti."

"Neden?" Sanki her an saldıracakmış gibi güce tekrar baktı. "Neden içinde böyle bir şey olsun ki?"

"delirmeden istediğim kadar kullanmamı sağlıyor. Beni güçlü kılan da bu."

Yüzü buruştu. "Delirmemek için bunu içinde mi ? Acımıyor mu?"

"Evet," diye itiraf etti Malloron. "yakıyor. Ama seni incitmeyecek."

Amara ona baktı, farkına varmıştı. "Siktir, hayır!" diye bağırdı. "Bunu içime almayacağım."

". "Umurumda değil!"

Malloron kollarını Amara'ya doladı ve vücutları birbirine değene kadar onu kendine çekti. "Amara."

Yavaşça sakinleşti ama korkusu yüzünden okunuyordu.

Malloron ona, "Canını yakmayacak," diye mırıldandı, gözlerinin içine bakarken ağzı onunkinden birkaç santim uzaktaydı. "Benim canımı yakıyor ama sen bir Omega'sın. Sana zarar vermez. Senin bedenin farklı."

Amara bir nefes aldı. "Nereden biliyorsun?"

"Daha önce denemiştım."

"İşe yaradı mı? Omega hayatta kaldı mı? Neden onu Ben mi?"

"Amara," diye hırladı Malloron. "Yapmak üzere olduğum hiçbir şey seni öldürmeyecek,

Anlıyor musun? Hiçbir şey anlamadım. Seni yanımda istiyorum." Elini onun vücudunda gezdirdi ve sertleştiğini hissetti. Onu kendine doğru bastırdı. "Sen acı çekmeden dayanabilirsin, ben dayanamam. Sana kötü bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Bana inanıyor ?"

Ona bakarken sakinleşti. "Hayır," dedi kararlılıkla. "Ama oyunun doğası bu, değil mi? Ben bunu kabul ettim ve sen yine de yapacaksın."

Kalbi, ona inanmamasından duyduğu rahatsızlıkla titreyerek battı... ama kadın haklıydı.

Gözlerini kapattı ve bir nefes aldı. "Ben hazırım."

"Güzel." Zihnini odaklayarak büyüü söylemeye başladı.

Konuşulan her büyü, büyüyle bağlantı kurmak için en etkili olduğu kanıtlanmış dil olan Kadim Dil'de kaydedildi. Herhangi birini söylemek sözcükleri yanlış kullanmak herhangi bir büyüün sonucunu önemli ölçüde etkileyebilir, çünkü büyü amaçlanan sesleri gerektirir. Benzer şekilde, bir büyüde herhangi bir değişiklik yapmak

büyü dikkatli bir değerlendirme gerektiriyordu. Kadim Dil çok Şu anda Batı Toprakları'na hâkim olan dillerin çoğundan daha karmaşıktı. Dilin nüanslarını bilmeden hata yapmak çok kolaydı. Yetenek-zanaatkârlarının çoğu yeni büyüler yaratmaya ya da var olanları uyarlamaya zahmet etmezdi çünkü bu zanaat tehlikeliydi. Büyü saf enerjydi ve sakin, akıcı ve yumuşak olabildiği gibi, diğer saf ve doğal enerjiler gibi vahşi, kontrol edilemez yıkıcı da olabilirdi.

Ancak Malloron çoğu Yetenek ustasından farklıydı. Kadim Dil ve çeşitli büyü kitapları üzerinde çalışarak büyümüş ve kendi payına düşen deneylerden sağ çıkmıştı. Bir Omega aradığı sürece bu büyüünün provasını .

O konuşurken, tenebris odanın kavisli duvarı boyunca hareket etti. Gittikçe hızlandı ve tavana kadar yükseldi, ta ki gökyüzünden içine büyü akımları çekerek açıklığın etrafında dönene kadar. Son sözleri söylediğinde, ince bir akıntı halinde aşağıya doğru spiral çizdi ve Amara'nın başının tepesine girdi.

Başı geriye doğru eğilirken tüm vücudu kaskatı kesildi ve titremeye başladı. Malloron, onu yerinde tutan büyü ondan uzaklaşana kadar ona tutundu. Büyü, elde etme işlemi sırasında sürdürülemezdi. Büyü dağılırken onu birkaç adım geriye attı ama inanılmaz bir şey oldu; kız hâlâ havada duruyordu.

Sırıttı. İşe yarıyordu.

Tenebris onun içine tamamen yerleştiğinde, ihtiyaç duyduğunda ondan beslenebilecekti.

Vücudunun titremesi durduğunda, güçlü bir koku dalgası adamın üzerine hücum etti. Tam güçte, karmaşık ve güzel bir aromaydı ve bir anda taş gibi sertleşti. Bu, onun kokusunu daha önce deneyimlediği en güçlü kokuydu ve aniden düşünebildiği tek şey bu oldu. İçindeki hayvani vahşet on kat arttı ve koklayarak ona doğru ilerledi. Ona ihtiyacı vardı. Şimdi. Onu tüketen özlem o kadar şiddetliydi ki, şimdiden bir işkenceye dönüşmüştü ve başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Ona doğru uzandığında, yüzü tekrar aşağı eğildi ve irislerinin altın rengine döndüğünü görmekten memnun oldu. Memnuniyetle homurdandı. Pus'una girmişti ve üremeye hazırdı - tam da olması gerektiği gibi.

"Alfa," nefes aldı ve şaşkınlıkla ona baktı.

Tuniğini yırttı ve ellerini külotunun içine sokup yırtarcasına burnunu boynuna bastırdı. Burnunu aşağıya doğru

Dizlerinin üzerine çöktüğünde, uzun zamandır ulaşamadığı kokuyu tam olarak deneyimlemeye hevesliydi. Onun amına ulaştığında, bastırdı burnunu soktu ve içine çekti.

İniltisi odanın her yerinde titreşti ve Omega inledi. Bacaklarını açtı ve adam onun etli amcığıyla ziyafet çekmeye başladı.

Bacaklarını başının etrafına sararak onu beslemek için kalçalarını döndürdü ve kokusu her duyusunu istila ederek onu boğarken, yıkıcı bir coşku yaşadı. Bu onun eşiydi. Ona aitti. Kokusu, kayganlığı ve amcığı onun sahiplenmesi ve ona ait olması için yaratılmıştı.

Ağızına boşaldığında haykırdı, vücudu sarsıldı ve adam kalçalarını tutarken kıvranmaya başladı. Bir an daha beklemeden ayağa kalktı ve soyundu, gözleri önünde duran inleyen Omega'daydı. Onu kendine doğru çekti ve kadın bacaklarını hevesle açarak gözlerini onunkilere dikti. Hiçbir söze gerek yoktu. Tek bir hamleyle içine girdi ve onu sarsan hisler vahşiliğini bir çılgınlığa dönüştürdü.

Daha önce birbirlerini hiç deneyimlememiş gibi seviştiler. Ağız ve elleri kızın her yerindeydi, ona ait olanı alıyor, her santimini sahipleniyordu. Kız havada asılı dururken, adam onu manevra yapabileceği her pozisyonda becerdi, onu güvende tuttu ve onu derinlemesine ve iyice sıkıştırdı. Kadın tam bir teslimiyetle kendini ona açtı, inledi, sızlandı ve sanki onun için harikaymış gibi ellerini onun üzerinde gezdirdi.

Kreşendoları yaklaştıkça, hayvani homurtuları ve şiddetli et tokatları onu cinsel bir mutluluk durumuna itti. Onu dikleştirdi ve boşalırken onu göğsüne doğru tuttu, titriyor ve ona karşı nefes nefese kalıyordu. Kadının amını sıkması onu uçuşumun kenarına getirdi. Orgazmı vücudunda ve zihninde pürüzlü ve lezzetli bir telaşla yükseldi ve içinde patladı. Son hamlesinde, düğümünü ona çarptı ve horozunun şişmiş tabanı onları birbirine kilitledi, onu etrafına genişçe gerdi.

Kollarıyla onu sardı ve her ikisi de nefes nefese kalırken onu göğsüne çekti, çiftleşmelerinin ardından elleri ayakları karıncalanmıştı. Yavaş yavaş çevresinin farkına vardığında, döküm odasında olduklarını fark ederek şok oldu. Tenebris hala Amara'nın içine uzun ince bir spiral şeklinde giriyordu ve Amara hala havada asılı duruyordu, ancak şimdi Amara'nın amcığı Amara'nın sikine kilitlenmişti ve Amara Amara'yla birlikte odanın ortasında dururken Amara'ya inanılmaz bir sıkışma sağlıyordu.

Onun sırtını okşadı, kokusu nihayet tüm gücüyle etrafını sardığı için derin derin içine çekti. "Amara?"

Kadın adamın göğsüne doğru mırıldandı ve düğümüne bastırarak adamın içinden bir zevk huzmesi gönderdi. Adam onun üzerinde dinlenmesine izin verdi, ikisi de memnundu.

Bitkin bir halde uzun bir süre yerlerinde kaldılar ama Malloron'un düğümü küçülmeye başlayınca, tenebrisin son parçasının da kadının içine doğru spiral çizerek girmesini ve kadının gevşemesini izledi.

Oda birdenbire hareketsiz ve çok daha karanlık oldu.

Dikkatlice içinden çıktı ve onu odadan dışarı taşıdı.

Malloron yatak odasını nadiren kullanırdı. Gecelerini genellikle tapınakta geçirirdi ama artık içinde tenebris olmadığına göre, belki yatak odasını tekrar kullanabilirdi. Belki orada Amara ile vakit geçirebilirdi.

Onu odasına taşıırken, inanılmaz çiftleşmelerine hayret etti. Bu şimdiye kadar yaşadığı en muhteşem şeydi. Ve bunun asıl, muhteşem ya da zarif hiçbir yanı yoktu. Saf bir duyusal hamlıktı ve bunu tekrar deneyimlemek için sabırsızlanıyordu.

Eşine sahip olduğu fikriyle ruh hali yükseldi. Güzel ve ona mükemmel bir şekilde uyan ama aynı zamanda tenebrisi zarar görmeden taşıyabilen bir Omega. Artık delilik ya da hareketsizlik arasında seçim yapmak zorunda değildi; artık sadece eşini seçebilirdi.

Kendini odasına bıraktı ve mum lambalarının çoktan yakılmış olmasına minnettar oldu.

Amara'yı dikkatle yatırdı ama başı yastığa değdiğinde buz gibi bir dehşet onu sardı. *Hayır! Hayır!* Bunun tekrar olmaması gerekiyordu. Onun başına gelmemeliydi.

Muhteşem mavi gözleri tamamen beyazdı. Gözbebekleri yuvalarında dönmüş gibi irisleri kaybolmuştu.

Tamamen kördü.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AMARA

Her şey beyazdı. Her şey sessizdi.

Yalan söyledi.

Yüzüne karşı bir kez daha yalan söyledi.

Ona hayatının en inanılmaz deneyimini yaşattı; onu alırken etrafında altın bir parıltı bir Alfa, sert, sahiplenilen, ona sahip olan tüm varlığını en inanılmaz şekilde. Bir Alfa'yla birlikte olmanın bu kadar iç burkucu, bu kadar tatmin edici olabileceğini, kendisini bu kadar tamamlanmış hissettirebileceğini asla hayal edemezdi. Ve sadece çiftleşme eylemi değil, aynı zamanda

Ona dokundu, ona baktı, ona sarıldı; o anda mükemmeldi. Ve kokusu... bir insanın bu kadar güzel, bu kadar seksi, bu kadar güçlü kokabileceğine inanmak mümkün değildi.

Ve sonra, aleti küçülür küçülmez, onu tamamen açık tutan güzel gerginlikten kurtarır kurtarmaz, her şey soldu. Kokusu soldu, onunla çiftleşme dürtüsü azaldı, her şey beyaza büründü. Her şey sessizleşti. Dünya yok olana kadar.

Ellerini üzerinde hissediyordu, ona çılgınca dokunuyor, onu ovuyor, alnını okşuyordu. Ama bir süre sonra dokunuşlar hiçbir şey ifade etmemeye başladı. Onunla iletişim kuramıyordu. İletişim kurmak istediğinden bile emin değildi.

zarar vermeyeceğini, onun için bir tehlike olmadığını söylemişti ve bu doğrudu. Ama şimdi göremiyor ve duyamıyordu, tıpkı son kraliçesi gibi. Belki de başından beri kastettiği buydu - belki de kraliçelerinin böyle olmasını istiyordu.

Ekibine veda etmek hayatındaki en zor şeydi. Bu fedakârlığı yapmaması için onu ikna etmeye çalışmışlar, tekrar düşünmesi için ısrar etmişler, onu kurtaracaklarına söz vermişlerdi ama o kararlıydı. Kral Malloron uğraşılacak bir adam değildi. Batı'daki tüm Omegas nüfusu Topraklar ona meydan okumak için bir araya gelse de bu yine de bir risk olurdu. O bir

Dikkatini onlara çeken oydu, acı çekmesi gereken de oydu. Onları hayal kırıklığına uğratmıştı. Çocukları yüzüstü bırakmıştı. Eğer hayatı artık bu beyazlık ve sessizlikten ibaretse, öyle olsun.

Adamın ellerinin hissi nihayet kaybolduğunda, altındaki yumuşaklığa gevşedi.

Zamanın nasıl geçtiğini anlayamıyordu. Çok geçmeden, adamın elleri tekrar geri döndü, kolları onu sardı, sert, iri vücudu onunkinin yanındaydı. Ona dokunarak karşılık verme zahmetine girmedi. Ne anlamı vardı ki? Onu bir kabuktan başka bir şey yapmayan bu şeyi tutmak için onu bir kap olarak kullanıyordu.

İstediği buydu. Onun için en önemli şey buydu ve o da bunu elde etti.

Uzun bir süre sonra, elleri tekrar gittikten sonra, nefesini susturdu, daha fazla bir şey olup olmadığını merak etti.

vermeye çalışabileceği sessizlik, çıldırtıcı hale gelen sessizliği bozabilecek herhangi bir şey. Yeteneği hâlâ kullanabilir miydi?

İntihar protokolü burada da geçerli olacak mıydı? Anneler ona onu seçmesi için bir seçenek sunmuşlardı ve o da bir bakıma bu seçimi yapmıştı. Ama artık ekibi güvende olduğuna göre, onunla kalmak zorunda değildi. *Oyunun doğası böyleydi.*

Sığ nefes aldı ve farkındalığını kendi ötesine göndererek dinledi. Farkındalığını gönderdiği her yönde güçlü titreşimler, küçük titreşimler, yumuşak titreşimler, her yönde titreşimler şaşırdı.

Bir bölgede, karmaşık ve nabız gibi atan büyük bir titreşim kütlesi vardı. Kendini ona doğru çekti ve havanın etrafında hareket ettiğini hissetti. Acaba Hareket mi etti? Etrafında hiçbir şey hissetmedi, ne vücudunun altındaki yatak ne de ayaklarının altındaki zemin. Tekrar denediğinde havanın değiştiğini hissetti.

Yavaş ve yumuşak bir şekilde kendini titreşime doğru yaklaştırdı. Belki oraya vardığında, bu beyaz sessizlikten daha fazlasını, herhangi bir şeyi hissedebilecekti.

Reign To Ruin'i okuduğunuz için teŖekkr ederiz. Hikayeyi beğendiyseniz, ltften bir dakikanızı ayırıp yorum bırakın. Yorumunuz yeni okuyucuların kitabın kendileri için olup olmadığına karar vermelerine yardımcı olacaktır. Yorumlar kitabın yayılmasına yardımcı olmak için çok önemlidir ve zaman ayırdığınız için minnettar olurum :)

[Amazon'a yorum bırakın](#)

Yıkımın Hükümdarlığı Malloron ve Amara'nın hikâyesinin ilk kitabıdır. Bir sonraki kitap, *Yıkımın Hükümdarlığı*, onların hikayesini devam ettiriyor ve bir uçurumla sona eriyor.

n gösterim için okumaya devam edin!

JOIN MY READER'S GROUP

Join my reader's group DARK HALOS

and get exclusive content!

Hidden Bonus Chapters

Deleted Scenes

Bonus Novellas

New release info

Giveaways

BENİ !

OceanofPDF.com

Hükümdarlıktan Yıkıma

Malloron

Omega'sına duyduğu vahşi ihtiyaç Malloron'u tahtını tehdit eden adımlar atmaya iter. Geleceğinin niteliğinin birden fazla yönden ona bağlı olduğunu bilen Malloron, yaptıklarını onarmak ve kabul etse de etmese de onu tekrar kontrolü altına almak için aralarındaki her engeli yok etmeye hazırdır.

Amara

Kral Malloron tarafından yok edilen Amara, yeni gerçekliğinde yol bulmaya çalışmaktadır. Ona varoluşundan kaçma şansı verebilecek keşifler yapar, ancak kral ona kabul etmek zorunda kaldığı başka bir teklif yaptığında, kendini en acımasız, en şehvetli ve en derin yollarla yıkım riski altında bulur.

Saltanattan Yıkıma, Omega Efsanesi serisinin beşinci, bu çiftin hikâyesinin ise ikinci kitabı. Bu karanlık, erotik, Omegaverse romantizmidir. Cliff-hanger dahil. Büyüleyici derecede acımasız Alfa karşıtı hayranları için kahramanlar, arsız Omega kahramanları, epik fantastik dünyalar ve esir . Büyülü bir karanlık türü keşfedin...

Reign to Ravage cinsel sahnelerden şiddet ve dile kadar açık bir okuma deneyimidir. Rahatsız edici durumlar ve karanlık bir romantizm içerir. 18 yaş ve üzeri okuyucular içindir.

MALLORON

Kral Malloron'un öfkesi sınır tanımıyordu.

Hışım la tapınağına gitti, zihninde tek bir düşünce dışında hiçbir şey yoktu; eşini mahvetmişti. Amara'nın o çok sevdiği güzel, çarpıcı gözlerini Öfkeyle sertleştirdiğini gördüğü, onu ilk görüşte derinden büyüleyen muhteşem mavi gitmişti. Ve onların yerine boş, beyaz bir hiçlik gelmişti. Bu onun bariz güzelliğini değıştirmemişti ama onda hiçbir karakter, hiçbir ifade, hiçbir ateş bırakmamıştı.

Kadının da sağır olduğundan şüphe duymuyordu. Onun sesine ya da herhangi bir sese cevap vermedi. Sadece yatağında hareketsiz ve gevşek bir şekilde yatıyordu, yaptığı hiçbir şeye tepki vermiyordu. Kraliçesi olacak o tutkulu, zeki kadın ortadan kaybolmuş, bir

Eski halinin gölgesi. *Bunun olmaması gerekiyordu!*

Tapınağının kapısını çekip açtı ve doğruca büyü kitabına yöneldi. Farklı parşömenlerden yapılmış sayfayı çevirerek tekrar inceledi. Her talimata uymuş, karanlık ayı beklemiş, büyüyü doğru bir şekilde örmüş ve uygun kadını seçmişti. Hiçbir şey neden bu kadar yanlış gittiğini göstermiyordu.

Kitabı yere fırlattı ve öfkesi onu ele geçirince kükredi. Ellerini havaya kaldırarak, tüm insanları süpüren keskin hareketler yaptı. Raflardan bardakları ve iksirleri indirdi. Öfkesi gerçek bir vahşete dönüşürken, kitapları raflarından kopardı, dolapları yere düşene kadar devirdi, duvarları delen ve tüm odayı titreten küreler fırlattı. Tüm oda yıkılana kadar durmadı. yıkılmış, sadece Eski Dil yazıtlarıyla korunan sunak ayakta kalmıştır.

Ağır ağır nefes aldı, sonunda hâlâ yarattığı katliamın ortasındaydı. Yırtılmış kitaplar, parçalanmış camlar ve dökülmüş iksirler etrafını sarmıştı ama o bunların hiçbirini görmüyordu. O odadaki hiçbir şey Amara'ya olanları, ona yaptıklarını düzeltmesine yardımcı olamazdı. Onu eski haline döndürecek ne bir büyü, ne bir iksir, ne de bir prosedür vardı. Biliyordu ki Çünkü bunu yaptığı son kadını, Beta olan son kraliçesini düzeltmeye .

Tenebris ona da girer girmez sağır ve kör olmuştu ama bir Omega olmadığı için yan etkilerini beklemişti. Adam her türlü riski kabul etmeye hazırdı, kadın da öyle, doğru fiyat karşılığında. Bir kez Tenebris'i tuttuğunda onu düzenli olarak içine çekebiliyor, acı çekmeden ve en önemlisi hareketsiz kalmadan bedenini güçlendirebiliyordu. Ne yazık ki tenebris Beta kadınının içten dışa doğru yakmıştı. Uzun süre dayanamadı; bu onun için çok güçlüydü.

Kraliçesi olarak ölmüş olsa da, ondan bir daha asla bu şekilde bahsedemezdi. Daha önce hiç Amara'yla Pus'unda çiftleşirken yaşadığı gibi bir deneyim yaşamamıştı. Bu onu hayal edebileceği her şeyin çok ötesine götürdü. Sevişmenin, sözlerin ya da oyunların ötesine geçmişti, gücün ötesine geçmişti. mücadeleler ve anlaşmalar. Kız her yönüyle ona aitti. Birbirlerine bu kadar yakın oldukları o anda, başını göğsüne yasladığında, ona sarılmak ve asla gitmesine izin vermemek istedi. Kendini onun henüz çocuk sahibi olup olmadığını ve bunu sağlamak için onu ne zaman tekrar düğümleyebileceğini merak ederken yakaladı. *O* onun gerçek kraliçesiydi, yanında olması gereken kişiydi. Ve şimdi muhtemelen Beta kadınla aynı kaderi .

Odadaki enerji değişmeye başladı ve sunağın iki ahşap kirişi üzerindeki yazılar parlak altın renginde parladı.

Malloron onu izlemek için döndü, elini tekrar uzattı ve olacıklara hazırlanmak için birden fazla sihirli küre yarattı - bunu daha önce hiç görmemişti ama her ne ise buna hazırdı.

Büyü akımları merkezde toplandı, bir geçide dönüşene kadar döndü ve titreşti Ve kardeşi içinden geçti.

Geçit arkasından kapandığında Elion dondu kaldı, odanın etrafına bakarken yüzü şok içinde düştü.

"Burada ne halt ediyorsun?" Malloron hırladı. Kardeşiyle uğraşacak durumda değildi.

"Bunu sen mi yaptın?" Elion yavaşça sunaktan çıktı, yüzündeki ifade derinleşerek inançsızlık ve dehşete dönüştü. "Ne yaptın sen Malloron?"

"Neden buradasın!"

Elion durdu. Malloron'la yüzleşmek için döndü ve ellerinin etrafında dolaşan kürelere baktı. "Sonunda çıldırdın mı?" Ses tonuna öfke karışmıştı. "Bunların çoğunun kurtarılabilceğini umsan iyi olur."

Öfkesi tazelenen Malloron, küreleri doğrudan kardeşine doğru fırlatırken hırladı. Elion kendini korumak için hızla hareket etti, sihirli bir kalkan oluşturmak için kollarını kıvrıp büktü. Ama yeterince hızlı değildi. Malloron

Küreler kalkanına çarparak onu yok etti ve kalan momentum onu geriye doğru savurdu.

Arkasındaki enkazın üzerine ağır bir şekilde düşerken bağırdı.

Malloron yaklaştıkça yeni küreler yaratarak ilerledi. "Kendimi tekrarlamak zorunda kalmaktan hoşlanmıyorum, Elion," diye hırladı.

Elion ona baktı, çenesi sertti ama gözlerinde teslimiyet vardı.

"Tapınak üzerinde bir koruma büyüü var," diye mırıldandı isteksizce.

"Tapınak veya içindekilerden herhangi biri tehdit altına girerse, sunak onu koruması için Visant kanına sahip bir sonraki uygun aile üyesini çağırır."

Malloron ona küçümseyerek baktı. "Ve *sen* çağırıldın?"

"Sandığın kadar zayıf değilim," diye tersledi Elion. "Gücünü korumak için sakladığın sır her neyse, o senin gerçek gücün değil. Seni güçlü tutmak için Yeteneğini tahrif etti. Ama sen benden o kadar da güçlü değilsin."

"Güçlü olmak için ne gerektiği hakkında hiçbir fikrin yok," diye karşılık verdi Malloron. "Bunu kabul et ve yoluma çıkmayı bırak."

Elion yavaşça ayağa kalktı. "Seni bir daha görmek zorunda kalmamayı çok isterdim," dedi yüzü kararmış bir halde. "Ama benim sorumluluğum Visant ailesine karşı. Yüzyılların emeğini ve araştırmasını yok ediyorsunuz. Böyle bir eylemde hakkınız yok."

Malloron, "Ne istersem yapmaya hakkım var," diye kükredi. "Ben kralım."

"Yine de ," diye bağırdı Elion. "Hatırlamadığın kadar eski bir büyü tarafından çağırıldım."

Malloron derin bir nefes aldı. Bu büyüünün farkında mıydı? Babasının hayatta olduğu zamanları düşündü. Tapınak ona ilk kez tüm kardeşleriyle birlikte gösterilmişti. Küçüklerdi, kesinlikle on yaşından küçüklerdi. Babaları odadaki her şeye bakmalarına izin vermişti,

Odanın barındırdığı tarihin önemini ve bunun korunmasını sağlama ihtiyacını açıklamadan önce. Elion'un bahsettiği bir şeyi hayal meyal hatırlıyordu ama bu çok uzun zaman önceydi. En çok

Tapınakta olduğuna dair en önemli anısı, babasının ona veliaht olduğunu ve tahta geçeceğini söylediği gündü.

Malloron odayı davetsiz misafirlerden korumak için yerdeki halıya işlenmiş olan büyüye baktı. Artık aktif değildi. Oda artık kendini korumuyordu. Küreleri dağıttı ve ellerini indirdi. Sunaktaki yazılar Elion'u Khayola'dan doğrudan kaleye taşıyacak ve onu etkisiz hale getirecek kadar güçlüydü.

Tapınağı gizlemek için eski bir büyü. Eğer bunun mümkün olduğunu unuttuysa, başka neyi unutmuştu? Odanın etrafına göz gezdirdi. Parşömen. Prosedürün yazıldığı parşömen, içine dikildiği kitaptan daha .

"Bunu yapma nedeniniz her neyse," dedi Elion, sesi alçaktı, "umarım tahtınıza değer."

"Peki beni nasıl devirmeyi umuyorsun?" Malloron tersledi. "Burada ne yaptığını sanıyorsan san, tahtı asla ele geçiremeyeceksin."

"Tahtı istemiyorum," dedi Elion hararetle. "Ailenin başka hiçbir üyesinin Eiros'u yönetemeyeceğini ve kraliyet ailesini ayakta tutamayacağını sana zaten söyledim. Ancak şimdi diğer yöneticilerin planladıkları her neyse onunla mücadele edebilme şansını ve umudunu yok ettiniz. Bu, en değerli varlığınızı yok etmeye karar verebileceğiniz en kötü zaman. kaynak."

Tapınağın kapısına sertçe vurulması Malloron'un cevabını yarıda kesti.

Kapıyı açtığı anda Emric kapının çerçevesine yaslanmış, nefes nefese ve panik içindeydi. "Majesteleri, az önce... misafirinizi şehrin üzerinde süzülürken gördüm," diye ağzından kaçırdı. "Yüzüyor!"

Malloron'un midesi bulandı. "Ne demek istiyorsun? O benim yatak odamda."

"Hayır Majesteleri," dedi Banon Emric'e yetişirken. "İstedığınız gibi limana doğru gidiyorduk ve onu havada gördük. Eiros'ta nasıl büyü yapıyor bilmiyorum ama yapıyor. Emric size söylemek için geri gelmek konusunda ısrar etti."

Malloron onları itti ve koridorda koşmaya başladı. Bu doğru olamazdı. Yatak odasından nasıl çıkmış olabilirdi? Gözleri görmüyordu! Büyü kullanmasına izin veren, kendisinin farkında olmadığı bir tür yan etki mi vardı? işaret, nabız, tenebris ona girdiği anda durmuştu. Midesinde, yatak odasına yaklaştıkça daha da vahşileşen bir korku kıvrıldı.

Yatak odasının kapısından içeri daldı ve teyidi kendi gözleriyle gördü. Yatağı boştu ve pencereler ardına kadar açıktı. O yapmamıştı

açık bırakmış. Odayı dikkatle inceledi. Yataktan pencereye kadar nasıl yürüyebilmişti? Ve neden yürüsün ? Kendini öldürmeye mi çalışıyordu? Bunun olmasına izin veremezdi. Durumu ne olursa olsun, bunu bir seçenek olarak düşünmesine izin vermesine imkan yoktu. O hala onun kızıydı. Ve bir daha asla göremeyecek ya da duyamayacak olsa bile Onun eşiydi ve ikisi de son nefeslerini verene kadar onun eşi olarak kalacaktı. Bunu bilmiyordu ama öğrenecekti. Onun öğrenmesi için bir yol bulacaktı.

Emric ve Banon odaya vardılar ve kapının girişinde durdular.

"Yapmamı ister misiniz, Majesteleri?" Emric hâlâ nefes nefese soruyordu.

Malloron pencereye gitti. Bir tarafta Kraliyet Bahçeleri, diğer tarafta ise kale şehri bulunuyordu. "Neredeydi o?" diye sordu İkisile de yüzleş.

"Kale şehrinin üzerindeydi, Norryth'e doğru gidiyordu." Emric aniden telaşlanarak donakaldı. "Norryth'e doğru gidiyordu, Majesteleri. İhlale doğru."

Malloron'un yüzü öfkeyle buruştu. Brecc'e ve onun Malloron'a rakip olabilecek bir güç kaynağı yaratmaya yönelik aptalca girişimlerine doğru ilerliyordu. Ve Malloron artık tenebrise bile sahip değildi. Er ya da geç, ondan beslenememenin etkilerini yaşamaya başlayacak ve o zaman gerçekten de Omega'sını geri alamayacaktı.

Zihnini odaklayarak etrafını sarması için büyü yaptı. "Limana git ve Güney Toprakları'ndan gelen ziyaretçimize odaklan," dedi Emric'e. "Onu kaleye geri getir ve gitmesine izin verme."

Bununla birlikte Amara'nın peşinden pencereden atladı.

Bu örneği okuduğunuz için teşekkür ederiz.

[Reign To Rayage kitabınızı alın](#)

[**Okuyucu grubuma katılmayı unutmayın!**](#)

JOIN MY READER'S GROUP

Join my reader's group DARK HALOS

and get exclusive content!

Hidden Bonus Chapters

Deleted Scenes

Bonus Novellas

New release info

Giveaways

OceanofPDF.com

Yazar Notu

Yeni bir Omegaverse çiftimiz var! Hoo hoo! Crave kitaplarına ilk başladığımda bunun olacağından emin değildim, şükürler olsun ki bu kadar çok okuyucu ilgilendi. Sanırım yine de yazacaktım ama İnsanların bu dünyadan keyif aldığını biliyorum. Bu hikâyeyi yazmak gerçekten inişli bir süreçti. Fikirlerin çoğu Crave to Capture'ı yazarken geliştirildi ve sonra her şeyin birbirine nasıl bağlandığını ve mantıklı olduğunu gerçekten keşfedebilmem için Crave kitapları bitene kadar beklemek zorunda kaldım. Bu üçlemede karakterler arasındaki dinamiği değiştiren şeylerden biri de hikayedeki sorunlar, büyü gücü tenebris'in varlığıdır. Bu, hikayeyi tipik bir Omegaverse'den ziyade fantastik bir dünya ortamına daha fazla gömülü hale getiriyor. Bana göre bu, hikayenin güçlü bir yanı - sürekli aynı türden hikayeler yazmak istemiyorum - ama aynı zamanda şu anlama da geliyor Okuyan herkesin dünyayı ve ortamı iyi anladığından emin olmak, ki umarım bunu başarmışımdır.

Hikayelerimi planlasam da, yazarken her zaman değişiyorlar ve sahneleri asla derinlemesine planlamıyorum, sadece karakterlerin etkileşimlerini yazıyorum, böylece 'doğal' bir şekilde gerçekleşiyorlar ve mantıklı bir şekilde ilerliyorlar ve sonra sahnenin sonunda bir sonraki yön ortaya çıkıyor, bu da orijinal planla çakışabilir veya çakışmayabilir. Bunlar için işler nadiren orijinal planla çakıştı İki! Bir çift olarak aralarındaki bağ ile geçmişleri ve deneyimleri temelinde kim olduklarına ilişkin çok fazla değerlendirme yapıldı. Açıkçası

Ortaya çıkacak daha çok şey var ama Amara onu yazarken beni şaşırttı.

Umarım bu ilk kitap sizin için ilginç bir başlangıç olmuştur! Eğer beğendiyseniz, çok memnun oldum ve umarım sonraki bölümler de aynı şekilde

Keyifli. Eğer hoşuna gidecek başka birini tanıyorsanız, lütfen onlara da tavsiye edin. Eğer hoşunuza gitmediyse ya da bu çiftin size göre olmadığını düşündüyseniz, bu serinin devamı gelecek, umarım ilginizi çekebilirim. Gelecekte. Her iki da, bir şans verdiğiniz için teşekkür ederim ve lütfen kitabı satın aldığınız her yerde bir inceleme bırakmayı düşünün, böylece diğer okuyucular denemeye karar verirlerse neyle karşılaşacaklarını bilirler.

Okuyucu grubum Dark Halos, haberleri, bonusları, ödülleri almanın ve ayrıca benimle sohbet etmenin ve seksi vücutlara ağzınızın suyunu akıtmanın en iyi yolu :p Bu kitaptaki bonus bağlantısından kaydolabilir veya Facebook grubunda bana katılabilirsiniz.

Teşekkür

Randie: Bu bir yolculuktu ve siz olmadan bu yolculuğu asla yapamazdım. Bu kadar ilgili olduğun, beni sorguladığın ve anlattığım hikaye hakkında net olmam için beni zorladığın için teşekkür ederim. Bu serideki kahramanlarım seni çıldırtıyor olsa da hala benimle olduğun için rahatım ha ha ha! SÖZ VERİYORUM Zak yakında kendi spot ışığını alacak, onun hikayesini beklediğinizi biliyorum. Bir editör ve arkadaş olarak sana sahip olduğum için çok mutluyum ve her ne kadar gerektiği gibi şikayet edip beni lanetlemesen de, söz veriyorum bundan sonra makul teslim tarihlerine sadık kalacağım!

Margarita: Bu gerçekten senin kitabın, çünkü senin sarsılmaz teşvikin ve desteğin olmadan var olamazdı. Dürüst ve açık olduğun, olayları benim için bir perspektife oturttuğun ve ayrıca bu hikaye, kariyerim ve daha fazlası hakkında bana harika tavsiyeler verdiğin için teşekkür ederim. Sen gerçekten paha biçilmez bir dostsun ve benim üzerimdeki olumlu etkinden dolayı sana minnettarım.

İş. İsteddiğin o büyüüyü aldın ama ben yine de 2. kitap bitene kadar sana hiçbir şey söylemeyeceğim!

Malloron'a sahip çıkmak iyi denemeydi. *ki bir sonraki hikayeni istiyorum yoksa kavga ediyor olurduk lol! Tavsiyeleriniz ve rehberliğiniz için çok teşekkürler. Her zaman olduğu gibi, görüşleriniz ve fikirleriniz Hikâye anlatıcılığım ile ilgili kararlar almamı sağladığınız için ve hayat çılgınca olsa bile buna zaman ayırdığınız için gerçekten minnettarım. Umarım sonraki kitapları beğenirsiniz.

Kitaplarıma bu kadar çok destek veren Karanlık Halelerime ne kadar minnettar olduğumu anlatamam. Muhteşem olduğunuz için teşekkür ederim, kitaplarımı okuyan bu kadar harika insanlar olduğu için kendimi çok şanslı hissediyorum. Her hikâyenin favorim olmayacağını biliyorum ama umarım ben yazmaya devam ettikçe siz de eğlenmeye devam edersiniz.

Son birkaç haftadır onları neredeyse görmezden geldiğim gerçeği konusunda çok anlayışlı davranan arkadaşlarıma ve aileme çok teşekkür ederim! Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anladığınız için minnettarım ve hepinizi yıldızlara kadar seviyorum x

OceanofPDF.com

Zoey Ellis Hakkında

Zoey Ellis, tutkulu, cinsel buharla dolu, karanlık kenarlı, spekülatif romanlar yazıyor. İşkence görmüş, sahiplenici, alfa kahramanları seviyor ve aşkı ham haliyle ve bunun farklı koşullarda ve ortamlarda nasıl ortaya çıkabileceğini keşfetmeye takıntılı.

Amacı, inişli çıkışlı deneyimler, benzersiz dünyalar ve mutlu sonlarla tamamlanan heyecan verici, seksi, fantastik aşklardan oluşan bir katalog oluşturmaktır.

Zoey bir Londralı, bir kitapkolik ve paylaşmayacağı kadar sahiplenici kitap erkek arkadaşlarının gururlu bir koleksiyoncusu.

Zoey, okuyucu grubu [Dark Halos](#)'a özel haberler, bonuslar ve hediyeler sunuyor.

Çevrimiçi evini gözetleyin: www.zoeyellis.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.